

Torsdag den 22. oktober 2009 (D)

1

6. møde

Torsdag den 22. oktober 2009 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Kristian Pihl Lorentzen (V), Klaus Hækkerup (S), Mogens Jensen (S), Jesper Langballe (DF), Pernille Frahm (SF) og Henriette Kjær (KF).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget for Kristian Pihl Lorentzen (V), Klaus Hækkerup (S), Mogens Jensen (S), Jesper Langballe (DF), Pernille Frahm (SF) og Henriette Kjær (KF).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til udenrigsministeren, klima- og energiministerens og ministeren for udviklingsbistand om sikkerhedspolitik og klimaændringer.

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Anmeldelse 20.10.2009).

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigs- og socialministeren om kommunernes og regionernes fremtid.

Af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Johs. Poulsen (RV).

(Anmeldelse 20.10.2009).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 20.10.2009. Betænkning 20.10.2009).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), be-

myndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 07.10.2009).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsættelse 08.10.2009).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdstilrettelæggelse og offentliggørelse af budgetforslag m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge m.v. (Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkt for ordningen om frokostmåltid i daginstitutioner m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret. (Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009). (Omtrykt)

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. (Ændring af status for Danmarks Designskole, udmøntning af aftale om fusion af visse uddannelsesinstitutioner m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi. (Beredskabsplaner og aktindsigt i visse oplysninger).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om sommerhuse og camping m.v. og lov om planlægning. (Regler for campinghytter).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg Kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 41 (Forslag til lov om produktsikkerhed).

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 43 (Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2010).

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Lovforslag nr. L 45 (Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb. (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og -rettigheder)) og

Lovforslag nr. L 46 (Forslag til lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer).

Medlemmer af Folketinget Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 16 (Forslag til folketingsbeslutning om politiets brug af begrebet husspektakler).

Medlemmer af Folketinget Rasmus Prehn (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 17 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den kommunale styrelseslov),

Beslutningsforslag nr. B 18 (Forslag til folketingsbeslutning om boligområder med forskellige boligformer),

Beslutningsforslag nr. B 20 (Forslag til folketingsbeslutning om nedsettelse af et udvalg til undersøgelse af konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver) og

Beslutningsforslag nr. B 21 (Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne mulighed for selv at overtage opgaven med gældsinddrivelse).

Medlemmer af Folketinget Julie Skovsby (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 19 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lovgivningen for regionernes kompetencer og forhold).

Medlemmer Folketinget Lennart Damsbo-Andersen (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 22 (Forslag til folketingsbeslutning om afbureaukratisering i jobcentrene).

Medlemmer Folketinget Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 23 (Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af arbejdsløshedsdagpengene).

Medlemmer Folketinget Per Clausen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Beslutningsforslag nr. B 24 (Forslag til folketingsbeslutning om støtte til eliteidrætsudøvere),

Beslutningsforslag nr. B 25 (Forslag til folketingsbeslutning om landskampe på landsdækkende tv-kanaler) og

Beslutningsforslag nr. B 26 (Forslag til folketingsbeslutning om øget støtte til breddeidrætten).

Titler på de fremsatte lov- og beslutningsforslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Vi ønsker alle sammen mere ro i salen.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Kristian Pihl Lorentzen (V), Mogens Jensen (S), Jesper Langballe (DF), Pernille Frahm (SF) og Henriette Kjær (KF).

Kl. 10:01

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Kristian Pihl Lorentzen (V), Klaus Hækkerup (S), Jesper Langballe (DF), Pernille Frahm (SF) og Henriette Kjær (KF) har søgt om orlov fra den 28. oktober 2009 jævnfør forretningsordenens § 41, stk. 3, litra a, mens medlem af Folketinget Mogens Jensen (S) har søgt om orlov fra den 29. oktober 2009 jævnfør forretningsordenens § 41, stk. 3, litra a.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse: Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget for Kristian Pihl Lorentzen (V), Klaus Hækkerup

(S), Mogens Jensen (S), Jesper Langballe (DF), Pernille Frahm (SF) og Henriette Kjær (KF).

Det er givet.

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at følgende godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 28. oktober i år:

1. stedfortræder for Venstre i Vestjyllands Storkreds, Mads Rørvig, i anledning af Kristian Pihl Lorentzens orlov.

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Nordsjællands Storkreds, Thomas Horn, i anledning af Klaus Hækkerups orlov.

1. stedfortræder for Dansk Folkeparti i Vestjyllands Storkreds, Bente Kronborg Holst, i anledning af Jesper Langballes orlov.

1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Østjyllands Storkreds, Jane Alrø Sørensen, i anledning af Pernille Frahms orlov.

1. stedfortræder for Det Konservative Folkeparti i Østjyllands Storkreds, Per Løkken, i anledning af Henriette Kjærs orlov.

Endvidere har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Vestjyllands Storkreds, Helle Dam, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 29. oktober 2009 i anledning af Mogens Jensens orlov.

Hvis ingen ønsker ordet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 114 stemmer.

[For stemte: 114 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til udenrigsministeren, ministeren for udviklingsbistand og klima- og energiministerne om sikkerhedspolitik og klimaændringer.

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Anmeldelse 20.10.2009).

Sammen med dette punkt foretages:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigs- og socialministeren om kommunernes og regionernes fremtid.

Af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Johs. Poulsen (RV).

(Anmeldelse 20.10.2009).

Kl. 10:03

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod, at vi fremmer disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 20.10.2009. Betænkning 20.10.2009).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Jeg kan se, at fru Karen Hækkerup ønsker at udtale sig. Værsgo.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at det er vigtigt at give det her beslutningsforslag et par ord med på vejen. Det her beslutningsforslag behandler vi med en hasteprocedure. Vi førstebehandlede forslaget i tirsdags, hvor vi også afgav betænkning, og i dag skal vi så andenbehandle det, sådan at regeringen i morgen kan tage til rådsmødet og sørge for, at forslaget bliver gennemført i resten af EU. Hvis ikke vi sørgede for, det kunne komme til rådsmødet i morgen, ville det betyde, at det ville være dybt, dybt problematisk, fordi det så ville kunne lægge hindringer i vejen for traktaten.

Men når jeg synes, det er vigtigt, at vi taler om, hvad der er af konsekvenser i det her beslutningsforslag, er det, fordi der, når man læser bemærkningerne til beslutningsforslaget, står, at en stat ikke kan nægte at udlevere en borger, som har begået kriminalitet i et andet land. Der er nogle grunde, nogle fravigelsesgrunde, man kan bruge, hvis man altså vil nægte at udlevere en borger til rettergang i et andet land. En af de grunde er, at pågældende har immunitet, en anden grund er, at pågældende er under den kriminelle lavalder.

Vi har selvfølgelig rejst spørgsmålet i udvalget, som vi også gjorde det her i Folketingssalen: Betyder det nu, at regeringen er klar til at sende 14-årige til rettergang i Bulgarien? Til det har svaret været: Ja. Vi er fra Socialdemokraternes side selvfølgelig dybt, dybt bekymrede over, hvad det er for nogle konsekvenser, sænkning af den kriminelle lavalder kan få, især også hvis man tænker på, hvordan det vil være for et barn at skulle sendes af sted til rettergang i et andet EU-land, vel at mærke helt uden repræsentation af en dansk forsvarsadvokat, for det har man nemlig ikke med.

Vi har været meget i tvivl om, hvad vi skulle gøre med den her sag, men da vi havde førstebehandlingen i tirsdags, oplyste ministeren ikke, at selve udleveringen ville finde sted alligevel, det er noget, vi først har fået opklaret, efter at jeg har stillet skriftlige spørgsmål. Det vil sige, at direktivet eller rammeafgørelsen, som vi behandler lige nu, altså omhandler kontrolforanstaltninger, som har en mildere konsekvens og indgriben i den fanges liv – den fange, som skal udleveres til rettergang i et andet land – end en varetægtsfængsling vil have. Det vil sige, at stemmer vi for forslaget her i dag, vil borgere kunne underkastes kontrolforanstaltninger og dermed altså få inddraget deres pas eller få at vide, at de skal melde adresseflytning eller

noget andet i stedet for at blive varetægtsfængslet. Det synes vi er et godt forslag.

Vi synes bare omvendt også, at man må sige nu til de borgerlige medlemmer af det her Ting, at de skal tænke sig om og tænke over, hvad det er, de har gang i. Der er konsekvenser ved at sænke den kriminelle lavalder – konsekvenser, som rækker langt videre, tror jeg, end ret mange har tænkt over. Selve udleveringen af en 14-årig vil vi ikke kunne bremse, hvis vi stemmer imod her forslag, for det ligger ikke i den her rammeafgørelse, men i rammeafgørelsen om arrestordre. Derfor stemmer Socialdemokraterne for, for vi føler os i den grad klemte som en lus mellem to negle; der er to dårlige alternativer at vælge imellem.

Så mit nødråb nu skal blot være til regeringen og til de borgerlige partier og især til de 80 pct. af De Konservatives vælgere, som jeg ved er imod at sænke den kriminelle lavalder: Tænk jer nu om, og tænk over, hvad det her har af konsekvenser også på den lange bane.

Så vil jeg gerne bede om også at få mulighed for at sige, at når vi ender i en situation på et eller andet tidspunkt, hvor vi sender et barn af sted til rettergang i Bulgarien eller i et andet EU-land, skal vi altså sørge for, at vi ikke sender sådan et barn af sted uden forsvarsadvokat, og derfor vil vi, når den her rammeafgørelse kommer til behandling som et lovforslag, selvfølgelig gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at danske EU-borgere, der sendes af sted, selvfølgelig skal have mulighed for at have en forsvarsadvokat ved sin side.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak. Hr. Karsten Nonbo har bedt om en kort bemærkning til fru Karen Hækkerup, værsgo.

Kl. 10:08

Karsten Nonbo (V):

Det er mærkeligt at høre fru Karen Hækkerup skruer sig op i den her debat og i debatten om at sænke den kriminelle lavalder. Jeg vil spørge, om fru Karen Hækkerup ikke har læst, at der i samme svar også står: Man har i virkelighedens verden i dag ikke fremsendt eller udleveret nogen i alderen 15, 16 og 17 år. Hvorfor skal man så komme med sådan en fuldkommen urealistisk floskel som den, der kommer her fra fru Karen Hækkerup?

Kl. 10:09

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:09

Karen Hækkerup (S):

Det må så bero på den grundighed, man synes man skal lovgive med. Jeg synes, det er vigtigt, når man lovgiver, at man har tænkt sagerne igennem; at man har tænkt igennem, hvilke konsekvenser det her kan få for hver eneste borger, der kan komme i klemme. Og bare fordi der indtil i dag ikke har været et 14-årigt barn, som nogen har anmodet om at få udleveret, er der intet, der siger, at det ikke kan ske i fremtiden. Der skal vi altså have lovgivning parat, ellers står man, når den tid kommer, og når sagen kommer – det kan sagtens ske, at den gør det – og siger: Hvorfor tænkte I jer ikke om inde i Folketinget?

Vi har tænkt os om, men det kan jeg høre der er andre der ikke har.

Kl. 10:09

Formanden:

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Som salen sikkert er bekendt med, er vi i SF rigtig, rigtig kede af, at regeringen vælger at sænke den kriminelle lavalder. Vi synes, det er trist, at man vælger at gøre noget, som er stik imod alle eksperters anbefalinger. Derfor synes jeg også, det er meget tankevækkende, at det her forslag skal vedtages en dag som i dag, hvor der faktisk foregår en større konference her i huset om lige præcis ungdomskriminalitet, og hvor der formentlig også er inviteret en masse eksperter, som siger, at en sænkning af den kriminelle lavalder er fuldstændig unødvendig, og at det ikke vil virke i forhold til de formål, som regeringen angiver.

Vi noterer os, at forslaget ikke handler om udlevering af 14-årige, men om varetægtsurrogater, nemlig det, at man kan pålægge nogle at opholde sig et bestemt sted, at tage imod behandling eller melde sig måske en gang ugentligt, og det er et mildere indgreb end varetægtsfængslinger.

Derfor er der god ræson i at vedtage det her forslag. Men som fru Karen Hækkerup allerede har sagt, har det nogle konsekvenser. Det betyder nemlig, at vi kan pålægge 14-årige varetægtsurrogater, og det betyder også, at når den kriminelle lavalder bliver sænket, kan vi risikere at udlevere 14-årige til retsforfølgning i udlandet.

Sidste år strammede Folketinget på en række rammeafgørelser, og det betød, at det nærmest blev umuligt at afslå en anmodning om udlevering til et andet EU-medlemsland. Faktisk blev det muligt at udlevere nogle på begæring fra et andet EU-medlemsland, og det er bare nødvendigt ved ankomsten til det andet land at meddele den pågældende, altså fangen, som skal overdrages, hvad vedkommende er sigtet for. Det er et princip, som vi er stærkt betænkelige ved.

Vi vil ligesom Socialdemokraterne gerne opfordre regeringen endnu en gang til at tænke over, om en sænkning af den kriminelle lavalder virkelig er det, som er klogt at gøre. Det har nogle konsekvenser, og konsekvensen kan blive, at vi må sende 14-årige af sted til andre EU-medlemslande til strafforfølgning.

Vi synes ikke, at det er forslaget her, der er glidebanen, men det er sænkningen af den kriminelle lavalder, der er det.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:12

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg undrer mig meget over Socialdemokratiet og SF her i dag. Under førstebehandlingen var de meget lovprisende over for det her. I dag kan jeg så forstå, at man har en stor bekymring for det her lovfor-slag, men alligevel ender man med at stemme ja til det. Er det her bare et knæfald for EU, hvor man siger: Vi er godt nok modstandere af det her, men når det kommer fra EU, er vi nok bare nødt til at stemme ja?

Kl. 10:12

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo, at det er mærkeligt at høre Dansk Folkepartis ordfører stå her og sige de ting fra talerstolen. Det er Dansk Folkeparti, som har sikret, at vi nu får en sænkning af den kriminelle lavalder, og så er de uenige i, at man skal kunne sende børn til strafforfølgning i udlandet, når de i virkeligheden ønsker, at børn skal strafforfølges. Jeg

kan i virkeligheden ikke finde ud af, hvad det er, Dansk Folkeparti vil, men jeg synes, det er en glidebane, at vi overhovedet er kommet ind på at tale om en sænkning af den kriminelle lavalder.

Kl. 10:13

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er sådan lidt at vende det hele på hovedet, for kan SF's ordfører ikke bakke mig op i, at det faktisk er os, der er imod det her? Det er SF, der stemmer for det, men det er SF, der har bekymringen, og så er det lidt omvendt, at man siger, at det er os, der er skyld i det her. SF kunne jo bare stemme nej, som vi gør.

Kl. 10:13

Formanden:

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:14

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg påpeger jo bare, at der ikke er nogen sammenhæng i Dansk Folkepartis politik. På den ene side vil man gerne have, at en masse under 15 år – ja, faktisk vil man gerne helt ned til 12 år – skal kunne strafforfølges, man vil gerne sænke den kriminelle lavalder, og på den anden side vil man ikke medvirke til, at vi får en lovgivning, som sikrer, at det rent faktisk kan ske.

Men nu noterer jeg mig også, at det her forslag ikke handler om udlevering af 14-årige. Jeg noterer mig bare, at det også bliver en mulighed, når forslaget om sænkning af den kriminelle lavalder bliver gennemført. Det her handler om, at vi så i det mindste måske kan give de 14-årige nogle bedre betingelser, og det synes jeg da at Dansk Folkeparti godt kunne hjælpe til med.

Kl. 10:14

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 10:14

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, det er ubegribelig mærkeligt at stå og høre fra Socialistisk Folkepartis ordfører, at der ikke er sammenhæng i Dansk Folkepartis politik. Jamen var det ikke Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, som for et øjeblik siden stod heroppe på talerstolen og talte om bekymringer i forbindelse med det her beslutningsforslag? De havde mange bekymringer om det. Men når det så kommer til stykket, vil de gerne stemme for det, for det er jo noget, der kommer fra Den Europæiske Union, og så vil de jo hellere ligge på knæ for det end egentlig tage deres egne bekymringer alvorligt og stemme nej.

Jeg skal lige i øvrigt også nævne, at Dansk Folkeparti også indstiller til et nej til det her forslag.

Kl. 10:15

Formanden:

Det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nej, men jeg kan så oplyse om, at der faktisk er sammenhæng i SF's politik på det her område, for vi har nemlig ikke stemt for den europæiske arrestordre, og vi har ikke stemt for, at man kan udlevere børn til strafforfølgning i andre lande. Så der er faktisk god ræson i SF's politik på det her område. Jeg påpeger bare, at jeg ikke rigtig kan finde ud af, hvad det er, Dansk Folkeparti vil, for Dansk Folkeparti vil på den ene side gerne have, at vi strafforfølger 14-årige,

men på den anden side vil man ikke medvirke til lovgivning, som rent faktisk sikrer det.

SF stemmer for det her forslag, fordi det faktisk vil betyde en forbedring for de personer, som bliver underlagt varetægtsurrogat, og det betyder, at vi ikke behøver at varetægtsfængsle. Og lige præcis i Danmark er der god mening i det, fordi vi er et af de lande, der varetægtsfængsler allerallermest. Det her vil betyde, at vi ikke behøver at sætte folk i fængsel, men i stedet for kan give dem pålæg om at gå i behandling eller pålæg om ophold på bestemte steder. Det synes vi der er god mening i.

Kl. 10:16

Formanden:

Tak, og vi går tilbage til ordførerrækken. Det er så fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Da nu debatten har udviklet sig lidt, vil jeg også bare lige melde mig i koret om, at det er ret forfærdeligt med regeringens intentioner om at sænke den kriminelle lavalder. (*Formanden ringer med klokken:* Der er for meget uro i salen). Det gør ikke noget, hr. formand. (*Formanden:* Jo, det gør noget. Vi vil gerne høre, hvad fru Lone Dybkjær siger). (*Munterhed*).

Da nu den kriminelle lavalder er blevet bragt på banen, vil jeg også understrege, at Det Radikale Venstre synes, at det er ret forfærdeligt, at regeringen opererer med at sænke den kriminelle lavalder. Man siger ned til 14 år, i realiteten synes jeg faktisk, det er ned til 12 år på grund af forslaget om fodlænker. Men det kommer vi jo til at diskutere nærmere på et eller andet tidspunkt.

Det, jeg egentlig godt vil sige til justitsministeren, er, at jeg sådan set godt synes, at Justitsministeriet kunne have fremsat det her forslag noget før, sådan at vi ikke bare nu skal hastebehandle det. Så får vi efter min opfattelse en sådan ikke særlig god debat om det. Det er jo ikke ligegyldigt, hvad der står i det her forslag. Det er det ene, jeg vil sige: at opfordre til, når der er den slags forslag i forbindelse med EU, at vi får nogle rimelige debatter om det. Det er altså faktisk også vigtigt, og det mener jeg ikke at vi har fået om det her. Der er i hvert fald ikke nogen uden for den her sal, som ikke lige præcis arbejder med det, der aner, hvad der foregår. Vi kan jo lave nok så mange tv-transmissioner, men der er alligevel ingen, der vil forstå det.

Det andet er, at jeg vil opfordre justitsministeren – og nu sidder der jo også embedsmænd i logen dernede – til, om ikke man i de her sammenhænge kunne gøre det bare en anelse mere forståeligt, hvad det er, der står i det her lovforslag. Det er jo ikke kun os, der skal kunne forstå, hvad der står. Det er altså også en fordel, hvis der er nogle borgere, der forstår, hvad det her indeholder. Det er helt plat umuligt med det her. Det var så det andet, jeg gerne ville sige og opfordre til. Det er jo fint, at der i andre sammenhænge laves udmærkede notater, og hvad ved jeg, men det ville også være en fordel, hvis man bare kunne finde ud af, hvad der er op og ned i forbindelse med et lovforslag.

Det tredje, jeg vil opfordre justitsministeren til, er, at vi får lavet en oversigt over, hvad retstilstanden nu er i forbindelse med EU-lovgivningen på de her områder. Det er ikke kun det her, jeg snakker om, nu snakker jeg også om arrestordre og alt muligt andet. Det tror jeg faktisk at der er brug for, nemlig at vi får en oversigt over det, og også sådan at vi kan få en mere rimelig debat. Det vil jeg meget opfordre justitsministeren til at få udarbejdet, inden vi begynder at tage diskussionen om den kriminelle lavalder.

Det er ikke, fordi det vil ændre min holdning til princippet om den kriminelle lavalder, men måske kan vi så også få en rimelig kvalificeret diskussion om, hvad der vil ske i forhold til arrestordre og alle mulige andre ting i en EU-sammenhæng. Der er ikke ret mange,

der har et overblik over det der – det er hundrede procent sikkert – andre end nogle eventuelle advokater, der arbejder med det, så det synes jeg faktisk der er behov for. Det skal være min opfordring til justitsministeren. Tak.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det forslag, vi behandler her, er jo et forslag om en rammeafgørelse fra EU. Problemet er jo opstået i kølvandet på hele den uro, usikkerhed, panik, der var efter 11. september, hvor man desværre hastede nogle ting igennem, som man overhovedet ikke havde en ordentlig debat om.

En af de ting, som man hastede igennem på bare en måneds behandling i Folketinget, uden tid til at diskutere det ordentligt, var den europæiske arrestordre, en beslutning, som grundlæggende brød med det princip, vi havde om, at vi beskyttede vores egne statsborgere. Det var et forslag, som betød, at Danmark forpligtede sig til, ikke bare at man *kunne* udlevere egne statsborgere, men at man *skulle* udlevere egne statsborgere, altså et fuldstændig grundlæggende brud på noget meget fundamentalt i hele begrebet om at være statsborger. Men vi fik aldrig en ordentlig debat om det, fordi det blev hastebehandlet på en måned i Folketinget på grund af panikken efter 11. september.

Siden da har der været en række rammeafgørelser, som bygger på det samme princip som i den europæiske arrestordre, og som bygger videre, i forhold til hvad det er for nogle indgreb, vi skal lave både over for borgere og over for virksomheder, der f.eks. kan risikere, at en domstol i Bulgarien eller Italien eller andre steder afsiger en kendelse om, at en virksomhed i Danmark skal have beslaglagt deres maskiner, deres regnskaber osv., uden at den har mulighed for at få det prøvet ved en dansk domstol. Så det, der foregår på retsområdet i EU, er meget, meget vidtgående.

Jeg mener, der er brug for, at vi i Retsudvalget og for så vidt i hele Folketinget får en grundlæggende diskussion om, hvor langt vi er villige til at gå på det her område. Er det ikke på tide, at vi stopper op og ser på, hvor meget det egentlig er, der er kommet igennem? Politiet har jo også på et tidspunkt været ude og sagt, at de mener, at det går alt, alt for stærkt, og at det, der foregår, virkelig er at give køb på retssikkerheden.

Vi har sagt, at vi er imod det beslutningsforslag, der ligger her, den rammeafgørelse. Det har vi gjort på baggrund af, at forsvarsadvokater og andre har sagt, at de er bange for, at vi risikerer, at i stedet for at det fører til, at personer bliver sat på fri fod, kan det føre til, at de bliver underlagt en række tilsynsforanstaltninger. Det vil vi ikke være med til, og derfor siger vi nej til rammeafgørelsen.

Selvfølgelig skal jeg lige sige – affødt af den debat, der har været her i dag – at vi også er imod, at man sænker den kriminelle lavalder. Vi mener, at det blev aktualiseret af hele problemstillingen med, at Danmark er forpligtet til, at vi *skal* udlevere statsborgere. Det gælder børn, som vi skal udlevere. Det gælder udviklingshæmmede, sindssyge og andre, som Danmark *skal* udlevere, hvis der kommer en arrestordre fra et andet EU-land. Det mener vi er et kæmpe problem, som vi er nødt til at få en diskussion om i Folketinget: Er vi kommet for langt? Hvad gør vi for at stoppe op og rette op på nogle af de ting, som vi i panikken efter 11. september gik med til?

Så vil jeg bare tilslutte mig fru Lone Dybkjærs opfordring til Justitsministeriet om dels at sikre, at vi ikke igen kommer ud i sådan en hasteprocedure, dels at sikre, at det, der bliver skrevet, faktisk også bliver skrevet på en måde, så det er til at forstå for de borgere i Danmark, som har behov for at vide, hvad retstilstanden egentlig er.

Noget kan de gøre med sproget her, men en del af det stammer jo fra, at det, man indfører med de her rammeafgørelser, er lovgivning i blinde, for man laver en lovgivning, der bygger på, hvordan retstilstanden er i samtlige 27 EU-lande. Og det er der ingen der ved. Man gør sig ikke den ulejlighed, før man laver EU-lovgivning, at undersøge, hvad konsekvenserne er, hvordan retstilstanden er i de 27 EU-lande, hvad det er, de har af tilsynsforanstaltninger osv. Det er der ingen mennesker der ved, og derfor er det her lovgivning i blinde, og det vil vi ikke være med til.

Kl. 10:23

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo ikke være imod, at man skulle have de sædvanlige procedurer for behandling af beslutningsforslag i Folketinget. Jeg tror sådan set, der er enighed om, at det havde været at foretrække. Men når det er sagt, skulle man jo nærmest tro, at det var noget helt andet, vi diskuterede, end det, der egentlig er på dagsordenen.

Jeg kan forstå, at der er nogle, der synes, at der er problemer omkring den europæiske arrestordre, og der er en del, der synes, at der er problemer omkring den kriminelle lavalder, og man kunne sådan set komme med en række ting, som man kunne have synspunkter på. Jeg kunne også lire det meste af Liberal Alliances retspolitiske program af, hvis det kunne have nogen interesse for Folketinget.

Sandheden er jo, som man også hører fra flere af ordførerne, at det her er et godt forslag, som der vil være bred opbakning til i Folketinget. Det er jo i virkeligheden det, der bliver sagt fra ordførernes side, og derfor er det en lidt falsk debat. For her får vi et alternativ til varetægtsfængsling. Det er sådan set det, der er hovedprincippet i det her forslag. Det er det, der er det interessante.

Der er tale om en forbedring, som både regeringen og – så vidt jeg forstod – Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Liberal Alliance kommer til at gå ind for. Så jeg synes, man skulle prøve at forholde sig til det, vi diskuterer, i stedet for at man er imod alle mulige andre dele af regeringens politik. Det er et godt forslag, og jeg er glad for, at jeg kunne høre på flere af ordførerne, at de også rigtig godt kan lide de gode elementer, som det her forslag har.

Kl. 10:25

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:25

Karen Hækkerup (S):

Nu bliver jeg helt fristet af muligheden for at få oplæst Liberal Alliances retspolitiske program, for jeg vidste slet ikke, der fandtes sådan et. Det kunne man da godt være lidt nysgerrig efter at få fingre i og finde ud af, hvad der ligger i det. Men kan jeg ikke få hr. Simon Emil Ammitzbøll til at bekræfte, at også Liberal Alliance er villig til at sænke den kriminelle lavalder og dermed altså også er villig til at sende 14-årige til retsforfølgelse i udlandet?

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan forstå på fru Karen Hækkerup, at ordføreren synes, at det vigtigste er at diskutere ting, som det her beslutningsforslag ikke handler om. Jeg vil gerne bekræfte, at Liberal Alliance går ind for at

sænke den kriminelle lavalder, hvis det kombineres med, at man ikke sætter børn og unge i fængsel, men at man laver en særlig kriminalforsorg for unge. Det er jeg sikker på vi får en lang diskussion om på et tidspunkt.

Men igen vil jeg sige, at jeg går ud fra, at når fru Karen Hækkerup hellere vil diskutere den kriminelle lavalder, er det for endnu en gang at dække over, at Socialdemokraterne i virkeligheden synes, at det her er et fantastisk forslag, men man ville bare gerne have lejlighed til at brokke sig fra Folketingets talerstol over nogle helt andre ting, der er fuldstændig irrelevante for den her debat.

Kl. 10:26

Formanden:

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan i hvert fald se, at anstrengelserne muligvis har været spildt. For det, jeg sagde i min indledning, var, at vi vil stemme for, fordi det her, hvis det bliver vedtaget, vil være bedre, end hvis man ikke stemte for. Omvendt kan jeg nu forstå på hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det, man i virkeligheden ikke ønsker hos Liberal Alliance, er at tage en debat om konsekvenserne eller at stå til ansvar for, at man i virkeligheden er med til at sænke den kriminelle lavalder. Man vil meget hellere føre debatten hen et helt andet sted.

Det sted, den burde være, var, hvor man fik opråb i Folketingssalen og fik den borgerlige del af den her sal til at indse, at der er konsekvenser ved den lovgivning, man er ved at fremsætte, også når det drejer sig om den kriminelle lavalder. Der har energien været spildt, i hvert fald når det drejer sig om hr. Simon Emil Ammitzbøll. Jeg kan håbe, at der dog er blevet tænkt en lille tanke i andre borgerlige hoveder, for det er da tankevækkende, hvad det er for nogle konsekvenser, den lovgivning, som Folketinget nu er parat til at vedtage, i værste fald kan få.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg havde heller ikke tænkt mig at gå op på Folketingets talerstol i den her sag i dag, men jeg er egentlig ret glad for, at jeg gjorde det. For nu fik vi jo endnu en opsummering fra fru Karen Hækkerup om, at Socialdemokraterne støtter beslutningsforslaget. Det er en forbedring, fordi man får et alternativ til varetægtsfængsling, og det er det, det handler om. Der er et bredt flertal af de tre dominerende oppositionspartier, af regeringen og af Liberal Alliance, der vil være for det her forslag. Der er bred enighed i Folketinget om, at det her forslag er en forbedring.

Med hensyn til hvad vi i øvrigt måtte stemme til andre forslag, er vi da villige til at tage den debat, når de forslag kommer op, og det vil der blive rig lejlighed til.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:28

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg kan se, at der er nogle, der småløber. Jeg siger udtrykkeligt, at vi *går* til afstemning. Man skal faktisk tage det bogstaveligt. Der kan altså stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 94 (V, S, SF, KF, RV, LA og 1 DF (fejlafstemning)), imod stemte: 18 (DF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil blive sendt til justitsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 07.10.2009).

Kl. 10:30

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Lovforslaget er jo et forslag til en række ændringer af udlændingeloven. Dels indbefatter det, at Danmark gennemfører forordningen om et fællesskabskodeks for visa – det, der populært hedder visumkodekset – dels indbefatter lovforslaget til ændring af udlændingeloven en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler for studieaktivitet for udenlandske studerende, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse.

Visumkodekset samler alle eksisterende Schengenregler og retsakter vedrørende betingelser og procedurer for udstedelse af visa i én retsakt, og det er jo i sig selv positivt. Formålet er at øge gennemsigtigheden i og overblikket over de eksisterende regler. Venstre støtter selvfølgelig denne gennemsigtighed og disse regelændringer. Vi finder det positivt, at der skabes klarhed over det samlede regelsæt, og vi er glade for, at der med visumkodekset indføres en øvre grænse for sagsbehandlingstiden. Vi har i Venstre altid fundet det paradoksal, at offentlige myndigheder sætter tidsfrister og deadlines, når de kræver noget af borgerne, men når borgerne kræver noget af myndighederne, er makssagsbehandlingstid en by i Rusland – populært sagt.

I Venstre vil vi da også gerne understrege, at vi i Danmark faktisk allerede har et rigtig velfungerende visumsystem, hvor ni ud af ti visumansøgninger behandles inden for 5-9 hverdage. Det er altså hovedsageligt i de lidt mere komplicerede sager, hvor man vil opleve forbedringer som følge af visumkodekset, men det er selvfølgelig også positivt. Det er da også glædeligt, at resten af Schengenlandene nu indfører de regler, som vi allerede har i Danmark, hvor der er krav om begrundelse for afslag på visum, og hvor der gives mulighed for at klage over afslag. Det er dejligt at kunne konstatere, at EU har rettet ind efter dansk forbillede.

I forhold til lovforslagets anden del er vi i Venstre enige i, at der skal føres kontrol med udenlandske studerende, der har fået opholdstilladelse med det formål at studere i Danmark, men som reelt ikke studerer. Danmark skal være attraktivt for udenlandske studerende, men systemet skal ikke misbruges af folk, der rent faktisk ikke studerer. Det er et voksende problem, at udenlandske studerende eksempelvis arbejder i Danmark i stedet for at studere, og vi har jo et par aktuelle eksempler med bl.a. kinesiske studerende, som illustrerer dette. I Venstre mener vi derfor, at det er fornuftigt at føre kontrol med studieaktiviteten blandt udenlandske studerende, og vi har tillid til, at ministeren vil forvalte den bemyndigelse, vi nu giver hende, på fornuftig vis. Vi vil dog som altid følge udmøntningen af bemyndigelsen nøje.

Vi er også glade for, at Integrationsministeriet såvel som Undervisningsministeriet har tilkendegivet, at de løbende vil overveje, om der er behov for, at reglerne om studieaktivitet skal ændres.

Så samlet set støtter Venstre lovforslaget om ændringer af udlændingeloven som her fortalt.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Så er det fru Maja Panduro som ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Udenlandske studerende er en styrke for Danmark – for uddannelsesmiljøet, for erhvervslivet, for forskningen. Derfor er det også godt, at de her studerende, som søger om studieopholdstilladelse, nu generelt får deres stilling styrket med gennemførelsen af forordningen om fællesskabskodekset for visa, som skal gælde for alle Schengenlandene.

Sammenskrivningen af de her gældende regler øger gennemskueligheden, og opstramningen vedrørende fælles frister for sagsbehandlingstider og indførelsen af pligt til at begrunde afslag på visum og ret til at klage over afslag udgør en positiv forbedring for de udenlandske studerende, som måtte have lyst til at studere i et Schengenland, f.eks. Danmark. Derfor er Socialdemokraterne også meget positivt indstillet over for den del af forslaget, som omhandler visumkodekset.

Som sagt er de udenlandske studerende en styrke for Danmark, men det er de selvfølgelig kun, i det omfang at de rent faktisk studerer. Langt, langt størstedelen af de udlændinge, som studerer her, arbejder hårdt på deres studium og bidrager dermed til kvaliteten i undervisningen, til dansk forskning, til dansk erhvervsliv. Men desværre har vi jo også hørt historierne om unge med studieopholdstilladelse, som aldrig dukker op på deres studium, men som man i stedet for kan finde 50 timer om ugen nede på grillen eller ude på trapper og gader med aviser. Det er selvfølgelig ikke i orden. Når du er i Danmark for at studere, skal du også studere. Derfor bakker Socialdemokraterne også op om lovforslagets mål om, at vi sikrer, at studieopholdstilladelser ikke bliver misbrugt til f.eks. at arbejde ulovligt i Danmark.

Så her i udgangspunktet er vi også positive over for den del af forslaget, som omhandler en bemyndigelse til ministeren til at fastlægge aktivitetskrav for de udenlandske studerende. Imidlertid er vi også meget optaget af, som også en række af høringssvarene pænger, at der altså i de her aktivitetskrav, man fastlægger, er brug for en fleksibilitet og en hensyntagen til de enkelte uddannelsesinstitutioners tilrettelæggelse af undervisningen. For på mange af de her uddannelser benytter man sig jo heldigvis af projektarbejde, gruppearbejde, e-læring og den slags undervisningsformer, hvor det ikke vil give mening, at man benytter sådan en gammeldags protokolførelse

og en bastant 10-procents-fraværsregel, sådan som der umiddelbart lægges op til fra ministeriets side.

Der er ikke nogen af os, der kan have en interesse i, at de her krav hælder cement ned over et ellers dynamisk uddannelsessystem eller indfører mere bureaukratiske løsninger end allerhøjest nødvendigt, særlig da vel ikke i disse afbureaukratiseringstider. Men derfor har vi også meget positivt bemærket ministeriets løfte om, at man vil tilrette studieaktivitetskontrollen, sådan at man tager højde for tilrettelæggelsen og tager højde for de her forskellige undervisningsformer. Det er vi rigtig glade for, og det ser vi frem til at følge nærmere i udvalgsarbejdet.

I bemærkningerne til lovforslaget anfører man også, at man forestiller sig, at den merudgift for skolerne, som den her kontrol vil udløse, skal afholdes af de udenlandske studerende selv via brugerbetaling. Her vil vi også i det kommende udvalgsarbejde meget gerne have undersøgt, hvilke slags udgifter det her kommer til at dreje sig om. Når vi nu heldigvis er enige om, at vi i Danmark rigtig gerne vil tiltrække dygtige og arbejdsomme udenlandske studerende, hvorvidt og hvordan vil overvæltningen af administrationsudgifterne på den enkelte studerende så påvirke antallet og typen af de studerende, som kommer hertil? Det ser vi frem til at høre mere om, det har vi tænkt os at spørge ind til.

Med de her bemærkninger går Socialdemokraterne positivt til forhandlingerne.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til fru Maja Panduro. Næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på lovforslaget her, hr. Martin Henriksen, ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at meddele Dansk Folkepartis holdning til det her lovforslag.

Lovforslaget indeholder to dele.

For det første indeholder lovforslaget ændringer i udlændingeloven, med henblik på at Danmark kan gennemføre EU's fællesskabskodeks for visumregler. Med forslaget sammenskrives de allerede gældende visumregler i ét dokument. Det betyder, at der indføres ensartede regler for behandlingen af visumansøgninger i hele Schengenområdet.

For det andet indsættes der med forslaget en bestemmelse i udlændingeloven, som betyder, at integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om studieaktivitet for en række udenlandske studerende, der har fået opholdstilladelse for at kunne tage en professionsbacheloruddannelse eller en erhvervsakademiuddannelse i Danmark.

Først lidt om visumdelen: Lovforslaget indebærer ikke ændringer af betingelserne for at give visum. Forslaget går på ændringer af proceduremæssig karakter, som det så fint hedder. Der bliver ikke lempet på de krav, der stilles for at få et visum til Danmark. Der indføres en grænse for sagsbehandlingstider i forbindelse med visumansøgninger, således at en ansøgning om visum normalt skal behandles inden 15 dage regnet fra den dag, hvor man har modtaget den pågældende ansøgning. I særlige tilfælde kan den periode forlænges til 30 dage eller højst 60 dage. Endvidere skal Udlændingesservice give egentlige afslag i nogle af de tilfælde, hvor repræsentationerne i dag afviser ansøgningerne; det er, hvis ansøgerens pas viser sig ikke at være ægte, hvis der er øvrig dokumentation, som ikke er fuldstændig, eller hvis ansøgningsskemaerne er fejlagtigt udfyldt. Lovforslaget betyder også, at der indføres gebyrer for at ansøge om visum ved grænsen og for at ansøge om forlængelse af et visum. Jeg skal også sige, at Dansk Folkeparti i forbindelse med udvalgsbehandlingen af visumdelen gerne vil rejse spørgsmålet om, hvad vi egentlig gør for

at sikre en bedre kontrol med, om de personer, som er i landet på visum, og som så står til at stoppe med deres studier, rent faktisk også er udrejst af landet. Endelig vil vi også kigge på kontrollen med de folk, som indrejser.

Det andet element i lovforslaget, som er en del af udlændingeaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti fra 2008, indebærer en række mindre stramninger over for udenlandske studerende på danske uddannelser. I udlændingeaftalen blev regeringen og Dansk Folkeparti enige om at sætte et udredningsarbejde i gang vedrørende udenlandske studerende, bl.a. for at afdække, om der foregik misbrug, som kræver justering af de gældende regler. På baggrund af et skærpet tilsyn med en række uddannelsesinstitutioner i relation til udenlandske studerende blev det fundet nødvendigt at styrke indsatsen over for udlændinge, der har fået opholdstilladelse med det formål at studere i Danmark, men som rent faktisk ikke studerer. Når en såkaldt udenlandsk studerende ikke reelt studerer, er grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere til stede, og her er det Dansk Folkepartis klare opfattelse, at opholdstilladelsen skal inddrages. Det lægger lovforslaget op til, og det er vi naturligvis tilfredse med. Det fremgår af lovforslaget, at udenlandske studerende nu kun kan få opholdstilladelse til kurser, som Undervisningsministeriet anerkender som værende adgangsgivende. I dag er det kun kurset til diplomingeniøruddannelsen, som er godkendt. Det betyder, at det kun er dette adgangskursus, som kan give opholdstilladelse, og dermed at langt færre udenlandske studerende kan få opholdstilladelse til at følge et adgangsgivende kursus. Andre kurser kan naturligvis også godkendes og vil formentlig blive det hen ad vejen i forbindelse med det vurderingssamarbejde, som foregår.

Vedrørende fravær er det sådan i dag efter det gældende regelsæt, at det er de fraværregler, der gælder for den enkelte uddannelse, som er afgørende for, om en udenlandsk studerende kan anses for reelt at være studieaktiv. I forbindelse med Undervisningsministeriets tilsyn kom det frem, at der er en betydelig forskel på, hvordan uddannelsesinstitutionerne definerer studieaktivitet, og hvornår noget er for meget fravær, og hvornår noget er tilpas. Det er hensigten at fastsætte regler om det, og det betyder, at en udenlandsk studerende ikke kan anses for at være studieaktiv og dermed bevare sin opholdstilladelse, hvis vedkommende har mere end 10 pct. i fravær i forhold til den samlede undervisning. Det er en klar forbedring i forhold til de gældende regler.

Vi tager altså en række skridt i den rigtige retning med det her lovforslag, og det er nødvendige stramninger på en række områder, men vi havde gerne set, at EU-borgere kom ind under samme regelsæt. Med disse og vores øvrige bemærkninger stiller vi os positive over for lovforslaget, da det som sagt bevæger sig i den rigtige retning.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Som det allerede er nævnt af de tidligere ordførere, er det her forslag jo et forslag, der er delt i to. Den første del, som er visumdelen, er noget, vi støtter, og er ikke det, som jeg vil bruge de fleste kommentarer på. Jeg tror, at det, der er vigtigt i forbindelse med det her lovforslag, er den anden del, nemlig den del, der vedrører undervisning. Det er den del af det lovforslag, der ligger her, som er lidt mere problematisk end den første del.

Den er jo ikke problematisk på grund af princippet om, at når man er her for at studere, er det en selvfølge, at man følger sine studier, at det er det, der er den primære aktivitet, mens man er landet. Det er ikke den del, der er problematisk. Det, der er problematisk, er,

hvis man laver en for rigid lovgivning, hvor man ikke tager hensyn til de forhold, der er på de uddannelsesinstitutioner, hvor de studerende er indskrevet. Og det er dér, jeg synes det er vigtigt, at vi i Folketinget lever op til den forpligtelse, jeg synes vi har til i hvert fald at forsøge at lave kvalitetslovgivning, at lave en lovgivning, som ikke bare varetager hensynet til, at der skal være kontrol med, at de studerende følger deres studier, men også varetager hensynet til uddannelsesinstitutionerne og forskellen på, hvordan de tilrettelægger studierne, samt skaber en rimelig måde at få afgjort på, om den studerende er studieaktiv eller ej, og også skaber en rimelig lovgivning, når det handler om, at det her er et spørgsmål om at sikre, at de studerende følger studierne, men ikke via et for stort kontrolapparat, der er koncentreret omkring mistro som udgangspunkt.

SF ser frem til et udvalgsarbejde, som vi går ind i for at sikre, at det bliver en kvalitetslovgivning, at det bliver en lovgivning, hvor vi selvfølgelig følger formålet med at sikre, at de studerende følger studierne, mens de er her, men at vi også bruger den inspiration, der er i de høringssvar, som ligger til det her lovforslag, til at skabe en lovgivning, som sikrer, at der er en rimelighed i forhold til uddannelsesinstitutionerne og i forhold til de studerende, og hvor vi tager de hensyn, der skal til, for at vi ikke får lavet en dårlig lovgivning ud af noget, som egentlig er et princip, vi støtter, nemlig at man følger sine studier, mens man er her i landet.

Så med de bemærkninger støtter SF, at vi i Folketinget går ind i det her arbejde, men vi håber meget, at vi er enige om i udvalgsarbejdet, at vi kigger på de reelle problemer, der ligger i det, og ikke stopper ved at konstatere, at vi nu har mulighed for at give hjemmel til at lave en kontrol af det her.

Så skal jeg hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at Det Radikale Venstre støtter det her forslag.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak. Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Jeg skal ikke trætte de tilstedeværende med gennemgang af forslaget, som dels er gennemførelse af forordningen om en fællesskabskodeks for visa, dels regeringens tiltag for at undgå misbrug af meddelte studieopholdstilladelser.

For så vidt angår gennemførelsen af forordningen, kan jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis kun kan gå ind for gennemsigtighed og ensartethed, også hvad angår sagsbehandlingstiden for visumansøgninger, som bl.a. er det, forordningen går ud på.

Hvad angår muligheden for at fastsætte regler om studieaktivitet, som dette forslag også lægger op til, er det vigtigt at understrege, at vi synes, at udenlandske studerende er en berigelse for såvel læreanstalterne som samfundet. Men de skal altså studere. Vi har haft nogle uheldige eksempler med nogle udenlandske studerende, og det er bl.a. de eksempler, vi prøver at imødegå med dette forslag.

Så vil der selvfølgelig være nogle, der synes, at vi pålægger de udenlandske studerende urimelige krav og konsekvenser vedrørende mødepligten i forhold til deres danske medstuderende. Men der er de udenlandske studerende som de danske sikret partshøring og ved de øvrige forvaltningsretslige regler, så snart der iværksættes nogen som helst tiltag over for de studerende. I tilfældet med de udenlandske studerende, hvis der indberettes til Udlændingestyrelsen: Den studerende kan til enhver tid få oplyst fraværet og rette op.

Der er jo ikke meget andet at sige, end at de udenlandske studerende er her for at studere, og dette forslag rammer ikke dem, der studerer. Tak.

Kl. 10:47

Kl. 10:51

Formanden:

Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, det er min plan at gå ned fra talerstolen i dag. Nu er hr. Tom Behnke jo heller ikke til stede ... Ministeren er her, det er rigtigt ... (*Munterhed*).

Vi er noget kritiske over for det her forslag, og årsagen er jo den øgede kontrol med de udenlandske studerende. Det er sådan set ikke, fordi vi ikke synes, det er vældig, vældig fornuftigt, at man holder øje med, at de studerende, der kommer til Danmark fra udlandet, rent faktisk også studerer. Men vi mener, der er nogle problemer ved den måde, man har lagt op til den her kontrol.

En lang række organisationer fra udlandsområdet har jo i deres høringssvar skrevet, at den øgede kontrol med de udenlandske studerende vil medføre en stor administrativ byrde. F.eks. skriver Ingeniørhøjskolen i Århus, at der ikke findes systemer til løbende registrering af de studerendes tilstedeværelse, altså en egentlig protokolførelse, ligesom Danske Universiteter skriver, at den foreslåede fastsættelse af studieaktivitet for studerende på erhvervsakademiuddannelser og produktionsbacheloruddannelser er meget restriktiv og vil være administrativt ret omfattende. Og selv om ministeren i høringsnotatet skriver, at man vil forsøge at skruer reglerne sammen på en måde, så der bliver taget højde for uddannelsernes tilrettelæggelse, har vi altså svært ved at se, at det ikke skulle betyde en ret stor administrativ ekstrabyrde for uddannelsesinstitutionerne. Vi er meget spændte på at se, hvordan det her kommer til at gå i udvalgsbehandlingen.

De ekstra udgifter, som det her kommer til at medføre, og som ministeren jo også anerkender vil være et resultat af forslaget, lægger man så op til skal betales via øget deltagerbetaling fra de udenlandske studerende. Det mener vi bestemt ikke er en god idé. Selv om vi selvfølgelig skal sørge for, som jeg sagde indledningsvis, at studerende, der kommer fra udlandet til Danmark for at studere, rent faktisk også studerer, skal vi samtidig sørge for, at det er attraktivt at komme til Danmark, for vi vil gerne have, at der kommer studerende fra andre lande til det danske uddannelsessystem. Det er kun til gavn for det danske uddannelsessystem, at vi får de her input udefra. Derfor skal vi selvfølgelig heller ikke gøre det sværere at komme til Danmark. Det gør man altså, hvis man sætter brugerbetalingen op; hvis man gør det dyrere at studere i Danmark, så gør man det sværere.

Derudover har produktionshøjskolernes rektorkollegium en væsentlig pointe, nemlig at de sådan set ikke ønsker at forskelsbehandle de studerende ved at indføre mødepligt for visse studerende. Rektorkollegiet ønsker at tilbyde deres studerende lige vilkår, ens vilkår, og lige præcis den der forskelsbehandling lægger DRC, Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination, jo også vægt på i deres høringssvar ved at påpege det problematiske i, at der skal gælde særlige regler for de udenlandske studerendes fremmøde, som altså ikke gælder for de danske studerende.

Til sidst vil jeg sige, at jeg sådan set ikke helt kan forstå, at det her lovforslag ikke bliver delt i to, det vil sige, at vi behandler de fælles regler for behandling af visum i Schengenlandene i ét forslag og så reglerne om større kontrol med de udenlandske studerende i et andet forslag. Jeg håber, at ministeren om lidt vil kommentere muligheden for at opdele forslaget i to og i øvrigt kommentere den kritik, som er kommet både i dag og i høringssvarene.

Formanden:

Så er det integrationsministeren.

Kl. 10:51

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil først takke for den overvældende store tilslutning til lovforslaget, for det kan jeg jo høre at der er tale om.

Det er jo rigtigt, som Venstres ordfører fremhæver, at forslaget med hensyn til visumregler gør reglerne mere gennemskuelige. Det er noget, som regeringen og regeringspartierne selvfølgelig er meget optaget af. Vi er også optaget af, at borgernes retsstilling også gennem de fastsatte frister forbedres. Men det er altså vigtigt midt i de mediehistorier, der nogle gange er, om en uheldig sag, det kan have taget meget lang tid at behandle, at understrege, som også hr. Karsten Lauritzen gjorde, at langt den største del af visumsagerne klares på ganske få dage.

Også tak for Socialdemokratiets opbakning og tillykke med den første tale her i Folketingssalen, som jeg kan forstå at der var tale om.

Så er der jo rejst nogen kritik af kontrollen af de studerende. Jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstår de indvendinger. Altså, det må være helt afgørende, at mennesker, der kommer hertil og får en opholdstilladelse, naturligvis skal leve op til det, der har givet dem opholdstilladelsen.

Derfor har jeg også meget svært ved at se, at der skulle være tale om en forskelsbehandling. Der er jo den forskel på folk, at hvis man bor i udlandet, skal man have en opholdstilladelse her i Danmark, og der er den forskel, at hvis man ikke opfylder betingelserne, kan opholdstilladelsen inddrages. Det er naturligvis en forskelsbehandling, men det er en ganske saglig forskelsbehandling, som jo altså fungerer over alt, hvor man har med opholdstilladelser og statsborgerskab at gøre. Der er også forskel i lovgivningen på mænd og kvinder osv., så det vil jeg på forhånd fuldstændig afvise.

Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg ikke gerne vil diskutere det med Enhedslisten, men jeg mener, at det er helt galt, hvis vi, hver gang vi har givet opholdstilladelse, skal sige, at der ikke må forskelsbehandles, for dermed kan vi altså heller ikke inddrage opholdstilladelsen, og det er jo det, det hele drejer sig om, og så falder hele systemet med at give opholdstilladelser.

Vi kan jo for den sags skyld heller ikke afvise, at nogle af dem rent faktisk udnyttes arbejdsmæssigt. For det, der jo er tale om, er, at nogle af dem så vil arbejde for meget, og jeg har da også overvejet, om vi så skulle skærpe reglerne dér for at forhindre det.

Men det er nu nødvendigt at kontrollere, og til dem, der i deres ordførertaler lyder, som om de mener, at man skærper reglerne, og at lovkvantiteten er dårlig, må jeg sige: Nej, det indholdsmæssige ændres der ikke ved, tværtimod. Det, som vi bare ønsker at tjekke, er, at der netop handles lovligt; at de, der har fået tilladelse, også handler lovligt. Her er situationen desværre sådan, som hr. Hans Kristian Skibby var inde på, at vi sammen har foretaget kontrolforanstaltninger. Det har desværre vist sig, at det i høj grad var nødvendigt, og derfor er det også nødvendigt at ændre reglerne.

Men jeg tager selvfølgelig gerne en diskussion om det i udvalget og er til rådighed for ethvert spørgsmål og enhver diskussion.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 10:58

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 10:55

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er fru Malou Aamund som ordfører.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Malou Aamund (V):

I Danmark vil vi fremover være dybt afhængige af at importere højt kvalificeret arbejdskraft fra udlandet. Derfor har regeringen med de forskellige jobplaninitiativer gjort det mere attraktivt for dygtige udlændinge at komme til landet. Men for visse erhverv kræver det en dansk autorisation at få lov til at udøve det pågældende erhverv her i landet. Den gruppe, vi taler om her, er altså personer, der har behov for at få, hvad skal man sige, konverteret en udenlandsk autorisation til en dansk. Det kunne f.eks. være fysioterapeuter, revisorer og mange andre.

Lovforslaget indebærer altså, at ansøgningen om at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark sendes direkte til den autoriserende myndighed i stedet for til CIRIUS, som praksis er i dag. Det drejer sig altså om at lette sagsgangen og om at forkorte sagsbehandlingstiden. Det er selvfølgelig noget, vi støtter i Venstres gruppe, både som et led i regeringens fortsatte afbureaukratiseringsindsats og som et vigtigt skridt i retning af at gøre det nemt at tiltrække højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft på de områder, hvor vi har brug for det.

Kl. 10:56

Formanden:

Ja tak til fru Malou Aamund. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det fru Kirsten Brosbøl som ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg kan ganske kort sige, at Socialdemokraterne bakker op om, at man får forenklet adgangen til at søge om autorisation i Danmark. Det er selvfølgelig vigtigt, at der er den lettest mulige vej ind i systemet, når man skal søge om adgang til at komme til Danmark og udøve sit erhverv. Derfor støtter vi op om formålet med det her forslag.

Der er et par ting i høringssvarene, som vi gerne vil spørge ind til. Bl.a. har Håndværksrådet noget om klageadgangen, og der er også blevet rejst et ønske om, at man selvfølgelig bevarer CIRIUS som – hvad skal man sige – et samlende videncenter på området og også har det som indgangen til at søge oplysninger om, hvor folk så i givet fald skal søge en autorisation. Det er selvfølgelig vigtigt, at folk kan gennemskue, hvor de skal søge, når de kommer til Danmark.

Det vil vi spørge lidt ind til i udvalgsbehandlingen, og derudover bakker vi op om forslaget. Jeg skulle også hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at de støtter forslaget.

Formanden:

Ja tak. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg står jo her igen, fordi vores ordfører på forslaget, hr. Jesper Langballe, desværre ikke har mulighed for at være i salen. Ved det forrige forslag havde jeg fået en for lang tale; i det her tilfælde har jeg ingen tale fået, så der står jeg lidt friere, kan man sige.

Men jeg vil gerne på vegne af Dansk Folkepartis side, at vi selvfølgelig kan støtte det her lovforslag, fordi der er to grundlæggende positive ting ved det: Dels skal det lette sagsgangen, dels skal det forkorte sagsbehandlingstiden for de her ansøgninger fra folk, som ønsker at få konverteret en autorisation fra en udenlandsk uddannelse til dansk praksis. Der er således ikke tale om en materiel ændring af muligheden for at få eller ikke at få godkendt en ansøgning, og derfor kan Dansk Folkeparti uden betænkelighed støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:59

Formanden:

Ja tak, og så er det fru Hanne Agersnap som ordfører.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Hanne Agersnap (SF):

Skønt jeg ikke er stedfortræder, kan jeg holde en næsten lige så kort tale, for jeg kan kun sige tillykke med, at vi har fundet et sted, vi kan afbureaukratisere og regelforenkle. Der er ingen grund til at have de her ekstra led i, hvem der kan give autorisation – det er de berørte brancher, der giver autorisationen, også hvis folk med de rigtige kompetencer kommer udefra. Hvis en fysioterapeut eller tandlæge eller anden person fra alle de fag, der kræver autorisation, kommer, er det deres respektive foreninger, der giver autorisationen, og vi behøver ikke nødvendigvis det mellemled. Det betyder dog ikke, at vi derfor skal afskaffe mellemledet, for der er god brug for informations- og dataindsamling vedrørende udenlandske autorisationer.

I lighed med Socialdemokratiet har jeg bemærket det der høringssvar om, at afgørelser ikke skal kunne påklages, og jeg har også set, at ministeriet har reageret på det. Men jeg mener stadig væk, at der er flere spørgsmål til, hvorfor der ikke skal kunne påklages afgørelser, og om der kan påklages afgørelser for danskere, der søger om autorisation, eller om det er for at ligestille danskere med udlændinge i forhold til, om der kan påklages afgørelser. Det synes jeg er lidt uklart, men det regner jeg med vi får afklaret i udvalgsbehandlingen, og så synes jeg, det er fint med et afbureaukratiseringsforslag.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak. Så er det hr. Jørgen S. Lundsgaard som ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

I lyset af, at anerkendelsesdirektivet nu er fuldt implementeret i dansk lovgivning og med den stigende globale brug af internettet, er CIRIUS blevet et forsinkende led i sagsbehandlingen. Samtidig er behovet for at eliminere forsinkelser i ansøgningsprocessen steget, fordi sagsbehandlingstiden for EU-autorisationssager efter det nye anerkendelsesdirektiv er forkortet fra 4 til 3 måneder, og ansøgningsmængden er i de senere år stærkt stigende.

Der er derfor behov for at smidiggøre og regelforenkle sagsgangen, således at CIRIUS ikke længere er modtager af udenlandske ansøgninger om autorisation.

Det fremsatte forslag er derfor en logisk konsekvens af, at ansøgninger om autorisation mest effektivt kan indgives den myndighed, der administrerer det pågældende erhverv, hvilket er der, hvor de i de fleste tilfælde alligevel ender. Der bliver derfor ikke tale om en materiel ændring af muligheden for at få eller ikke få konverteret sin udenlandske autorisation eller lignende til en dansk, men alene en ændring af den praktiske ansøgningsprocedure. Samtidig bliver afskæringen af klageadgangen med den nye formulering af § 7 som udgangspunkt ophævet, og samtidig gives ministeriet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen.

En anden positiv konsekvens af forslaget er, at samtidig med, at den fysiske postindgang til CIRIUS jo afvikles, så styrkes CIRIUS' rolle som internetbaseret informationsindgang. Der vil derfor med forslaget ikke ske en forringelse af servicen over for de udenlandske ansøgere, men der vil derimod blive en enklere og hurtigere og mere smidig sagsbehandling. De Konservative kan derfor stemme for forslaget.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er positive i Enhedslisten over for det her forslag. Det er en klar administrativ lettelse, og det er vi selvfølgelig glade for. Vi har et enkelt spørgsmål, som også er det, som både Socialdemokraterne og SF har rejst, og som Håndværksrådet skriver i deres høringssvar, nemlig at de finder det betænkeligt, at ministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser og herunder, at afgørelserne ikke skal kunne påklages. Håndværksrådet har den pointe, at afgørelse om retten til at udøve et erhverv bør kunne påklages. Men vi er meget positive over for forslaget.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak for det. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 11:03

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil naturligvis gerne takke for den positive modtagelse. Det er klart, at det i lyset af, at vi taler om affbureaukratisering og regelforenkling, naturligvis er noget, der tiltaler os alle sammen. Og da det jo også er en lettelse og noget, der gør det mere enkelt for dem, det nu vedrører, er det et lovforslag, som jeg håber at vi meget hurtigt kan få igennem Folketinget.

For så vidt angår de par ting, der blev nævnt, bl.a. fra Socialdemokratiets og Enhedslistens ordførere, så vil jeg, som det også blev foreslået, gerne give tilsagn om, at vi følger det op i udvalgsbehandlingen. Det gælder bl.a. Håndværksrådets spørgsmål om muligheden for klageadgang, for det er faktisk sådan, at der i dag ikke er en sådan mulighed, og det vil vi så forsøge at forbedre med de omlægninger, der kommer her. Men det skal vi nok præcisere i de svar, vi giver i udvalget.

Til slut har jeg lyst til at sige, at de områder, som det her især berører – det overrasker måske nogle – f.eks. omfatter gaffeltruckførere og social- og sundhedsassistenter, som faktisk er topscorerne. Det spænder meget, meget bredt, og derfor er jeg glad for, at der er så god udsigt til, at vi hurtigt kan få foretaget den her ændring.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Videnskab og Teknologi. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdstilrettelæggelse og offentliggørelse af budgetforslag m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremstilling 08.10.2009).

Kl. 11:05

Forhandling

Formanden:

Jeg tror, ministeren er på vej. Ellers er videnskabsministeren vel fungerende lige indtil nu og ikke længere. Velkommen til indenrigs- og socialministeren, det betyder, at vi kan gå i gang med næste punkt på dagsordenen.

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Erling Bonnesen – næh, det er hr. Per Bisgaard, der har overtaget ordførerskabet. Det er også tilladt, det er helt legalt, bare man fortæller det i forvejen. Men værsgo.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Tak. L 34 handler om ændringen i styrelsesloven for kommuner og regioner, og for en kommunalpolitiker gennem flere år er det en glæde, at de positive erfaringer, der er gjort derude, nu kan blive lovfæstet. Elementerne er alle sammen fremhævet i den nylig aflagte rapport om kommunalpolitikernes rolle og arbejdsvilkår, og jeg er ret sikker på, at det nu vil blive meget positivt modtaget ude i kommuner og regioner.

I lovforslaget foreslås det, at et flertal i kommunalbestyrelsen kan beslutte, at alt materiale, som er nødvendigt for medlemmets bestyrelsesarbejde, kan fremsendes elektronisk. Det er min vurdering, at det allerede sker i hovedparten af de danske kommuner og regioner, men der, hvor det ikke er implementeret, vil det være en åbenbar fordel. Ulemperne synes at være få, så det vil være til stor fordel.

Det fremgår også af forslaget, at formkrav til offentliggørelse af visse kommunale oplysninger ophæves. Styrelsesloven indeholder i dag en række krav til offentliggørelsesmåder, som fremover ikke vil være påkrævet. Kommunalbestyrelsen vil nu få mulighed for udelukkende at offentliggøre alle kommunale oplysninger på kommunens hjemmeside, og det i sig selv giver flere administrative lettelser og økonomiske besparelser. Kommunalbestyrelsen har den fulde frihed til at supplere med andre medier, hvilket vil være til fordel for visse borgere og vil også blive betragtet som forbedret kvalitet. Helt naturligt vil det jo være at aflevere papirudgaver på borgerservicecentre og biblioteker.

Siden 2001 har kommunalbestyrelser og regionsråd kunnet indføje i deres styrelsesvedtægt, at en stedfortræder kunne indkaldes, selv om forfaldsperioden for det faste medlem var under 1 måned. Det har dog krævet en forlods ansøgning om dispensation til ministeriet, men alle ansøgninger er blevet imødekommet, og i dag er der allerede 11 kommuner, der benytter sig af den mulighed. Kritikere har godt nok sagt, at det kunne give manglende kontinuitet i bestyrelsens arbejde, og at det vil være svært at placere ansvaret, men erfaringer fra de 11 kommuner synes nu at vise, at der ikke er grund til betænkeligheder. Det står jo i øvrigt også den enkelte kommunalbestyrelse frit for, om man vil indføre muligheden for udvidet stedfortræderindkaldelse i styrelsesvedtægten.

I nogle kommuner har man ikke ønsket at delagtiggøre kommunens borgere i budgetdrøftelserne frem mod vedtagelsen af det endelige budget i oktober måned. Begrundelserne har bl.a. været, at byrådsmedlemmerne i fred og ro ønskede at drøfte budgetternes mange områder, uden at borgerne skulle blande sig. Det vil med vedtagelsen af L 34 være endeligt slut, og man kan vel med rette sige, at det ikke var for tidligt. I forslaget er det som minimum økonomiudvalgets vedtagne budgetforslag og flerårige budgetoverslag, der foreslås offentliggjort. Det vil fremme den offentlige debat, og man kan med borgerøjne hævde, at ens muligheder for at holde sig orienteret bliver væsentligt forbedret – og nogle vil måske hævde, at den offentlige debat kunne få et kvalitetsløft.

Lovforslaget giver kommunerne og kommunalbestyrelserne større frihed til at organisere deres arbejde. Det letter i et vist omfang det administrative arbejde, og på den lange sigt er der også økonomiske gevinster at hente. Det er alt i alt et forslag, som vi i Venstre kan anbefale.

Kl. 11:09

Formanden:

Tak til hr. Per Bisgaard, og så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side har vi også læst det her lovforslag med stor interesse. Vi synes, der er flere elementer, der trækker i en god og rigtig retning. Der er ikke nogen tvivl om, at det på en række af de her områder giver god mening at overlade mere kompetence til kommunalbestyrelserne selv. Det har været et mantra fra Socialdemokratiets side i lang tid, at det er positivt, hvis vi kan lade byrådene bestemme noget mere selv, så lad os gøre det.

Med hensyn til det her med at håndtere mere materiale elektronisk, er der jo ikke nogen tvivl om, at det er den vej, udviklingen går, så det er positivt, og det er rigtigt set, at det er den vej, man skal arbejde. Vi har dog fra socialdemokratisk side læst høringsvarene, og vi kan se, at der er visse grupper, som er lidt skeptiske over for, at man måske lægger alt over på it-systemer, når det rent faktisk er sådan, at der stadig væk er grupper, der ikke har adgang til nogen af de her ting. Der har vi så med stor glæde læst de bemærkninger, som ministeren også har, hvor der jo bliver lagt op til, at det er noget, man skal huske på at tage hånd om, så der ikke er nogen, der bliver sat uden for. Altså, hvis der er ældre, der ikke har adgang til it, hvis der er handicapgrupper, som har svært ved at bruge nogen af de her ting, er det selvfølgelig noget, der skal tages højde for.

Men igen har vi også fra socialdemokratisk side tillid til, at det, at man i kommunalbestyrelsen får frihed til at bestemme mere selv, vil gøre, at man finder ud af at håndtere det på en god måde. For selvfølgelig har man det sådan i en kommunalbestyrelse, at man gerne vil have, at borgerne bliver delagtiggjort i de informationer, man har, så det er vi sikre på sker.

Med hensyn til de her helt konkrete forslag, der jo handler om, at man i byrådene kan dele sine informationer elektronisk, at man op-

hæver formkrav i forhold til de oplysninger, man har fra kommunen, så man f.eks. ikke partout skal lave en annonce, men bare kan lægge det på nettet, og med hensyn til den særlige stedfortræderordning er det positive forslag, sådan som vi ser det fra socialdemokratisk side. Ligeftersom at kalde det afbureaukratisering synes jeg måske lige er at tage munden for fuld, og det vidner måske også lidt om, hvilken panik der er i regeringen for at få alt til at lyde som afbureaukratisering, når så små forslag som det her bliver til afbureaukratiseringsforslag. Men nuvel, lidt har også ret, og det trækker i den rigtige retning.

Vi vil stille et par opklarende spørgsmål og følge det her lovforslag. Det ligger os meget på sinde at tage højde for, at der ikke er nogen, der bliver kørt ud på et sidespor i forhold til at få informationer, og det vil vi være helt sikre på, før vi endeligt tilkendegiver, om vi stemmer for det her. Men som udgangspunkt er vi positive.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det lovforslag, som er fremsat her, er jo ikke et af de største og mest vidtrækkende lovforslag, vi har set i Folketingets historie, lad det være sagt allerførst. Det er jo sådan set en række små ændringer af lov om kommunernes styrelse og også nogle små ændringer i regionsloven.

Men for at vende de største sten først vil jeg gerne sige, at de anbefalinger, der er kommet fra arbejdsgruppen om kommunalpolitikernes rolle og arbejdsvilkår, danner baggrund for bl.a. de tre første ting, som ligger i det her lovforslag. Det er netop det her med, hvilket flere har været inde på tidligere, at man kan sikre, at et almindeligt flertal i det enkelte byråd eller i kommunalbestyrelsen med den her lovændring har mulighed for efter frit valg at beslutte, om sagsmateriale alene skal formidles til medlemmerne elektronisk. Og så er der naturligvis stadig væk en forpligtelse, såfremt der sidder byrådsmedlemmer, som har meget, meget svært ved at begå sig sammen med den tekniske generation.

Så er der så også det om den kommunale styrelseslovs formkrav til offentliggørelse af forskellige oplysninger, som nu bliver ophævet. Der vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig stadig væk er vigtigt, at vi har en klar forvisning og formodning om, at de ting, som har en klar værdi for den enkelte borger at få viden om, stadig væk tilgås borgerne enten via den skrevne presse eller på andre måder.

Selvfølgelig kan vi ikke gøre det sådan, at man kan lave en dagsorden, som betyder, at alle folk får alle informationer lige hurtigt og lige ofte. Sådan er det jo heldigvis heller ikke i dag, for man har trods alt også som borger en pligt til selv at søge information og viden om de lokale forhold, som gør sig gældende i ens dagligdag og i ens virke.

Jeg synes specielt, vi kan kigge på de ting, som er beskrevet i selve lovforslaget, hvor man beskriver de gældende formkrav i dag til, hvor det er, kommunen har en forpligtelse til, også i trykte medier, at trykke de forskellige oplysninger, som er beskrevet. Så er der altså nogle steder, hvor man godt kan tåle, at der sker en begrænsning i, hvad kommunen skal ofte penge på at annoncere osv.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget, som det ligger her. Vi har dog også, som andre også har været inde på, enkelte betænkeligheder. Specielt tænker vi på høringsvar fra danske handicaporganisationer og så på det her om borgernes retssikkerhed i forhold til persondataloven. Der er måske nogle ting, vi kan gøre bedre der. Der nævnes bl.a. noget med digital signatur eller en net-id, hvor man så kan gå ind og kigge på, om nogle af de ting skal sættes ind nogle steder i

systemet for at sikre, at det selvfølgelig ikke begynder at florere med personlige oplysninger, når det overhovedet ikke har nogen saglig og logisk begrundelse. Det er jeg sikker på vi også i forbindelse med udvalgsarbejdet vil kigge på.

Med de ord kan Dansk Folkeparti støtte de her forslag, og vi vil også gerne afslutningsvis give Socialdemokraternes ordfører ret i, at de enkelte ting, som er i det her forslag, ikke er de helt store sten, hvis man tænker på, at regeringen slår sig op på, at den nu vil afbureaukratisere osv. Det er meget, meget få mandskabstimer, der går væk fra kommunens service- og administrationsforpligtelser med de her få forslag. Så vi ser selvfølgelig frem til, at der kommer endnu flere konstruktive forslag fra regeringen.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Flemming Bonne som ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

SF er som udgangspunkt positiv over for dette lovforslag. Forslaget er en udmøntning af aftalen med kommunerne om kommunalpolitikernes arbejdsvilkår.

Efter nu gennem flere år at have været vidne til en massiv statslig detailstyring af kommunerne er det jo i virkeligheden positivt, at jeg for første gang i de 2 år, jeg har siddet herinde, nu oplever, at der er en tiltro til, at de ude i kommunerne kan noget selv, og de kan meget ude i kommunerne. De er i hvert fald i stand til at tilrettelægge den måde, de vil foretage information på, og de er også i stand til at håndtere en situation, efter at formkravet til offentliggørelse af kommunale oplysninger osv. er ophævet, og de kan selvfølgelig også selv finde ud af, hvornår der er brug for at indkalde en stedfortræder. Jeg undrer mig lidt over – men det er nok, fordi jeg stadig er så ny herinde – at man skal lovgive på sådan nogle områder.

Jeg synes, det er at tage munden for fuld, hvis man vil tillægge forslaget nogen særlig betydning i forhold til afbureaukratisering. Det er helt andre forslag, der skal til for at lette kommunernes situation, efter at regeringen nu i årevis har tonset nye regler ud i hovedet på dem. Til gengæld vil jeg gerne kvittere for, at regeringen nu endelig kommer med et forslag, som vi kan sige styrker det kommunale selvstyre en anelse, om end det er i meget beskedent omfang. Vi ser frem til, at der kommer flere lovforslag af samme skuffe.

I udvalgsarbejdet skal vi prøve at finde ud af, hvordan vi imødekommer handicap- og ældreorganisationerne. Det skal selvfølgelig også sikres, at de byrødder, der har det lidt vanskeligt med it-teknologien, er i stand til at få de oplysninger, de skal bruge. Vi går til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling og i forventning om, at vi får fundet løsninger på de sidste to problemstillinger, jeg nævnte.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Jørgen Lundsgaard som ordfører.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Det fremsatte lovforslag løser tre problemer, som er blevet mere og mere presserende på grund af øgede informationsmængder og øget brug af elektronisk formidling.

Det første er, at et flertal i kommunalbestyrelsen gives mulighed for at beslutte, at sagsmateriale alene formidles til medlemmerne elektronisk mod at godtgøre medlemmernes udgifter til det fornødne it-udstyr eller at stille det til rådighed. Jeg har selv været med i en tid, hvor vi kunne få byrådsmateriale frem med posten i brevform; så kom tiden, hvor det blev til en pakke, så blev pakken så stor, at den

ikke kunne komme igennem brevsprækken, og til sidst fik vi en ekstra skraldespand. Med det, der ligger her, har vi altså virkelig noget, der rationaliserer arbejdsgangene.

Det andet er, at den kommunale styrelseslovs formkrav til offentliggørelse af visse kommunale oplysninger ophæves. Offentliggørelse vil derfor alene kunne ske på kommunens hjemmeside, og det letter administrationen. Men samtidig gives den enkelte kommune også fuld frihed til at vælge netop den publiceringsmetode, den finder mest formålstjenlig, og det giver trods alt kommunalt selvstyre, for her kan man også vælge, at de gamle, der ikke har muligheden for at gå på internettet, kan blive informeret separat.

Det tredje er ophævelse af kravet om indenrigs- og socialministerens dispensation til udvidet adgang til at indkalde stedfortrædere til kommunalbestyrelsen, det vil sige for mindre end 1 måned. Tidligere krævede det faktisk en lang og besværlig arbejdsgang, og derfor blev det aldrig gjort. Jeg har selv siddet mange gange og ønsket, at man lige kunne blive lettet, for man kunne jo ikke komme nogen steder i vigtige forhandlinger.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at både de regionale og kommunale budgetforslag og de vedtagne budgetter skal offentliggøres, hvilket styrker nærdemokratiet. I dag findes der i styrelsesloven og regionsloven kun regler om, at det vedtagne budget skal være tilgængeligt for kommunens og regionens beboere, og denne del af lovforslaget sikrer således en åbenhed, således at borgere, presse og andre interessenter har mulighed for at få oplyst grundlaget for de budgetforhandlinger og andre forhandlinger, man kører med i kommunerne.

Forslaget vedrørende kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdsvilkår sikrer derfor både administrative lettelser og besparelser for kommuner og regioner, og vi kan derfor støtte forslaget.

Kl. 11:21

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Per Clausen som ordfører. Det er ikke en pligt, men et tilbud.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nej, men man skal jo ikke gå glip af en mulighed for at ytre sig fra denne talerstol, så jeg har da også nogle bemærkninger til det lovforslag, der ligger her.

Jeg vil starte med at sige, at i hovedsagen er Enhedslisten positiv over for lovforslaget. Man kan jo sige, at i forhold til de meget store problemer, der eksisterer med demokratiet, kommunernes mulighed for at udfolde sig, kommunernes økonomi, hvad der er sket med demokratiet, og med detailstyring fra ministeriernes side, siden vi fik den nuværende regering, så løser det her lovforslag selvfølgelig ikke de grundlæggende problemer. Men man skal jo ikke afvise at gå konstruktivt ind i også at få gennemført mindre forbedringer.

Der er vel fire elementer i lovforslaget, og jeg vil give dem alle fire et par ord med på vejen.

Vi mener, at det at sikre, at der sker offentliggørelse af budgetforslag og vedtagne budgetter i kommuner og regioner, er en rigtig god idé. I de kommuner og regioner, hvor vi forsøger at udøve politisk indflydelse, arbejder vi også for, at man sørger for at inddrage borgere og ansatte og relevante organisationer i debatten om budgetterne, før de bliver vedtaget. Det synes vi da i forlængelse af det her er en ting, som man skal gøre, men på den anden side vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at man nødvendigvis i forhold til alle de ting, som man kunne ønske sig skete i kommuner og regioner, skal lovgive om det her i Folketinget. Så det er sådan set bare en bemærkning i forlængelse af meldingen om, at vi er positive over for det punkt.

Man vil også give mulighed for kommunerne for at indkalde stedfortrædere uden dispensation fra ministeren. Jeg må sige, at det

var lidt overraskende for mig, at det var noget, der skulle gøres på den bureaukratiske måde tidligere, og hvis man afskaffer det, sker der i hvert fald ikke noget ved det.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man kan nøjes med at offentliggøre visse kommunale oplysninger på kommunernes hjemmesider. Jeg forstår godt argumentet for, for med de mængder af information, der er nu om dage, de mængder af papir, det kan føre til, kan det godt være fornuftigt, at man i nogle tilfælde koncentrerer sig om hjemmesiden. Men pointen er jo, at vi også har en forpligtelse over for de borgere, som ikke er på internettet, og selv om det for nogle af os herinde kan virke helt uforståeligt, er der faktisk stadig væk ganske mange borgere, der ikke er på nettet, enten fordi de ikke har muligheden, eller fordi de af den ene eller den anden grund ikke ønsker det.

Der er jo også et enkelt lille element i det her, som handler om, hvordan man sikrer, at lokalaviser og andre medier, som har en stor betydning for den lokale information, for den lokale debat, kommer ud af det her uden at risikere at lide et meget stort økonomisk tab. Jeg er sådan set med på, at man ikke skal finansiere den lokale presse ved hjælp af kommunale annoncer, altså ved at tvinge kommunerne til det, men der er jo i hvert fald en afledt effekt af det her, som jeg synes ikke er entydigt positiv. Så det vil vi godt have mulighed for at drøfte lidt mere grundigt i udvalgsarbejdet.

Så er der spørgsmålet om, at flertallet i en kommunalbestyrelse og i et regionsråd kan beslutte, at medlemmerne kun kan få papirerne elektronisk. Jeg gad i grunden godt vide, hvordan reaktionen ville være her i Folketinget, hvis man her kom med et forslag om, at et flertal i Folketinget skulle vedtage, at folketingsmedlemmer kun kunne få papirerne elektronisk. Mit klare indtryk er, at et sådant forslag ville lide en krank skæbne i Folketinget. Og det, jeg synes er problematisk, er, at der kan sidde enkeltpersoner, mindre grupper, som det her vil ramme hårdt, og hvor vi så vil gøre dem fuldstændig afhængige af, at der er et forstående og venligsindet flertal i regionsråd og byråd.

Jeg deler for så vidt den opfattelse, nogle har givet udtryk for, nemlig at det vil der sikkert være de fleste steder, og at det næppe vil blive noget problem, men jeg synes i hvert fald, at vi skal udrede den sag en lille smule mere grundigt. At det så nok kun er et tidsspørgsmål, før vi må se i øjnene, at det bliver den elektroniske information, som bliver den, der er over det hele, er så en anden sag. Mængderne af papir, som den konservative ordfører omtalte, i forhold til det kommunalpolitiske område, kender vi også fra Folketinget, og på et eller andet tidspunkt må vi vel gøre op med det enorme spild af papir, som vi har.

Men der er altså grundlæggende en positiv holdning fra Enhedslistens side til lovforslaget, og så er der nogle ting, som vi godt vil prøve at behandle en lille smule mere indgående i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Og så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 11:26

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at kvittere for den utrolig positive modtagelse, som det her forslag har mødt fra samtlige partiers side. Det er præcis også i den ånd, det er sendt af sted, netop med ønsket om, at kommunalbestyrelserne i højere grad får lige præcis de kompetencer til at offentliggøre og tilrettelægge arbejdet ude lokalt i kommunalbestyrelserne, sådan som de mener det bedst giver mening.

Jeg har også lyttet til de kommentarer og bekymringer, der kan være i forhold til borgere, som af en eller anden grund kan have vanskeligt ved at få materialet elektronisk. Og det er jo klart, at enhver kommunalbestyrelse selvfølgelig også skal overveje, hvordan man i så fald måske kan kombinere offentliggørelsen af kommunens oplys-

ninger ved f.eks. også at fremlægge det i papirform på bibliotekerne eller på ældrecentre osv. og selvfølgelig også på rådhuset.

Så alt i alt vil jeg blot takke for den positive modtagelse, og jeg ser frem til at modtage de spørgsmål, der måtte være, i udvalgsarbejdet.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge m.v. (Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkt for ordningen om frokostmåltid i daginstitutioner m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 11:27

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak. Da Venstres ordfører på sagen ikke havde mulighed for at være til stede, har jeg lovet at læse hendes tale op. Den lyder således:

Lovforslaget ændrer loven om frokostordningen, således at ordningen ikke skal indføres fra den 1. januar 2010, men i stedet skal indføres imellem den 1. januar 2010 og den 1. januar 2011. Det betyder, at kommunerne får en øget fleksibilitet i tilrettelæggelsen af starttidspunktet.

Frokostordningen blev aftalt i forbindelse med finansloven for 2008, hvor Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance besluttede at indføre en frokostordning i daginstitutionerne. Tanken var at sikre alle børn et sundt måltid mad i daginstitutionerne. Regeringen indgik på den baggrund en aftale med KL, Kommunernes Landsforening, om indførelsen af et sundt frokostmåltid i daginstitutionerne. Frokostordningen skulle starte den 1. januar 2010.

Selv om kommunerne indgik en aftale, som de var tilfredse med og mente at de kunne honorere, har vi siden konstateret, at mange kommuner oplevede problemer med at kunne nå at implementere ordningen. Vi har derfor lyttet til kommunerne, og i forbindelse med kommuneaftalen for 2010 aftaltes det derfor at udskyde den seneste ikrafttrædelsesdato med 1 år, og det er baggrunden for dette lovforslag.

For at sikre at kommunerne kan leve op til aftalen om at sikre et sundt frokostmåltid for børn i daginstitutioner, har vi oven i købet givet dem et ekstra årligt tilskud til ordningen på 400 mio. kr. Det er dog ikke en del af dette lovforslag. På den baggrund forventer vi, at

kommunerne lever op til aftalen om at sikre børnene et sundt frokostmåltid i daginstitutionerne. Og Venstre støtter derfor forslaget.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som ordfører.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som hr. Erling Bonnesen så godt fortalte, handler det her lovforslag om udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for ordningen om et frokostmåltid i daginstitutioner, som blev vedtaget sidste efterår. Ændringen består i, at ikrafttrædelsestidspunktet ændres fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2011. Samtidig gør man ikrafttrædelsestidspunktet mere fleksibelt, da de kommuner, der tilbyder et sundt måltid mad i daginstitutionerne, allerede i løbet af 2010 får udbetalt deres forholdsmæssige del af bloktilskuddet. Derudover er finansieringen af ordningen ændret, da der i kommuneaftalen for 2010 er blevet aftalt, at kommunerne får 400 mio. kr. ekstra til at få indført ordningen.

Det er alt sammen ændringer, som Dansk Folkeparti kan støtte, og derfor stemmer vi ja til forslaget.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Da vi i sin tid så og hørte, at regeringen ville fremsætte forslag om daginstitutionsmad, blev vi egentlig i SF positivt overraskede. Vi har selv arbejdet for i flere år at indføre skolemad til alle børn i folkeskolen, fordi vi mener, at der er tale om et sundhedsfremmende og forebyggende og lighedsskabende tiltag, som kunne være en flot velfærdssydsel i et velfærdssamfund. Vi har ikke tidligere foreslået daginstitutionsmad, idet vi har ment, at maden til skolebørnene måtte komme i første række.

Men hvis vi skal tilbage til sagen, så hilste vi i hvert fald regeringens kovending i forhold til daginstitutionsmad velkommen, det vil sige, kun indtil vi læste selve lovforslaget. Loven om daginstitutionsmad var underfinansieret, den skulle indføres i stor hast og uden tilstrækkelig fokus på kvalitet, pædagogik og de helt nødvendige anlægsudgifter for kommunerne, som måtte blive en konsekvens af den her lovgivning. Derfor stillede vi mange udvalgs spørgsmål, vi kaldte i samråd, og vi formulerede mundtlige § 20-spørgsmål i salen, og hele tiden fik vi svaret, at det var en helt fin aftale, regeringen havde med KL om iværksættelsen af daginstitutionsmaden; at der ikke var noget at komme efter i forhold til vores skepsis og kritik. Men der var altså noget at komme efter, og i dag er vi her jo for at tage konsekvensen af en forhastet lov med en dårlig proces.

Social- og indenrigsministeren har fundet ud af sammen med KL at udskyde ikrafttrædelsen, at finde flere penge og har dermed givet kommuner, institutioner, personale, børn og forældre et pusterum og en chance for at gøre tingene på en ordentlig måde.

Vi sagde, at det var en nødvendighed med en anden procedure for indførelsen af det her forslag, og tak for, at der trods alt er blevet lyttet. Vi er stadig ikke voldsomt glade for en lov, der taler mere om, hvordan man hæver taksterne på forældrebetaling i landets daginstitutioner, end den taler om, hvordan man på en pædagogisk god måde serverer sund mad af høj kvalitet for landets yngste borgere. Vi er stadig ikke imponerede af, at en væsentlig stigning i forældrebetalingen rundt omkring er regeringens svar på, hvordan man får en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv. Vi er stadig bekymrede for de

anlægsudgifter, der med den her lov pålægges mange kommuner. Men vi er godt tilfredse med, at regeringen trods alt har lyttet til kommunernes bøn om hjælp til at gøre tingene, om ikke optimalt, så i hvert fald bedre end i det oprindelige forslag.

SF forholder sig derfor positivt til forslaget, men vi kommer aldrig til at juble over den her lovgivning, som har større fokus på nye indkræftningsmuligheder for de fattigste kommuner end på en god, sund mad med pædagogiske muligheder.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak. Og så er det hr. Orla Hav som ordfører.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Jeg skal beklage, at der er lidt længere ude fra Ridebanen, end jeg havde regnet med.

I sidste samling havde Folketinget en stor debat om at sikre børn og unge et sundt måltid mad i forbindelse med deres hverdag i pasningsordninger landet over. Regeringen og folketingsflertallet var meget skråsikre, med hensyn til at de havde modellen for, hvordan en sådan ordning skulle gennemføres. Forældrene skulle blot betale, kommuner og institutioner skulle blot have besked om, at efter dette havde man sig så at rette. Alle, der fulgte den efterfølgende debat, må konstatere, at de betænkeligheder, vi bl.a. fra Socialdemokraternes side havde, til fulde blev indfriet. Virkeligheden er jo som bekendt alle tings prøve, og regeringens fremgangsmåde bestod ikke prøven. En af landets journalistklubber har en pris for »Et godt indfald, der får et skidt udfald«, og her må vi sige, vi har en værdig kandidat til prisen.

Så må jeg sige, at det er klædeligt, at Venstres tidligere ordfører på sagen og nu minister tager konsekvensen af skråsikkerheden og egenrådigheden, som tidligere herskede om forslaget.

Fra Socialdemokraternes side vil vi gerne fastslå, at det er en god og en rigtig idé at sikre børn et sundt og ordentligt måltid mad i forbindelse med deres hverdag. Den foreslåede udskydelse af tidspunktet for ikrafttræden synes vi lyder fornuftigt og viser respekt for den virkelighed, som gælder i institutioner og kommuner og blandt forældre. Gradvis indførelse er også o.k. for os, det giver tid til overvejelser om fremgangsmåde. Det er personale og kommune, der bedst kan vurdere planen og dens praktiske gennemførsel. Det er ligeledes fint, at man kan differentiere, for nogle institutioner har allerede i dag en madordning, og dette er indregnet i forældrebetalingen.

Konkret vil vi gerne allerede her annoncere, at vi gerne vil have svar på, hvilken hjemmel der gemmer sig i de kryptiske formuleringer vedrørende eventuel yderligere forældrebetaling. Det håber vi ministeren vil svare på allerede i dag. Bliver procentsatsen for forældrebetalingen det, der tidligere har været omtalt, nemlig 28 pct., eller bliver det de 30 pct., som var med i fremsættelsestalen 9. oktober 2008? Vi håber, at ministeren yderligere vil sikre, at den samlede økonomi passer til den virkelighed, den skal udledes i. Det er en god idé eventuelt at tage forhandlinger med KL herom. Har ministeren intentioner herom?

Så deler jeg SF's syn på, at hele tænkningen i lovforslaget genemses af regler for betaling. Det var klædeligt, om det var børnenes, forældrenes og institutionernes virkelighed, man tog udgangspunkt i. Men jeg anerkender selvfølgelig, at pengene også skal passe.

Til sidst vil jeg gerne have lov til at undre mig over, at private pasningsordninger ikke er omfattet af loven. Har børn i private ordninger slet ikke behov for et sundt måltid mad? Ofte er en privat ordning jo et alternativ, som forældre må ty til, fordi der ikke er plads til barnet i et offentligt tilbud, hvilket jo ikke ændrer barnets behov. Helst havde vi set, at udgiften til det sunde måltid mad i institutio-

nerne blev aftalt med kommunerne i forhandlingerne om den årlige økonomi og blev fulgt op af en pligt for kommunerne til at gennemføre madordningen på en måde, der sikrede forældrene indflydelse sammen med en konkret vurdering fra institutionen. Desværre lever vi med, at regeringen præger den herskende tidsånd, så kontrol og overvågning er mere i centrum, og det levner ikke plads til forældrenes, personalets og kommunernes indflydelse på sagen. Men vi støtter som sagt, at man får tid til at tænke sig lidt om.

Kl. 11:38

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Nu er det jo ikke i dag, vi skal diskutere selve ordningen med et sundt frokostmåltid til alle vores børn i daginstitutioner; den debat har vi taget tidligere, og vi har også vedtaget loven. Det, vi står og forholder os til i dag, er alene en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den her sund frokostmad-ordning. Vi gør den nu fleksibel og siger, at den ikke skal være indført 1. januar 2010, men senest skal være indført 1. januar 2011.

En udskydelse af tidspunktet har været et ønske fra KL, Kommunernes Landsforening, og vi Konservative vil meget gerne imødekomme det ønske. For mig er det vigtigt, at det, når ordningen træder i kraft, bliver en ordning med stor tilfredshed for både børn, forældre og personale lige fra start.

Så vi kan klart støtte lovforslaget om at udskyde ikrafttrædelsestidspunktet.

Kl. 11:39

Formanden:

Tak. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger her. Vi siger tak til fru Vivi Kier. Og så er det fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi længe ønsket, at kommunerne kunne levere et sundt måltid mad til børn i daginstitutioner. Ligeledes har vi bakket op om, at forældrene selv skal betale for måltidet, og at der på samme måde, som der gives institutionsfriplads, også kan gives friplads til madordningen. Således sikrer vi, at de forældre, som har sværest ved at finde pengene til et sundt måltid mad, ikke skal betale for det. Vi mener ikke, at man skal fratage forældrene ethvert ansvar i forhold til deres børn, men når man siger a, må man også sige b.

Børn tilbringer utrolig meget tid i institutioner, og derfor er det også vigtigt, at der sikres gode rammer. Vi ved, at kosten har stor betydning for børns trivsel og udvikling, og derfor skal vi sikre, at alle børn får et sundt og nærende måltid mad, også de børn, som måtte have forældre, der på grund af travlhed eller andet ikke har overskud til at sikre dette.

Dette taget i betragtning vil vi selvfølgelig ikke modsætte os et lovforslag, som blot har til formål at ændre ikrafttrædelsestidspunktet fra 1. januar 2010 til 1. januar 2011 med den begrundelse, at der lokalt har vist sig en række praktiske udfordringer i forhold til at få madordningen op at køre. Vi synes, det er fint, at kommunerne via en overgangsordning har mulighed for at indføre frokostmåltidet gradvis i løbet af 2010, hvis de ønsker det, og hvis det ellers er muligt, og at de kan øge forældrebetalingen for de institutioner, hvor man indfører madordningen.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at vi forventer, at madordningen selvfølgelig kommer til at leve op til de officielle anbefalinger,

så børnene ikke skal spise uappetitlige, vakuumpakkede madpakker, men får et nærende frokostmåltid af høj kvalitet.

Vi er positive over for forslaget.

Kl. 11:41

Formanden:

Tak. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke første gang, vi diskuterer mad i børnehaver her i Folketinget. Enhedslisten har gennem en lang årrække stillet forslag om, at en sådan ordning skulle indføres i vores vuggestuer, børnehaver og skoler. Helt tilbage under SR-regeringen frem til 2001 fik vi også indført et forsøg, som viste, at det var en rigtig god idé at indføre en sådan ordning. Den forsøgsordning førte i første omgang ikke til noget. Man havde indtryk af, at den nye VK-regering efter 2001 viste særlig stor interesse for at finde de små fingeraftryk, som Enhedslisten havde sat på politikken i Danmark under SR-regeringen, og få dem udslettet så hurtigt som muligt. Det var selvfølgelig kedeligt og trist. På den anden side bekræftede det os i, at de aftryk, vi havde sat, havde bevirket et rigtigt indhold og en rigtig god kvalitet, og at det vel var derfor, de skulle fjernes. Det skete så også i forbindelse med forsøget med mad til børn.

Men det blev vi så ved med at foreslå igen og igen. Det var nok ikke, fordi vi stillede forslaget mange gange, men fordi den debat, der var ude i befolkningen, pegede på, at der her var et stort behov, og presset blev så stort, at Venstre under sidste valgkamp lovede, at nu skulle børnene få et måltid mad i børnehaverne.

Problemet er bare, at hvor Enhedslistens forslag byggede på, at man sørgede for, at der var en finansiering, sådan at institutionerne havde mulighed for at lave et godt måltid mad, har Venstres og regeringens forslag bygget på en grundlæggende holdning om, at for det første skal alting styres centralt, og for det andet skal det sikres, at der er indtægtsmuligheder for private i systemet. Det betød, at der blev gennemført et makværk af en lov, som betød, at rigtig mange vuggestuebørn i stedet for det sunde måltid mad, de i forvejen fik, skulle have en færdigsmurt madpakke, der havde ligget på køl i dag-evis, for så kunne der nemlig blive råd til, at børnehavebørnene kunne få en fabriksfremstillet madpakke i stedet for forældrenes madpakker.

Det har ført til mange protester mod loven, og regeringen har altså nu følt sig presset til en lille ændring, en udsættelse. Det, der er problemet, er jo, at uanset om man udsætter en dårlig lov eller lader den træde i kraft med det samme, mangler der de elementer, som er afgørende. Der mangler de penge, der skal til, hvis personalet i vuggestuer og børnehaver skal have mulighed for at lave et godt måltid mad i institutionen sammen med børnene, sådan at det også bliver et led i det pædagogiske arbejde. For der er jo, så vidt vi ved, ingen andre end måske ministeren, der mener, at det er et fremskridt, hvis en madpakke smurt samme dag af forældrene erstattes af en madpakke, der er smurt flere dage forinden på en eller anden virksomhed.

Vi vil ikke forhindre, at man udsætter den her lov, og derfor vil vi ikke stemme imod lovforslaget, men vi vil sådan set heller ikke medvirke til at tage noget ansvar for, at man gennemfører den her dårlige lov på et senere tidspunkt, så vi vil undlade at stemme.

Kl. 11:44

Formanden:

Tak. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 11:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig for anden gang i dag takke for en positiv modtagelse af et lovforslag. Lovforslaget her handler om at udskyde indførelsen af frokostmåltidet i daginstitutionerne, det vil sige udskyde det tidspunkt, hvor der skal være mad i daginstitutionerne, for der er sådan set kommuner, som allerede er i gang og har fundet rigtig gode og fornuftige løsninger, som både børn og forældre udviser stor tilfredshed med. Så den fleksibilitet, der kan indføres med det her lovforslag, gør altså, at man enten kan komme i gang allerede nu, eller at man har hele 2010 til at forberede det i.

Det er så også fremgået af de indlæg, der har været her i dag, at vi måske stadig væk ikke er helt enige om, hvilke fordele der er ved indførelsen af et sundt frokostmåltid i alle dagtilbud. Det er rigtigt, at der har været utrolig meget debat om ordningen. Der har jo også helt konkret vist sig at være nogle udfordringer for kommunerne i forbindelse med indførelsen af et sundt frokostmåltid i alle daginstitutioner. Men jeg håber og tror på, at det fælles, sunde frokostmåltid vil være til gavn og glæde for både børn, forældre og personale i vores daginstitutioner, når ordningen først er kommet godt i gang. Vi ser jo sådan set, at der allerede i dag generelt er tilfredshed med de mange vuggestuer, som serverer frokost hver dag for børnene.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslaget, og jeg takker for indlæggene.

Kl. 11:46

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke nogen, der bedt om ordet hertil. Så er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:**Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret. (Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.).**

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009) (Omtrykt).

Kl. 11:46

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre kan vi meget let støtte det lovforslag, L 25, som ligger foran os. Vi mener, det er vigtigt, at vi med det her lovforslag får implementeret de opdaterede regler på radio-tv-området i forhold til det nye direktiv, der er kommet som en erstatning for direktivforslaget »Fjernsyn uden grænser«.

Vi vælger jo med lovforslag nr. L 25 at implementere direktivet i forhold til nogle minimumsregler, som også giver mulighed for, at vi i dansk radio-tv-lovgivning tager de samme hensyn, som vi også har

gjort tidligere. Det gælder bl.a. med hensyn til specifikke reklame-regler i Danmark, hvor vi jo har forbud mod både reklamer for medicin og reklamer for politiske partier, og det er klart, at vi, også når det handler om product placement, i Danmark har valgt at have nogle særlige regler.

Lovforslag nr. L 25 indeholder jo også den aftale, vi indgik før sommerferien i medieforligskredsen, om forlængelse af Danmarks Radios rådighed over FM 4 – det, der i dag er P2 – frem til udgangen af 2010, og der er ingen tvivl om, at det vil give os god lejlighed til at kunne drøfte, hvad der skal ske med P2's sendetilladelse fremadrettet.

Fra Venstres side kunne vi godt have ønsket os at se, at der var sket en yderligere liberalisering af de regler, der er, om product placement. Ifølge lovteksten i dag er det jo sådan, at man fortsat vil kunne sende drama- og fiktionsprogrammer m.m. med product placement, som er produceret uden for Danmark grænser. Men det giver jo en skævvredet konkurrencesituation for danske producenter, der producerer dramaproduktioner i Danmark, at de ikke har de samme product placement-regler som de produktioner, der er lavet uden for landets grænser. Det er noget, som vi ønsker at se på fremadrettet.

Men L 25 har ikke givet os anledning til flere bemærkninger. Vi synes, det er et godt lovforslag, der ligger her, og vi håber på, at det kan vedtages, så vi også kan nå at implementere det inden den deadline den 19. december, som vi jo er lidt under tidspres med.

Kl. 11:48

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Dette lovforslag indeholder to hovedområder, hvoraf det første drejer sig om direktivet fra 1989 om »Fjernsyn uden grænser«, et direktiv, som siden da har reguleret tv-spredningsvirksomhed, herunder også den grænseoverskridende. Der er nævnt en del delområder, som foreslås ændret, og som skal være en del af den her implementering, og det skønnes at være områder og ændringer, som vil gøre det mere klart for udbydere, hvad de har at rette sig efter, samt også gøre det mere klart for bl.a. seerne, hvad der er juridisk gældende, f.eks. med hensyn til hvad der sendes og, som Venstres ordfører også nævnte det, med hensyn til produktplacering. Det har der jo manglet klarhed over tidligere, og det er jo så opnået med det her lovforslag.

En anden ændring, som må siges at være en forbedring, er, at der fremover indføres en regel om, at såfremt det ønskes af andre tv-stationer, forpligtes en tv-station til at udlåne egne korte nyhedsuddrag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden – nyheder, som ellers transmitteres med eneret af en tv-station. Dette må siges at være en klar forbedring for seerne, og for Dansk Folkeparti er det meget vigtigt, at det ikke skal være muligt at undgå, at borgere kan få information i skrift og billeder.

I forbindelse med dette lovforslag er der jo selvfølgelig en del, der handler om ophavsret. Det er altid vigtigt, at der er respekt om ophavsretten, og at noget ikke misbruges. Det håber vi heller ikke sker i forbindelse med det her forslag, som er til behandling i dag. Vi håber, at det i det kommende udvalgsarbejde kan blive belyst, om der kan opstå problemer i forbindelse med de korte nyhedsindslag, hvor der eventuelt også spilles musik. Er der taget tilstrækkeligt hensyn til f.eks. komponisters og musikeres ophavsret? Umiddelbart ser det ud, som om lovforslaget går videre end det, som vi måske er forpligtet til efter EU-reglerne. Men lad os tage det i udvalgsarbejdet.

Det andet hovedområde, som ikke har noget med direktivet at gøre, men som der skal lovgives om nu, er spørgsmålet om den fjerde

FM-kanal. Som det nok er de fleste bekendt, har der været en del drøftelser om radioområdet og dets udvikling, og der blev i medieforligskredsen i juni 2009 lavet en tillægsaftale til den gældende mediaftale om dette område. I forlængelse af disse drøftelser blev det besluttet, at den fjerde FM-kanal indtil udgangen af 2010 skal drives af Danmarks Radio. Dette kræver behandling og godkendelse i Folketinget, hvilket hermed sker i dag.

Overordnet set kan Dansk Folkeparti tilslutte sig såvel forslaget om den fjerde FM-kanal som de i direktivet foreslåede ændringer. Det er dog i dag oplagt at kommentere hele medieområdet, et område, der er under stor forandring i disse år. Det bliver derfor spændende, når de kommende forhandlinger om en ny mediaftale indledes. Der vil sandsynligvis være mange holdninger og mange interesser, som skal finde hinanden, for at den forhåbentlig bedste og mest fremadrettede aftale kan indgås. Det bliver en spændende periode, og der hersker ikke tvivl om, at også medieverdenen jo er meget optaget af denne dagsorden, og Dansk Folkeparti vil selvfølgelig gå konstruktivt ind i disse forhandlinger.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, om det er i dag, vi tager forskud på det nye styrkeforhold i Folketinget efter næste valg – noget af det kan jeg i så tilfælde være mere tilfreds med end andet.

Jeg vil sige, at Enhedslistens udgangspunkt for at forholde os til det her lovforslag jo er, at vi faktisk var imod og i Folketingets Europaudvalg afviste det direktiv, som det skal implementere. Det gjorde vi, fordi direktivet indeholdt en række lempelser på reklameområdet, samtidig med at det fastholdt det princip, at det var de regler, der gjaldt i det land, man sendte fra, der skulle være de afgørende.

Nu kan man sige, at det har mindre betydning i forhold til det her konkrete lovforslag, fordi det, der ligger i lovforslaget, ingen lempelser af de danske reklameregler indeholder. Bl.a. af den grund er vi sådan set indstillet på at stemme for det her lovforslag. Vi er bare nødt til – også i forlængelse af det, som Venstres ordfører sagde – at sige, at det jo får betydning, når man lemper reklameregler, og når man lemper produktplaceringsregler osv. i andre europæiske lande, for, hvad der sker i Danmark, for reaktionen har vi jo set meget tydeligt fra TV 2, som har ytret meget klare ønsker om at få tilsvarende liberaliseringer af reklamereglerne for deres virksomhed. Det er vi imod. Det ønsker vi ikke at de får.

Men vi må jo anerkende, at når man på det europæiske plan accepterer nogle regler, som sætter TV 2 under et særlig stærkt pres, har vi sat en af de vigtige public service-kanaler i Danmark i en meget, meget vanskelig økonomisk situation, som jeg da håber nogen har en idé om hvordan man kan løse uden at lave reklamebreaks i programmerne og uden at liberalisere produktplaceringsmulighederne. Det er jo den realitet, vi står i. Jeg håber da, at det sammenholdt med en stærk indsats for at sikre Danmarks Radios placering i fremtiden vil komme til at spille en meget afgørende rolle i de medieforhandlinger, der skal i gang.

Jeg skal benytte lejligheden til at sige, at Enhedslistens tilgang til det sådan set er, at vi nok er kommet dertil, at vi nu tager til efterretning, at salget af TV 2 er besluttet. TV 2 vil næppe blive solgt, for der er næppe nogen, der vil købe det, men beslutningen er truffet, og vi har ikke tænkt os at indlede de næste forhandlinger om mediestrategien i Danmark med at stille et ultimativt krav om, at det salg skal tages af bordet. Vi synes faktisk, der er så mange interessante elementer i de forhandlinger, der skal være, at der sikkert kan findes gode løsninger på alle de problemer, der kan gøre, at vi kan leve

med de dumheder, der er blevet begået i tidligere medieforlig – også den dumhed, der består i, at en række partier har accepteret, at nogle aftaler gælder til evig tid. Når vi gør det, er det måske også netop, fordi jeg sagde, at jeg sådan set ikke betragter sandsynligheden for, at TV 2 bliver solgt til nogen som helst, for særlig stor i den nuværende situation.

Derudover vil jeg sige, at der er to grunde mere til, at vi er positive over for det her lovforslag. Det ene er, at vi faktisk synes, at det der med, at man skal kunne sikre sig, at vigtige nyheder bliver bragt på andre kanaler end hos dem, der som udgangspunkt har ejendomsretten til dem, er et rigtig godt forslag. Vi anerkender, ligesom fru Karin Nødgaard var inde på, at ophavsret jo altid er en følsom ting, som skal behandles så godt, som vi er i stand til at gøre det, men jeg mener på den anden side ikke, at ophavsret bør forhindre, at man bringer indslag på op til 90 sekunders længde om vigtige spørgsmål, som der er stor interesse for. Jeg synes ikke, at man skal have mulighed for at forhindre borgerne i at få adgang til dem via radio og tv med henvisning til nogle ophavsretsregler. Så må der findes kompensationsordninger, hvis det er nødvendigt, og det er jeg sikker på at vi kan klare i løbet af udvalgsarbejdet.

Derudover vil jeg til allersidst sige, at vi selvfølgelig også gerne medvirker til, at Danmarks Radio fortsat kan drive den fjerde FM-radiokanal. Vi har måske det grundsynspunkt, at Danmarks Radio kunne blive ved med at gøre det, indtil vi indfører DAB-sendesystemet – hellere nu end senere – for så kunne man sikre, at der både var plads til de ønsker, Danmarks Radio har, og til de ønsker, kommercielle radiostationer har. Også dér er jeg såmænd frisindet og åben, for sandsynligheden for, at der kan blive drevet kommerciel radio i Danmark med succes, er jo som bekendt forholdsvis begrænset. Og man skal ikke forhindre private virksomheder i at kaste deres penge i grams, hvis de har lyst til det.

Kl. 11:57

Formanden:

Tak. Så er det kulturministeren.

Kl. 11:57

Kulturministeren (Carina Christensen):

Tak for meldingen fra hr. Per Clausen i forhold til de kommende medieforligsforhandlinger. Det bliver jo spændende at se, om det så kan ende med, at vi får alle partier ind i medieforligskredsen i den kommende periode.

Jeg vil da gerne takke de partier, der er mødt frem, for de bemærkninger, som lovforslaget har afstedkommet under førstebehandling her i dag. Her er tale om et lovforslag, som har til hovedformål at gennemføre EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester.

Direktivet reviderer og opdaterer direktivet om »Fjernsyn uden grænser«, som siden 1989 har reguleret tv-sprednings-virksomhed i EU. Det drejer sig bl.a. om nye bestemmelser om tv-lignende tjenester, der leveres on demand, samt nye regler vedrørende traditionel fjernsynsvirksomhed. Der er i vidt omfang tale om en teknisk gennemførelse af direktivets nye minimumsregler. De centrale punkter i lovforslaget vedrører afgrænsningen af de yderligere tv-tjenester, som radio- og fjernsynsloven fremover skal finde anvendelse på, regler om korte nyhedsuddrag fra begivenheder af stor offentlig interesse og regler om produktplacering. Der foreslås ikke liberaliseringer af de danske reklameregler i forbindelse med direktivets liberaliseringer på reklameområdet. Det har ikke været et politisk ønske i kredsen af partier bag mediaftalen for 2007-2010.

Lovforslaget betyder, at der i overensstemmelse med direktivet sker en udvidelse af radio- og fjernsynslovens anvendelsesområde til at omfatte tv-virksomhed uanset valget af teknologisk distributionsplatform. Hermed vil de nugældende regler om reklamer, sponsoring og programindhold for tv blive udstrakt til også at gælde for tv-

udsendelser på ikketraditionelle platforme såsom nettet, mobilnetværk m.v.

Dernæst vil der blive indført en regulering af programindhold, reklameindhold og sponsorering af tv-lignende on demand-tjenester svarende til direktivets minimumsregler. Og der vil i overensstemmelse med direktivets regler og intentioner blive indført en ret for tv-stationer til at få korte nyhedsuddrag fra begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af en tv-station.

Desuden foreslås eksplicitte regler om produktplacering for tv og tv-lignende on demand-tjenester, hvorefter produktplacering i alle typer programmer som udgangspunkt fortsat er forbudt. Dog vil der under direktivets betingelser for at imødekomme dagens realiteter blive givet adgang til at vise både danske og udenlandske spillefilm og korte dokumentarfilm samt fiktionsprogrammer m.v. produceret uden for Danmark, som altså indeholder produktplacering.

Uden tilknytning til direktivet foreslås endelig indført regler, der muliggør, at programvirksomheden på den fjerde FM-radiokanal udøves af DR indtil den 31. december 2010. Forslaget er en lille ændring af radio- og fjernsynsloven af teknisk karakter. Og der er tale om en opfølgning på tillægsaftalen af 9. juni 2009 til mediaaftalen for 2007-2010 om udvikling af radiomarkedet.

Partierne bag mediaaftalen har endnu ikke truffet politisk beslutning om anvendelsen af den fjerde FM-radiokanal, når DR's nuværende tilladelse til kanalen udløber pr. 31. december 2009. Regeringen vil som led i sit kommende udspil til en ny mediaaftale for 2011-2014 komme med et oplæg om den fremtidige anvendelse af kanalen. Med forslaget her vil det være muligt at undgå tom æter, indtil en permanent løsning for kanalen kan træde i kraft.

Med de ord vil jeg sige tak for bemærkningerne og se frem til en velvillig behandling i Kulturudvalget.

Kl. 12:01

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse – og det er ikke tilfældet – er det vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. (Ændring af status for Danmarks Designskole, udmøntning af aftale om fusion af visse uddannelsesinstitutioner m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er åbnet igen, og forhandlingen er åbnet. Hr. Troels Christensen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Den 12. maj i år blev regeringen og Folketingets partier på nær Enhedslisten enige om en aftale om at fusionere nogle af de mange små videregående uddannelser, som vi har inden for Kulturministeriets område, og det, der er lagt op til, er egentlig, at vi følger de fleste af de anbefalinger, der ligger fra strukturudvalget, som har arbejdet med det her.

Det, der helt konkret er kommet ud af det, er altså, at vi nu ændrer lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, så det bliver muligt at gennemføre fusionerne af Vestjysk Musikkonservatorium, Det Fynske Musikkonservatorium og Skuespillerskolen ved Odense Teater, så de bliver til Syddansk Musikkonservatorium og Skuespillerskole.

Så er det sådan, at Det Jyske Musikkonservatorium og Nordjysk Musikkonservatorium fusioneres under navnet Det Jyske Musikkonservatorium.

Til sidst er vi også blevet enige om, at Glas- og Keramikskolen på Bornholm fusioneres med Danmarks Designskole, og de får navnet Danmarks Designskole.

Formålet med fusionerne er jo velkendt for de fleste. Det er, at vi skal sikre os, at vi kan skabe nogle stærkere faglige miljøer, samtidig med at vi også får optimeret ressourcerne på uddannelsesstederne. Eller sagt med andre ord: Vi skal sikre mindre sårbarhed både fagligt, administrativt og økonomisk for de her uddannelsesinstitutioner.

Ud over fusionerne indeholder lovforslaget her også, at designuddannelsen fremover skal kategoriseres som en højere videregående uddannelse, og det betyder, at uddannelsen ved Danmarks Designskole ændres til en bachelor- og kandidatuddannelse, og det samme er så også hensigten med uddannelsen ved Designskolen Kolding.

Til allersidst indgår her i lovforslaget også det forhold, at hvor Designskolen og Danmarks Designskole tidligere har opkrævet gebyr fra de studerende til at dække forbrug af fællesmaterialer, og hvor det tidligere bare har stået i tekstanmærkningerne, bliver det rykket ind i selve loven, og ja, det bliver jo ligesom på universiteterne, hvor de studerende selv betaler for deres bøger.

I Venstre er vi desuden egentlig glade for, at der været en bred opbakning til hele forløbet. Det har været en lang proces, hvor forskellige synspunkter om omfanget af fusionerne har været nøje drøftet, og i Venstre er vi egentlig sådan overordnet set tilfredse med resultatet, selv om vi måske nok havde håbet på, at vi var kommet lidt længere, så vi også havde fået lagt Kunstakademiets Arkitektskole og Danmarks Designskole helt sammen. Men vi anerkender vigtigheden af, at vi med den her omlægning af de berørte institutioner skaber grobund for en række uddannelsesinstitutioner af internationalt format, som vil kunne tiltrække studerende også uden for landets grænser. Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste, der skal have ordet, er hr. Mogens Jensen som ordfører for Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Som hr. Troels Christensen var inde på, går det her lovforslag ud på at gennemføre en fusion af en række kunstneriske uddannelser rundt omkring i Danmark, ligesom der gives mulighed for og grundlag for, at Danmarks Designskole og Designskolen Kolding kan ændre status til at være højere videregående uddannelsesinstitutioner. De her fusioner er opstået i et tæt samarbejde mellem institutionerne og

efter et grundigt udvalgsarbejde, der har haft det formål at sikre større og mere bæredygtige faglige miljøer ude på skolerne og dermed også en højere kvalitet i uddannelsernes indhold. På den baggrund har Socialdemokraterne også kunnet tiltræde den politiske aftale, som ligger til grund for lovforslaget.

Jeg vil godt sige her i dag, at det er meget magtpåliggende for os at understrege, at kulturministeren har forsikret os om, at hun vil sikre de nødvendige ressourcer til, at fusionerne kan gennemføres. Det er ikke en spareøvelse, som ministeren har sagt flere gange, og det er vigtigt, for det er også forudsætningen for den politiske aftale, som er indgået. Vi har sagt ja til fusionerne, men de nødvendige ressourcer skal være til stede.

Det samme gælder den frygt, som nogle institutioner, lærere og elever har udtrykt for, om det her på lang sigt handler om at nedlægge en eller flere af de institutioner, der indgår i de her fusioner. Det er ikke tilfældet. Tværtimod handler det om at tilføre alle institutionerne den styrke og den faglighed, som netop sikrer deres overlevelse, ikke mindst når man også skal bedrive forskningsaktivitet i fremtiden for at kunne leve op til de såkaldte Bologna-processer. Dermed er fusionerne et udtryk for, at vi faktisk ønsker, at hver enkelt af de institutioner og de uddannelser, der indgår, skal være levedygtige på sigt, og det tror jeg også at ministeren kan bekræfte.

Endelig handler det om muligheden for at opkræve gebyr, som også Venstres ordfører var inde på. Her indfører man jo blot en praksis, som også er på de øvrige uddannelsesinstitutioner, hvilket hermed altså skrives ind i loven.

På den baggrund kan Socialdemokraterne tilslutte sig lovforslaget.

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen har bedt om en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 13:06

Per Clausen (EL):

Det er, fordi hr. Mogens Jensen siger, at Socialdemokraterne har betinget sig, at der var penge til fusionerne. De forligspartier, der har lavet den her aftale, blev jo i sin tid forligspartier på en aftale om økonomien for de videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner. I den aftale fremgik det – og det var jo derfor, Enhedslisten ikke var med – at der skulle ske nedskæringer ved hjælp af grønthøster-metoden hvert eneste år.

Jeg vil gerne spørge hr. Mogens Jensen, om der er nogen tilkendegivelser fra regeringspartierne om, at der vil komme flere penge til det her område, eller om der er nogen tilkendegivelser om, at man vil undlade at foretage de besparelser, som man allerede én gang har aftalt, eller om det, hr. Mogens Jensen siger, i virkeligheden bare er en hensigtsklæring.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Mogens Jensen (S):

Det er helt klart, at vi jo har drøftet det her under forhandlingerne, og jeg synes, at med de erfaringer, der er på området, må enhver, når man laver sådan nogle fusioner, hvor det i hvert fald i den første fase tit koster penge, stille sig det spørgsmål, om de ressourcer så er til stede. Der har ministeren bekræftet, at ressourcerne vil være til stede, men nu kan hun selv gøre det igen her senere i dag.

Det kan godt ske, at institutionerne i begyndelsen får tildelt nogle flere ressourcer, som de så siden hen afdrager, i form af at de jo også opnår en rationaliseringsgevinst i forbindelse med eventuelt at sam-

menlægge administration og andet. Men at ressourcerne skal være til stede, er en betingelse for den aftale, der er indgået.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen igen.

Kl. 13:08

Per Clausen (EL):

Bare for at vi nu er helt sikre på det, så betyder det altså, at den aftale, hvor der ifølge hr. Mogens Jensen er sikkerhed for, at pengene er der, er bygget oven på en aftale, hvor man gennemfører systematiske besparelser på de her uddannelsesinstitutioners område. Og det, hr. Mogens Jensen har fået igennem i forhandlingerne, er så, at man måske kan flytte nogle penge frem, og så skal man bare skære yderligere ned i de kommende år. Det er det, der er indholdet i den aftale, hr. Mogens Jensen har indgået.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Mogens Jensen (S):

Den aftale, vi har indgået tidligere, for flere år siden, står ved magt. Nu er vi i en situation, hvor der skal gennemføres nogle fusioner, og det er finansieringen af de her fusioner, og hvor pengene skal komme fra, vi taler om. Der er det blot, at vi som baggrund for den her aftale har forsikret os, at pengene er til stede, og at ministeren kan anvise finansiering af fusionerne, så det ikke også bliver en spareøvelse. Det skal ikke være en spareøvelse, og det er det, ministeren helt klart har tilsagt os.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Lovforslaget, som har til hensigt at gennemføre den aftale, som blev lavet af seks af Folketingets partier i maj i år som en del af flerårsaftalen vedrørende de videregående uddannelser under Kulturministeriet, har været drøftet meget nøje i både ordførerkredsen og med institutionerne. Det er jo formålet med lovforslaget, at der skabes en basis for at forbedre mulighederne for at øge kvaliteten i uddannelserne samt udvikle nogle faglige miljøer, som på sigt skal blive både større og mere bæredygtige. Det finder vi i Dansk Folkeparti i sig selv er en god målsætning.

Efter mødet med de implicerede institutioner er det også min klare opfattelse, at man rundtomkring i landet er indstillet på denne ændring, som vil kunne sætte en positiv udvikling i gang. Det sker også i en erkendelse af, at det er den vej, udviklingen går på mange uddannelsesområder.

Noget af det positive ved denne lovændring er også, at der har været bred enighed om, at der også fremover skal være mulighed for at kunne tage en kunstnerisk uddannelse de hidtidige steder, og at der ikke vil blive centraliseret, så kun de allerallerstørste byer kan tilbyde disse uddannelser. De møder, der i aftalekredsen har været med bl.a. ledelserne af de uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lovforslaget, har også været med til at gøre denne vej mere farbar. Det har været konstruktivt at høre kommentarer, og jeg synes, der er blevet lyttet til de bemærkninger, der er kommet.

På designområdet er Danmark meget fremtrædende, og derfor er det positivt, at Danmarks Designskole og Designskolen Kolding fremover vil kunne opnå en sådan status, at der kan tilbydes højere videregående uddannelser. Det vil på sigt have det mål, at forskning vil kunne få en stor plads i uddannelsen.

I forbindelse med lovforslaget er der også indføjet muligheden for, at enkelte institutioner kan opkræve gebyrer, sådan som vi også har hørt tidligere fra ordførerne. Det har jo ellers været en del af tekstanmærkningerne til finansloven, og nu bliver det så en del af loven om de kunstneriske uddannelser.

Alt i alt kan Dansk Folkeparti støtte lovforslaget, og det bliver spændende at følge udviklingen på området de kommende år. Håbet vil selvfølgelig være, at vi hurtigt kan se, at det er nogle gode uddannelser, og at gode institutioner bliver endnu bedre.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Pernille Frahm som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Lovforslaget her er jo et resultat af det lange forløb, der har været omkring fusionerne på de kunstneriske uddannelser, og det er jo nogle beslutninger og nogle modeller, som langt, langt de fleste har været utrolig glade for, og faktisk er gået i gang med, inden vi kom ud af røret, kan man sige, så måske var vi på nogle områder ligesom lidt bagefter, da vi satte punktum for sagerne.

Jeg er ligesom den socialdemokratiske ordfører meget enig i, at det er vigtigt, at det her ikke bliver et besparelsesforslag, og jeg er også meget glad for, at kulturministeren har lovet, at det er det ikke. Midler, der eventuelt bliver tilovers som følge af fusionerne, bliver ude i de enkelte institutioner.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at det her jo skal ske i respekt for den enkelte uddannelsesinstitutiones særlige træk og det særkende, den har. Det har der jo i hvert fald for nogles vedkommende været en del diskussion om, og det har også betydet, at der enkelte steder er lidt uenighed om disse fusioner. Her er det SF's holdning, at de uenigheder skal vi have afklaret. Vi skal give institutionerne en chance for så at sige at finde deres ben, finde ud af, hvad der er godt, og hvad der er rigtigt, og hvordan de kommer videre i en fornuftig proces, som muligvis og muligvis ikke vil ende med en fusion, alt afhængig af hvordan processen tegner sig.

Forslaget indeholder en opgradering af designskolen, hvilket vi er meget varme tilhængere af. Der er nogle enkelte indvendinger fra designskolen, som jeg synes vi skal kigge på. Det er angående § 2 a og § 13, stk. 5, men jeg går ud fra, at det er noget, vi kan snakke om i udvalgsarbejdet. Det er sådan, at design vil og skal komme til at fylde mere og mere i vores hverdag. Tidligere har det jo været opfattet som en slags glasur på kagen, en slags pynt. Når vi var færdige med produktet, shinede vi det lige op med lidt design. Men i virkeligheden er design jo noget, som har en langt større betydning end bare at få ting til at se godt ud.

Jeg kunne f.eks. godt forestille mig, at man tænkte nyt i forhold til indretningen af den offentlige sektor, hvor man i mange år har været plaget af limtanks og den slags modeller og i stedet måske begyndte at tænke design ind som en måde at organisere den offentlige sektor på. Jeg tror, det ville give tilfredse medarbejdere, tilfredse brugere og forhåbentlig også tilfredse politikere, men de to andre grupper er i hvert fald de vigtigste.

Design er jo noget, der har indflydelse på vores forbrugsmønstre; det er noget, der har indflydelse på, hvad vi gør, hvad vi vælger og ikke vælger at gøre, og derfor kommer det til at spille en meget vigtig rolle med hensyn til, hvordan vi handler fremover. På miljø- og

klimaområdet har vi allerede set nogle gode eksempler på, hvilken enorm betydning design har for, om vi når de mål, vi har omkring f.eks. CO₂. Det synes jeg er indlysende, og derfor er jeg glad for, at der i forslaget her ligger en opgradering af hele området. Tak.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Kulturministeren har med lovforslag nr. L 26 fremsat et godt forslag, som der heldigvis også ser ud til at være en meget bred opbakning til. Forslaget følger op på den brede politiske aftale om de videregående uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet, som blev indgået tidligere i år. Det overordnede formål med forslaget er at få mere kvalitet for pengene på de kunstneriske uddannelser ved at skabe større og mere bæredygtige faglige miljøer. Det sætter vi Konservative naturligvis stor pris på.

Mere konkret medfører lovforslaget for det første, at en række uddannelsesinstitutioner fusionerer fra og med næste år. Ved at fusionere nogle af uddannelsesinstitutionerne kan vi forhåbentlig frigøre nogle ressourcer fra administration og i stedet bruge dem til kerneopgaverne: undervisning og forskning. Desuden vil det være lettere for større administrative enheder at håndtere fremtidens opgaver med at leve op til internationale standarder samt medvirke til akkreditering. Endelig vil fusionerne forhåbentlig bidrage til regeringens målsætning om en afbureaukratisering i den offentlige sektor.

For det andet vil lovforslaget betyde, at Danmarks Designskole og Designskolen i Kolding kan ændre status til højere videregående uddannelsesinstitutioner. På den måde kan vi også i Danmark få forskningsbaserede designuddannelser, der ligesom universitetsuddannelserne opdeles i bachelor- og kandidatuddannelser. Siden den politiske flerårsaftale for perioden 2003-2006 har det været et mål at opkvalificere designuddannelserne. Med det her lovforslag skaber vi grundlag for endelig at realisere den her opkvalificering.

For det tredje og ikke mindst sidste vil lovforslaget betyde, at praksis med hensyn til gebyropkrævning på Danmarks Designskole og Kolding Designskole til dækning af forbrug af fællesmateriale nu får en lovlig grund. Det er dog helt centralt, at gebyrer kun må dække udgifter til materialer. Det er præciseret i lovforslaget.

Vi Konservative bakker således fuldt og helt op om lovforslaget, som forhåbentlig vil sikre et bedre og mere bæredygtigt fundament for en række kunstneriske uddannelser i Danmark. Det vil forhåbentlig stille os bedre i fremtiden, hvor viden og ideer er det fundament, som vi skal bygge vores velstand på.

Jeg skulle hilse fra Liberal Alliance og sige, at de også støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Johs. Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre kan i lighed med det, der er tilkendegivet fra de tidligere ordførere, der har været her på talerstolen, tiltræde lovforslaget, som det foreligger. Det er jo allerede sagt, at det er en del af den 4-årige aftale, som vi er med i, og at det er en udmøntning, som vi har forhandlet her i foråret.

Vi mener, at der på en række områder vil kunne opnås kvaliteter med de fusioner, der lægges op til, ikke mindst fordi der har været en positiv forudgående proces, hvor man på de enkelte uddannelsessteder har kunnet se sig selv i processen og derfor også er nået frem til et resultat, som man i høj grad har ejerskab til hele vejen igennem hos dem, der er foreslået fusioneret eller sammenlagt.

Når det er sagt, er der heller ingen grund til at skjule den uenighed, der har været i aftalekredsen, om, hvorvidt det var fornuftigt at gennemføre en tvangsfusion af Danmarks Designskole og Kunstakademiets Arkitektskole. Der har det været vores opfattelse i Det Radikale Venstre, at de ikke skulle have gennemført en fusion så at sige med armen vredet om på ryggen, men at man tværtimod skulle sikre sig, at såfremt der på et tidspunkt mellem de to uddannelsessteder skal være en fusion eller på en eller anden måde en konstruktion, hvor de er tættere knyttet sammen, så skal det også her foregå på baggrund af en proces, hvor alle kan se sig selv, og hvor de ikke mindst på de to uddannelsessteder både i ledelsen, hos personalet og hos de studerende kan se det fornuftige i at gennemføre noget sådant.

Det er vores opfattelse, at med det, der lå, da vi forhandlede aftalen her, var den situation ikke til stede. Det Radikale Venstre vil derfor gerne opfordre ministeren til at sørge for, at man i det videre forløb får fornuftigt rum til at tale om det her på uddannelsesstedernes egne præmisser og ikke med en eller anden form for trussel hængende over hovedet om, at hvis man ikke makker ret, gør vi jo nok alligevel, som det passer os.

Vi har i Det Radikale Venstre selvfølgelig konstateret, at der er flere partier, der i forbindelse med aftalen, men altså ikke som en del af aftalen, har tilkendegivet, at man vil gennemføre en tvangsfusion, når aftaleperioden udløber med udgangen af 2010. Vi vil gerne advare imod det. Vi mener fortsat, at det er klogt at lægge an til en proces, hvor alle som sagt kan se sig selv, og hvor man får alle sten vendt på en fornuftig måde, inden man træffer eventuelle beslutninger, og også derfor lader være med at drage konklusioner på forhånd.

Den situation, der er for nuværende på de to uddannelsessteder, er set med vores øjne ikke tilfredsstillende. Vi mener, at der er behov for, at man også fra Kulturministeriets side, som jo har ansvaret for det, sørger for, at der er en gennemgribende og meget grundig information om, hvad der rent faktisk er det aktuelle stade, og vi så som sagt også gerne, at det blev tilkendegivet, at man ville få den plads, der skal til for at diskutere de her forhold, uden at der på forhånd er draget nogle konklusioner.

Men når det er sagt, er vi som sagt tilfredse med den øvrige del af det, der ligger i aftalen, og det, der konkret udmøntes heri. Vi mener også, at den opgradering, der sker, på en række områder er vældig fornuftig for uddannelsernes karakter, ikke mindst på designområdet. Der er rigtig mange kvaliteter i den danske historie på det område, og vi er overbevist om, at hvad angår den kvalitet, der er af både studerende og undervisere på Kulturministeriets uddannelsessteder, vil vi også fremadrettet kunne gå ud og fremvise rigtig, rigtig fine resultater derfra, og det glæder vi os selvfølgelig til på hele områdets vegne.

Som sagt kan vi tiltræde det, der foreligger her, for det er en udmøntning af den aftale, vi lavede i foråret.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er flere ordførere, som har lagt meget vægt på, at det her ikke er et besparelsesforslag. Det forstår jeg på den måde, at der ikke i for-

bindelse med aftalen om fusionerne er indgået aftale om yderligere besparelser på de her uddannelsesinstitutioner end de besparelser, der allerede er aftalt, for realiteten er jo, at det om, at der skulle gennemføres fusioner på de kunstneriske videregående uddannelsesinstitutioner, var indeholdt i præcis den samme aftale, hvor man aftalte, at der skulle ske systematiske besparelser på de her institutioner i de år, som aftalen omfatter. Derfor er det vel ikke helt rigtigt at sige, at det ikke er et besparelsesforslag forstået på den måde, at fusionerne måske var en del af det, som skulle gøre det forsvarligt at gennemføre de besparelser, som alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten aftalte.

Årsagen til, at Enhedslisten overhovedet ikke har været involveret i de her drøftelser af, hvordan fusionerne konkret skulle udmøntes, er jo den ganske indlysende, at vi ikke var med i det forlig, der handlede om at skære ned på de her videregående uddannelsesinstitutioner.

Det betyder jo ikke, at vi nødvendigvis er kritiske over for eller modstandere af de fusioner, der foreslås i det her lovforslag, for fusioner kan jo være en fantastisk god idé, hvis det skaber bedre kvalitet på uddannelsesinstitutionerne. Det kan det jo givetvis gøre i de tilfælde, hvor der måske er nogle institutioner, der er blevet så små, at det er svært at have den fornødne faglige udvikling. Lige så vel kan man forestille sig, at det i nogle tilfælde kan give nogle økonomiske besparelser, hvor der så kan føres penge over til selve uddannelsen. Alt det er jo muligt.

Jeg vil dog sige, at der også er eksempler på fusioner, hvor man har set det modsatte. Man har også set eksempler på fusioner, hvor der er blevet sparet, og hvor forligspartierne har været ganske gode til, inden gevinsten egentlig var udmøntet, at bruge pengene til noget andet. Så om fusioner er gode eller dårlige er noget, som vi konkret må afgøre.

Jeg må så sige, at det i Enhedslisten er vores indtryk, at de fusioner, der foreslås her, i al væsentlighed er fornuftige, også fordi man i det, som man er blevet enig om, har valgt at tage udgangspunkt i det, der kunne være nogenlunde rimelig opbakning til på de enkelte uddannelsesinstitutioner. Og jeg skal bare rose de partier blandt forligspartierne, som har kæmpet imod tvangsmæssige foranstaltninger. Jeg tror, at tvangsmæssige fusioner har det med at give et meget dårligt resultat. Om der så, når det her forlig udløber, er et flertal i Folketinget for at gennemføre de her tvangsmæssige foranstaltninger, må tiden vise, men jeg er meget enig med de ordførere, som har givet udtryk for, at det er meget vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne – både lærere og studerende – føler, at de ting, der foregår, er fornuftige. Man kan i hvert fald komme noget heldigere ud af det, hvis man er i den situation.

Så selve fusionsdelen har vi isoleret set ikke nogen indvendinger imod. Vi er også udmærket tilfredse med den måde, man opgraderer designskolerne på. Vi er sådan set også tilfredse med, at man ligesom har fastholdt den praktiske del af uddannelserne, også selv om der har været tilbøjelighed til, at nogle af uddannelsesinstitutionerne fik det skrottet og kun blev en sådan teoretisk uddannelsesinstitution. Det er vi helt enige i.

Det, der er det afgørende problem for os i det her lovforslag, er jo, at vi i nogle år har haft brugerbetaling på designskolen. Det har man fået igennem som en tilføjelse forskellige steder i finansloven og i anden lovgivning. Nu vil man putte det ind i selve loven, for så er man dejlig fri for at have det besvær. I Enhedslisten synes vi grundlæggende, at brugerbetaling på uddannelsesinstitutionerne er en rigtig dårlig idé, og vi synes, at hvis man af en eller anden særlig grund skal have det, skal det være lidt besværligt, så man i hvert fald skal forklare over for sig selv og andre, hvorfor man har det.

Så jeg vil sige, at medmindre der under udvalgsarbejdet kommer en helt fantastisk god forklaring på, at brugerbetalingen på netop det

her område er indlysende rimelig, retfærdig og god, vil vi af den grund stemme imod lovforslaget.

Kl. 13:29

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Kulturministeren.

Kl. 13:26

Kulturministeren (Carina Christensen):

Først vil jeg gerne sige mange tak for de konstruktive bemærkninger, som ordførerne har givet forslaget til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet.

Baggrunden for lovforslaget er jo den politiske flerårsaftale for Kulturministeriets videregående uddannelser, der løber fra perioden 2007 til og med 2010. I aftalen er vi politisk enige om bl.a. i lyset af arbejdet med fusioner på universitetsområdet at sætte fokus på, om der på Kulturministeriets område vil kunne opnås gevinster ved at ændre organiseringen af udbuddet af videregående uddannelser. Og på den baggrund har Kulturministeriet gennemført et udvalgsarbejde med det opdrag at undersøge mulighederne for at komme med forslag til mulige fusioner og forpligtende samarbejder og andre faglige og administrative fællesskaber inden for Kulturministeriets videregående uddannelser.

Udvalget har været sammensat af repræsentanter for Kulturministeriets rektorer, aftagerne samt af embedsmænd fra ministeriet. Udvalgets anbefalinger forelå i en samlet rapport i januar 2009.

Med udgangspunkt i udvalgets anbefalinger indgik partierne bag flerårsaftalen en politisk aftale om fusion af en række uddannelser under Kulturministeriet. Formålet med det fremsatte lovforslag er derfor bl.a. at skabe det juridiske og administrative grundlag for at gennemføre den indgåede aftale.

I lovforslaget foreslås det, at en række uddannelsesinstitutioner fusioneres pr. 1. januar 2010. Det Fynske Musikkonservatorium, Vestjysk Musikkonservatorium og Skuespillerskolen ved Odense Teater bliver til Syddansk Musikkonservatorium og Skuespillerskole. Det Jyske Musikkonservatorium og Nordjysk Musikkonservatorium fusioneres og får navnet Det Jyske Musikkonservatorium, og Glas- og Keramikskolen Bornholm og Danmarks Designskole fusioneres nu under navnet Danmarks Designskole.

Fusionerne skal skabe større og mere bæredygtige faglige miljøer, som skal bidrage til at styrke kvaliteten og ressourceudnyttelsen på Kulturministeriets Uddannelsesinstitutioner. I lovforslaget foreslås det endvidere, at Danmarks Designskole og Designskolen Kolding ændrer status til højere videregående uddannelsesinstitutioner. Lovforslaget danner således det administrative grundlag for at skabe forskningsbaserede designuddannelser og for at akkreditere designuddannelser som forsknings- og kunstnerisk baserede bachelor- og kandidatuddannelser.

Sluttelig vil jeg bemærke, at det i lovforslaget foreslås at etablere hjemmel til, at de enkelte uddannelsesinstitutioner kan opkræve gebyrer. Hjemmelen til opkrævning af de her gebyrer har siden 2006 eksisteret i tekstanmærkninger til finansloven. Ændringen vil med andre ord ikke have konsekvenser for institutionerne eller for de studerende, idet der ikke vil blive ændret i gebyropkrævningspraksis. Og med de ord vil jeg atter takke for bemærkningerne, og jeg ser frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Kulturudvalget.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg vil godt igen spørge kulturministeren – det tror jeg også jeg i hvert fald indirekte opfordrede til i min ordførertale – om hun er indstillet på at sikre, at der sker en meget grundig information til ikke mindst de studerende på Kunstakademiets Arkitektskole, men måske især på Danmarks Designskole, der, sådan som jeg har forstået det, er meget forvirrede over, hvilken situation de rent faktisk står i. Det kunne de måske have undgået at være, hvis man ikke i forbindelse med den her aftale fra nogle partiers side havde tilkendegivet, at man måske alligevel ville gennemføre en tvangsfusion i 2011. Men uanset det er der i al fald brug for, at der gives en meget grundig information om situationen, og set med mine øjne også gerne på en sådan måde, at der lægges vægt på, at der er respekt for, hvad man måtte have af holdninger på de to uddannelsessteder – og hos de studerende på de to uddannelsessteder.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:30

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det er rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at vi ikke fik skabt et fuldt afklaret afsæt for processen med at fusionere Kunstakademiets Arkitektskole og Danmarks Designskole – som nu så også fusionerer med Glas- og Keramikskolen på Bornholm – og det har bidraget til den turbulens, der senest har ført til, at rektor på Danmarks Designskole nu har sagt op.

Jeg havde meget gerne set en klar og meget tydelig aftale om en fusion af netop Kunstakademiets Arkitektskole og Danmarks Designskole, men jeg må selvfølgelig acceptere, at to af partierne, SF og De Radikale, i den nuværende flerårsaftale ikke ønskede en endelig beslutning om fusion her og nu. Men det er min klare intention, at vi hurtigst muligt i første halvår af 2010 får taget fat på drøftelserne af en formel politisk aftale om fusion af Arkitektskolen og Designskolen. Det vil være en aftale, der fastlægger en klar og entydig ledelsesstruktur for den fusionerede institution. Det ser jeg som en helt afgørende forudsætning for at sikre en vellykket proces, og jeg glæder mig også over at kunne konstatere, at der allerede nu tegner sig et bredt flertal i Folketinget for den her løsning.

Det, der så i første omgang er indgået en politisk aftale om, er den fysiske sammenflytning ude på Holmen. Den står alle aftalepartier bag. Det drejer sig om en egentlig fysisk integration af de to skoler, fælles kantine, administration, værksted, bibliotek osv., hvor det giver mening. Men målet er så afgjort klart for mig og for regeringen: Målet er en fusion.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 13:31

Johs. Poulsen (RV):

Ja, og det er måske netop det, der er problemet. Der er jo ingen uenighed om, at den fysiske sammenflytning, som ministeren også omtaler her, gennemføres, og den giver også på mange måder mening, som ministeren siger. Sagen er jo den, at når vi sammen med SF – ja, SF må jo tale for sig selv – sagde, at vi ikke ville være med til at gennemføre en tvangsfusion på nuværende tidspunkt, så var det jo, fordi de indlysende fordele på ingen måde opvejede det, der kunne være af fortsatte ulemper, og at den proces på ingen måde var til ende og diskuteret ordentlig færdigt.

Jeg kan godt forstå, hvis man på uddannelsesstederne er meget forvirret over, at man så har en minister, der – selv om vi nu har aftalt, at der ikke skal gennemføres en tvangsmæssig fusion i aftaleperioden – siger, at man alligevel vil gennemføre det, når man får mulighed for det. Det er jo ikke at respektere processen.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:32

Kulturministeren (Carina Christensen):

Altså, nu ligger det jo lidt uden for det, der ligger i lovforslaget her i dag, og som vi jo heldigvis alle sammen er enige om. Jeg er helt enig i, at vi skal have en grundig og tæt dialog omkring den videre situation ude på Arkitektskolen og Danmarks Designskole. Det havde vi jo også i foråret; vi brugte mange, mange timer på også at snakke om den del af udvalgets anbefalinger, og for mange af os, herunder for mig og for regeringen, var der nogle helt klart indlysende fordele og også nogle meget klare anbefalinger i rapporten, som har gjort, at vi slet ikke er i tvivl om, at målet bør være en fusion.

Jeg er klar over, at der er partier, som ikke synes, at de her fordele er så indlysende, og det var derfor, resultatet blev, som det blev; der kunne ikke opnås fuldstændig enighed i den nuværende aftalekreds. Nu er det så sådan, at forliget udløber med udgangen af 2010 og der skal forhandles et nyt forlig på plads, og så må vi jo se, hvor mange partier der vil være med til at bære den her fusion igennem. Når regeringen præsenterer sit udspil til en ny flerårsaftale, vil der indgå en fusion mellem Danmarks Designskole og Kunstakademiets Arkitektskole.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare stille et spørgsmål – for ministeren siger, at fordelene er så indlysende: Hvorfor har man så ikke den tillid til, at de også vil kunne indse det, når de flytter sammen derude; at det vil komme af sig selv? I stedet for synes man, det er nødvendigt at trække det ned over hovedet på dem, presse det igennem. Hvis det er indlysende til fordel for begge skoler, må vi gå ud fra, at de er næsten lige så kloge som mennesker, og at de så også selv vil kunne se de fordele. Hvis ikke de gør det, er det måske, fordi der er noget, vi har overset. Og jeg synes, man skal lade tvivlen få en chance her.

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:34

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg tror sådan set altid, at der vil være tvivl nogle steder, ikke mindst hos de implicerede parter, når der skal fusioneres. Det ved vi jo også er tilfældet, når virksomheder skal fusionere. Der er altid usikkerhed blandt medarbejderne.

Derfor tror jeg også, det er ekstra vigtigt, at vi, der skal træffe den endelige beslutning, som vi i det her tilfælde skal i den til enhver tid siddende aftalekreds, er meget, meget klare på, at vi ønsker det her, og at vi kan se fordelene ved det.

Jeg synes, den situation, man står i nu, hvor vi så er blevet enige om en sammenflytning, er god og positiv, for der er brug for nye lokaler til Designskolen. Nu kan de komme ud og være med ude på Holmen. Det er nyttigt. Men vi har jo allerede set konsekvenserne af,

at der er uklarhed om den politiske beslutning, og det synes jeg faktisk er en ulykkelig situation, og jeg synes også, det er rigtig ærgerligt, at den ene rektor nu har valgt at sige op. Men jeg må omvendt sige, at jeg også godt kan forstå det, for man har brug for sikkerhed i situationen.

Vi gør alt, hvad vi kan, for hele tiden at informere dem derude. Kulturministeriets medarbejdere er meget, meget dygtige og aktive med hensyn til at få processen til at køre så gnidningsfrit som overhovedet muligt. Der er nu konstitueret en ny rektor på Designskolen, så de kan komme videre så smertefrit som overhovedet muligt. Men min indstilling er helt klar: I begyndelsen af det nye år går vi i gang med at få fastlagt de endelige rammer for en fusion og dermed også de endelige rammer for den kommende politiske aftale.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:35

Pernille Frahm (SF):

Den store usikkerhed opstår jo ikke ved, at man ikke kender slutmålet, hvis nu slutmålet er et resultat af en proces, hvor man har haft en chance for at tænke sig godt om og se fordele og ulemper og veje dem op mod hinanden. Det er jo ikke det, der er usikkerheden. Usikkerheden er jo med hensyn til, hvordan det skal foregå. Hvilke konsekvenser får det undervejs? Det er jo den usikkerhed, som man giver udtryk for derude. Det er jo ikke slutmålet, altså om vi siger, at det hele skal ende på den ene måde eller på den anden måde, men hvordan skal det ende? Hvilke konsekvenser får det for, hvordan vores uddannelse er stillet op? Hvilke konsekvenser får det for arkitekternes uddannelse? Det er alle de usikkerheder, som vi skal have gjort tydelige.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:36

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Jeg tror bare, at hvis man skal kunne kortlægge, hvordan man når frem mod slutmålet, så må slutmålet være entydigt klart. Regeringen er slet ikke i tvivl om, hvad slutmålet skal være. Det skal være en fusion af de to uddannelser. Det var så det slutmål, der ikke kunne opnås enighed om i den nuværende forligskreds og blandt de partier, der er der nu, og som sidder med rundt om bordet.

Jeg er helt enig i, at vi er nødt til at have fastlagt slutmålet, og så skal vi selvfølgelig bagefter kortlægge, hvordan det så skal indrettes, hvordan ledelsen skal se ud, om det skal være en valgt ledelse eller en ansat ledelse. Der er rigtig mange detaljer, der skal på plads. Men for at vi kan komme endeligt på plads med dem, er vi også nødt til fuldstændig at have en aftale om, at det er det, vi går efter.

Det er det, jeg lægger op til vi får sat på plads i starten af det nye år. Så skal vi nok inddrage alle relevante parter, og der er selvfølgelig rigtig mange, der gerne vil høres i den her sag. De vil også blive hørt.

Kl. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi. (Beredskabsplaner og aktindsigt i visse oplysninger).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 13:37

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Dette lovforslag er til gavn både for borgernes sikkerhed og også for informationsniveauet over for borgerne i samfundet.

Når man beskæftiger sig med genmodificerede mikroorganismer, skal man være varsom, og man skal være sikker på, at det, man beskæftiger sig med, ikke får nogen uønskede konsekvenser, f.eks. at det slipper ud, hvis man arbejder med det i et laboratorium. Det er jo det, der er tale om her.

Det her lovforslag er et EU-direktiv, der bliver implementeret. Det drejer sig om, at man skal lave beredskabsplaner for arbejde med genmodificerede mikroorganismer inden for indesluttet anvendelse, altså forskning, og man skal lave bestemmelser om, at disse beredskabsplaner skal offentliggøres, de skal ligge på de offentlige hjemmesider, sådan at man ved, hvad man skal gøre i en situation, hvor der sker noget uønsket. Samtidig skal planerne jo indeholde en beskrivelse af, hvad man skal gøre i den situation, hvor der sker noget, som ikke var hensigten.

Så alt i alt må vi sige, at det drejer sig om at skabe sikkerhed, skabe beredskabsplaner for genetisk modificerede mikroorganismer, og det drejer sig om aktindsigt, altså at borgerne kan følge med i, hvad der sker. Derfor kan Venstre støtte det her forslag.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg skal på vegne af den socialdemokratiske miljøordfører, fru Mette Gjerskov, fremføre følgende:

Socialdemokraterne kan støtte forslaget. Vi går ind for fuld åbenhed omkring vurderingen af genteknologi. Forslaget besvarer vores efterlysning af større åbenhed. Når vi skal tage stilling til gmo'er er det afgørende vigtigt, at vi og offentligheden får fuldt kendskab til den faglige viden om de pågældende organismer. Hidtil har det været sådan, at virksomheder har kunnet hemmeligholde oplysninger, med henvisning til at det er fortrolige forretningshemmeligheder. Det kan de ikke længere. Spørgsmålet om hemmeligholdelse af virksomheders forskning må vægtes op imod offentlighedens behov for viden om en gmo inden denne tilladelse. Forslaget her har fundet den rette balance.

Derudover sikrer forslaget, at der udarbejdes beredskabsplaner, i fald der måtte ske en ulykke i arbejdet med gmo'erne. Også denne del af forslaget kan vi støtte. Vi har noteret os, at Statens Serum Institut har været bekymret over, at anvendelsesstedet skal offentliggøres, hvis det måtte betyde, at der skal angives den præcise fryser eller det præcise lokale, som gmo'en befinder sig i, og vi har samtidig noteret os, at miljøministeren har præciseret, at offentliggørelse af det eksakte anvendelsessted blot skal henvise til bygning eller institution. Det finder vi tilstrækkeligt.

Genteknologi har et stort potentiale, men det indebærer også risici. Vi Socialdemokrater ønsker ikke at hindre udvikling af nye teknologier, teknologier, der kan sikre fremgang og smarte løsninger, men vi er ikke blinde for, at genteknologi også kan indebære fejl, som vi måske ikke kan se på nuværende tidspunkt, men som vil dukke op engang ude i fremtiden. Derfor er det afgørende for os, at vi udnytter teknologien varsomt, at vi sikrer, at al faglig viden er tilgængelig, inden vi træffer beslutninger, og at vi sikrer, at der gribes ind, hvis noget skulle gå galt. Dette forslag bidrager netop til at sikre begge dele, dels at vi kan tage stilling til genteknologi på et oplyst grundlag, dels at vi kan sikre et beredskab, hvis noget skulle gå galt.

Socialdemokraterne ser naturligvis frem til udvalgsbehandlingen. Såfremt der måtte dukke nye oplysninger op, er vi naturligvis indstillet på at forholde os til dem, men vores udgangspunkt er, at vi støtter forslaget.

Jeg skal afslutningsvis på vegne af den radikale ordfører, som ikke kan være til stede, tilkendegive, at de også kan støtte forslaget.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo et forslag, som igen omhandler genteknologi. Vi må sige fra Dansk Folkeparti side, at vi jo mange gange er meget skeptiske over for den her måde, man vil bruge teknologien på. Forslaget viser jo også her, at man har indset, at der kan være en risiko, når man bruger gmo-teknologi. Derfor ønsker man også at lave nogle præcise beredskabsplaner – at de ligesom bliver udarbejdet – og selvfølgelig også at den offentlige myndighed har tilgængelighed til de her planer.

Vi kan godt være bekymrede for, at man først ligesom indfører, at vi nu kan have de her gmo'er i Danmark, og så bagefter prøver man på at rette op på alle de her ting med beredskabsplaner og den slags ting. Det, der undrer og kan undre mange, er, hvorfor der skal gå så lang tid, inden det her kommer på plads. Jeg synes, det er stærkt bekymrende, at en minister ikke har lidt mere styr på det her område, inden man farer frem og tillader alle de her ting.

Det, vi må sige, er, at når der er en risiko, gælder det om at have truffet de her forholdsregler så hurtigt som overhovedet muligt, og det vil sige, inden man giver tilladelserne. Det, der også kan bekymre befolkningen, er sikkert, at det er delt imellem to ministerier. Vi har et Fødevareministerium, og vi har et Miljøministerium, og vi kan jo se og læse i dagspressen, at fødevareministeren allerede har givet nogle tilladelser til nogle forsøg ude på nogle marker. Der er det jo ret bekymrende, at man så ikke har de her redskaber på plads, inden man egentlig er i gang. Derfor vil vi også gerne spørge, hvordan miljøministeren forholder sig til, at man allerede er i gang på det her område med at give tilladelse til at dyrke gmo-afgrøder, når det er, at man ikke har fuldt overblik over, hvad det er, der skal gøres, hvis uheldet er ude i det åbne land.

Ellers må vi sige, at det er et forslag, som vi jo nok vil ende med at støtte, idet man prøver på at rette op på nogle af de her forseelser,

som man har begået. Men vi er ikke så stolte ved, at man på den måde indfører gmo'er ad bagdøren. Tak.

Kl. 13:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Ida Auken som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Da SF's ordfører for miljø og genteknologi, fru Pia Olsen Dyhr, ikke kan være til stede i dag, skal jeg kort redegøre for SF's holdning til forslaget.

Forslaget berører både indesluttet anvendelse af genteknologi og udsætning i miljøet af gmo'er. SF støtter naturligvis, at der stilles krav til udarbejdelse af beredskabsplaner, og at visse oplysninger vedrørende indesluttet anvendelse og udsætning i miljøet af gmo'er ikke må behandles som fortrolige.

Der er tale om gennemførelse af EU-lovgivning, og her er erfaringen, at regeringen ikke overimplementerer til fordel for miljøet. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen arbejde for en gennemførelse på et højt beskyttelsesniveau og sikkerhedsniveau og herunder se på, hvilke bemyndigelser lovforslaget giver ministeren til at gennemføre EU-lovgivning i bekendtgørelser.

SF er altså positiv, men vi vil se på 1) om direktiverne gennemføres korrekt, og 2) om der er behov for forbedringer, herunder om lovforslaget er tilstrækkelig entydigt i forhold til, at ministeren bemyndiges til at udforme de nærmere regler i bekendtgørelser.

Kl. 13:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positive over for gmo og de muligheder, det bringer i forhold til mange af de alvorlige situationer, vi ser ikke mindst i et globalt perspektiv. Men når man er positiv over for gmo, er det klart, at man også skal sikre fuldstændig åbenhed og fuldstændig gennemsigtighed om teknologien. Vi skal selvfølgelig sikre os, at borgerne er trygge, og at vi, hvis der sker uheld, har de her beredskabsplaner, så vi ikke risikerer uheld, der kan medføre alvorlig fare for mennesker uden for de lokaler, hvor man arbejder med gmo, eller for miljøet som sådan.

Vi kan selvfølgelig fra konservativ side støtte det her helhjertet, fordi det er en teknologi, vi ikke kommer uden om. Det er en del af løsningen på mange af de store udfordringer, vi ser globalt. Men det kræver selvfølgelig åbenhed og gennemsigtighed, og at borgerne er trygge ved håndteringen af gmo.

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil ikke benytte lejligheden til at holde et længere indlæg om hele problemstillingen omkring gmo, jeg vil bare bemærke, at der jo findes områder, hvor der er meget bred enighed om, og hvor Enhedslisten også er enig i, at det er fornuftigt og hensigtsmæssigt at benytte sig af gmo. Det er i forhold til hele medicinområdet, hvor

der på nogle steder er opnået nogle resultater, som vi ikke kan afvise, og hvor vi også må se i øjnene, at der findes muligheder for både at lave forsøg og produktion under så sikre forhold, at man kan sige, at en afvejning af fordele og ulemper giver fordelene overvægt.

Så er der hele problemstillingen omkring gmo inden for landbrugsområdet, fødevareområdet, hvor problemstillingen efter Enhedslistens opfattelse er helt anderledes, og hvor alt efter vores opfattelse taler for, at man skal undgå anvendelse af gmo. Men det handler det her lovforslag jo sådan set ikke om. Det er jo en kamp, som vi har mange andre anledninger til at tage, altså den om, hvilken placering gmo skal have.

Det her handler, så vidt jeg har forstået, om to ting. Det første er, at man bliver forpligtet til at lave nogle beredskabsplaner i forbindelse med forsøg osv. med gmo, og det andet er, at man skaber større mulighed for åbenhed om, hvad der foregår. Og jeg må sige, at Enhedslisten uden nogen som helst former for forbehold kan tilslutte sig begge de to ting, så vi kan love, at vi vil stemme for det her lovforslag.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Kl. 13:49

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de mange indlæg, der er kommet her i forbindelse med lovforslaget. Jeg er også glad for, at der er så bred opbakning til forslagens sigte, som jo er positivt, og som er at skabe mere åbenhed om indesluttet anvendelse og udsætning af gmo'er i miljøet; samtidig sikrer forslaget også miljø og sundhed bedst muligt, når der så foretages en anvendelse af gmo'er. Lovforslaget er en central forudsætning for at leve op til EU-retten, og reglerne er en implementering af dele af direktivet om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer og af dele af direktivet om udsætning af gmo'er i miljøet.

Som flere ordførere var inde på, indeholder lovforslaget to dele, nemlig bestemmelser om beredskabsplaner og bestemmelser om aktindsigt. Forslaget lægger op til, at der skal udarbejdes og indsendes beredskabsplaner i forbindelse med indesluttet anvendelse af gmo'er; beredskabsplaner skal kun udarbejdes, når indesluttet anvendelse foretages i laboratorier, laboratorieområder eller anlæg, som er godkendt til forskning eller storskalaforsøg, og beredskabsplaner skal kun udarbejdes, når det vurderes, at uheld vil kunne medføre alvorlig fare for mennesker uden for lokalerne og/eller for miljøet. I praksis forventes lovforslaget at medføre, at der maksimalt skal udarbejdes ca. 20 beredskabsplaner.

Beredskabsplanerne skal også være offentligt tilgængelige på myndighedernes hjemmeside, og også de myndigheder og organer, der kan blive berørt af et eventuelt uheld, skal selvfølgelig kende til planerne. Vi har allerede nu regler om beredskabsplaner på en del af genteknologiområdet.

Med den nye bestemmelse udvides dækningen, så der også kommer de områder med, som godkendes efter Arbejdstilsynets bekendtgørelser om genteknologi og arbejdsmiljø. Det vil være mest hensigtsmæssigt, at Arbejdstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om beredskabsplaner i deres bekendtgørelser, og at tilsynet med overholdelse af reglerne samtidig henlægges til Arbejdstilsynet. Der er hjemmel til en sådan overdragelse i lov om miljø og genteknologi.

Ud over krav om beredskabsplaner indeholder forslaget bestemmelser om, at visse oplysninger om indesluttet anvendelse og udsætning af gmo'er i miljøet altid skal udleveres, når der anmodes om aktindsigt. Adgangen til disse oplysninger giver bl.a. befolkningen mulighed for at følge med i, hvor indesluttet anvendelse af gmo'er foretages, og hvor gmo'er udsættes i miljøet. Der er også mulighed for at få udleveret oplysninger om, i hvilken fareklasse indesluttet

anvendelse finder sted, og om, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet for at begrænse kontakten mellem mennesker og miljø.

Det er klart regeringens opfattelse, at forslaget er med til at sikre større åbenhed og gennemsigtighed, altså at danskerne får bedre mulighed for adgang til viden om, hvordan der arbejdes med gmo'er. Samtidig vil kravene om beredskabsplaner være med til at sikre, at der kan handles hurtigt og effektivt, hvis uheldet er ude. Beredskabsplanen giver virksomheden en fast plan for, hvordan en skadevirkning bedst begrænses og hvem der skal involveres. Og med dette forslag er mennesker og miljø bedre sikret, end tilfældet er med de nuværende regler.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev rejst af Dansk Folkeparti, om vigtigheden af, at de forsøg, der finder sted på markerne, er kendt af offentligheden, er det jo sådan, som det måske også er ordføreren for Dansk Folkeparti bekendt, at Folketinget, i forbindelse med at en tilladelse til forsøg gives, oplyses om tilladelsen for at sikre den størst mulige åbenhed.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om sommerhuse og camping m.v. og lov om planlægning. (Regler for campinghytter).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 13:53

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Dette forslag drejer sig om campinghytter. Der har været en diskussion imellem en række partier om spørgsmålet om at lempe betingelserne for bygning af campinghytter. Der har været stor interesse for, at der blev givet nogle yderligere muligheder for at bygge campinghytter rundt om i landet. Og her er vi så nået frem til et lovforslag i et glimrende samarbejde mellem bl.a. Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Lovforslaget går ud på, at det nu bliver muligt i første omgang at udvide, så campinghytterne kan gøres større. I øjeblikket er der mulighed for at bygge campinghytter på 25 m². Nu bliver der mulighed for at bygge hytter på enten 30 eller 35 m², afhængig af hvor campinghytten ligger.

Der har været en udfordring i forbindelse med at få adskilt problemet omkring sommerhuse og campinghytter, sådan at man ikke kom i karambolage med sommerhusreglen i EU. Det er der taget højde for i lovforslaget her. Så det vil sige, at man nu kan få mulighed for at bygge lidt større campinghytter. Samtidig vil offentligheden få en bedre indsigt i de tilladelser, der bliver givet. Der bliver

mulighed for at klage til Naturklagenævnet, hvis der bliver givet en tilladelse eller en dispensation, som man ikke er enig i. Kommunerne har mulighed for at stille yderligere krav, end tilfældet er i dag, for at begrænse antallet af campinghytter, hvor de påvirker naturen og de landskabelige værdier.

Så jeg vil sige, at det alt i alt både giver nogle nye muligheder og nogle begrænsninger, i og med at kommuner og borgerne nu får nogle redskaber, så man både får større indsigt i, hvad der foregår, og i de mulige begrænsninger, som kommunerne kan blive pålagt.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 13:55

Ida Auken (SF):

Danmarks Naturfredningsforening undrer sig i deres høringssvar over, hvorfor camperhvervet modsat andre ferie- og turisterhverv skal tildeles denne særlige ret til markant udvidelse af byggeriet inden for strandbeskyttelseslinjen på bekostning af borgernes adgang til strandene og beskyttelse af strandene. Det vil jeg gerne spørge Venstres ordfører om. Hvorfor er det camperhvervet, der skal have lov at bygge helt nede på strandene, og ikke alle mulige andre?

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener ikke, at det er camperhvervet, der får en særlig ret. Jeg mener, at det, der står i lovforslaget, er en fornuftig ting, nemlig at man kan få lov til at bygge campinghytterne på det stykke på 100-300 m neden for strandbeskyttelseslinjen. Jeg mener, at det er en fornuftig ting. Og i øvrigt er det huse af en sådan størrelse, at de ikke på nogen måde vil kunne komme til at genere hverken naturen eller miljøet. Som jeg nævnte i mit indlæg, er der samtidig en lang række restriktioner og bedømmelser af tilladelserne, som gør, at de her hytter ikke vil belaste hverken natur eller miljø på nogen måde.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 13:56

Ida Auken (SF):

Der er faktisk temmelig mange sommerhuse i det her land, som har samme eller mindre størrelse end den størrelse campinghytter, man nu vil tillade. Hvis man synes, at camperhvervet skal have lov til det her, hvorfor skal folk med et sommerhus så ikke have lov til at bygge noget, der har en fuldstændig tilsvarende størrelse som campinghytterne, helt nede på stranden ved de danske kyster? Det er da en prioritering af camperhvervet frem for af folk med sommerhuse.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Eyvind Vesselbo (V):

Skal jeg forstå det sådan, at SF kommer med et forslag om, at man skal kunne bygge sommerhuse neden for strandbeskyttelseslinjen? Jeg kan sige, at Venstre overhovedet ikke vil være med til et forslag af den slags. Vi har sagt, at man i det her tilfælde kan give tilladelse

til campinghytter mod en dispensation fra kommunen. Men SF's forslag om, at man skal kunne bygge sommerhuse neden for strandbeskyttelseslinjen, kan vi ikke støtte.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg var meget glad for at høre hr. Eyvind Vesselbo give en garanti fra Venstre om, at der ikke bliver lempet på reglerne med hensyn til at bygge sommerhuse inden for strandbeskyttelseslinjen. Det synes jeg trods alt er meget, meget betryggende, og det vil vi vide at huske. Men betyder det, at Venstre heller ikke har andre planer om at lempe på byggeriet inden for strandbeskyttelseslinjen?

Kl. 13:58

Eyvind Vesselbo (V):

Det kan jeg sige ganske klart. Strandbeskyttelseslinjen er nærmest hellig for Venstre, og derfor har vi ikke nogen planer om at ændre på det forhold, at der ikke kan blive bygget noget neden for strandbeskyttelseslinjen.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:58

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne sige, at det her er jeg da glad for at høre, for man hører jo rygter om, at Venstre har sådan et sæt omfattende planer for, hvordan man vil åbne for alt muligt ude i nærheden af kysten.

Men tilbage står der dette, at det så bliver en smule ubegribeligt, hvorfor man kan bryde med sådan et helligt princip og en hellig linje, som jeg kunne forstå på hr. Eyvind Vesselbo det jo nærmest var for Venstre – og når hr. Eyvind Vesselbo sådan tager religiøse begreber i sin mund, er det sikkert alvor – i forbindelse med campingområdet? Det begriber jeg simpelt hen ikke. Det er rigtigt, som fru Ida Auken siger, at der er en lang række sommerhuse, som jo ikke er større end disse campinghytter. Og derfor bliver det helt ubegribeligt, hvorfor man laver sådan en særordning for campinghytter.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen nu vil jeg sige til hr. Per Clausen, at man ikke skal tro på alle de rygter og alt det, der står i avisen. Det troede jeg hr. Per Clausen vidste. Og man skal slet ikke tro på alle de forkerte rygter, der er om, hvad Venstre vil og ikke vil. For den bedste måde at finde ud af, hvad Venstre vil, på, er at spørge Venstre selv, at spørge mig som ordfører. Og jeg har selv svaret her ganske klart, at vi ikke åbner for byggeri neden for strandbeskyttelseslinjen, og da slet ikke for byggeri af sommerhuse. Sådan et forslag ville vi slet ikke kunne bakke op om.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Benny Engelhardt for en kort bemærkning.

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Først må jeg lige korrigere formanden. Jeg hedder Engelbrecht til efternavn, men det er helt i orden, at formanden kom til at kalde mig noget andet.

Jeg tror, at en af de årsager til, at vores debat her i dag har været optaget af lige præcis det her med strandkanten, naturligvis er, at det er meget vigtigt, at man sender de rigtige signaler. Derfor er det også rart at høre det, som hr. Eyvind Vesselbo siger i dag som ordfører fra Venstre. For ser man på eksempelvis Landsplanredegørelsen for 2009, som var i høring i slutningen af september måned, ved jeg, at der var adskillige planlæggere rundtomkring i Danmark, som fik kaffen galt i halsen, for i redegørelsen ser man et billede af et smukt stykke natur, der ligger helt nede i vandkanten, og dernede ligger der søreme en hel række hyttelignende bebyggelser.

Så jeg vil sige, at det er helt utrolig væsentligt, at vi får sendt det her signal om, at de er ikke dér. Og jeg gerne have, at hr. Eyvind Vesselbo også bekræfter, at med hensyn til de signaler, der sendes, er det helt afgørende at få sendt det signal ud i landet.

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener ikke, at jeg kan sige det ret meget mere tydeligt, end jeg allerede har gjort. Venstre går ikke ind for, at man skal kunne bygge neden for strandbeskyttelseslinjen. Jeg mener, at det må være ganske klart, at så bliver der heller ikke bygget dernede, for det vil der nok ikke være flertal for. Så det kan man være rolig for ikke sker. Og fordi der måske figurerer nogle tegninger eller der er nogle, der siger noget rundtomkring i aviser eller på tv, som ligesom kunne være med til, at man prøver at danne myter, vil jeg sige, at jeg synes, at man skal lytte til det, jeg siger her. Venstre går ikke ind for, at der skal bygges neden for strandbeskyttelseslinjen.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg beklager, at jeg kom til at udtale hr. Engelbrechts navn forkert, det var bestemt ikke tilsigtet, jeg ved udmærket godt, hvad medlemmet hedder. Undskyld.

Den næste ordfører er lige præcis hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tusind tak, hr. formand. Med dette forslag agter ministeren at gøre det klart, hvad man i lovens forstand forstår ved en campinghytte samt dens placering og brug. I samme åndedrag vil ministeren ændre planloven på den måde, at der i fremtiden skal kræves en landzone-tilladelse for at opføre eller ombygge campinghytter. Samtidig kræves det, at hytterne skal være placeret i sammenhæng, og at arealer med campinghytter ikke opdeles, så man kan smække flere hytter op på samme plads. Hytterne må kun udlejes i sommersæsonen og da kun til én bruger i maksimalt 1 måned. Forslaget gør det muligt at skelne klart mellem campinghytter og egentlige feriehus på campingpladser.

Vi har bestemt ikke noget imod, at danske og udenlandske ferierende kan slå sig ned rundtom på landets campingpladser, tværtimod, og vi vil gerne medvirke til at give såvel gæster som campingbranchen bedre vilkår. Derfor er det nyttigt at indføre denne skelnen,

da det også har konsekvenser for kommunernes dispositioner, om der stilles campinghytter eller feriehus til rådighed for gæsterne.

Formålet med forslaget er således grundlæggende at give mulighed for, at campister på landets campingpladser kan tage større campinghytter i brug – det giver også mulighed for at udvide de billigste feriemuligheder og dermed give flere alternative feriemuligheder for forbrugerne. Med forslaget følger regeringen ønskerne fra campingbranchen, der har bemærket sig stadig større og bedre campinghytter på nogle udenlandske campingpladser. Som udgangspunkt er vi derfor villige til at drøfte forslaget, hvis det altså kan skabe større aktivitet i den danske turistbranche.

Vi er imidlertid meget bekymrede for, at en for stor frihed til aktiviteter i strandbeskyttelseslinjen kan blive resultatet af de ellers gode intentioner. Det er jo ikke meningen, at vi skal spærre for offentlighedens adgang til strand og vand, og rigtig mange campinghytter placeres jo netop inden for strandbeskyttelseslinjen. Vi har derfor noteret os, at der følger nogle restriktioner med, således at man ikke bare kan lade nye campinghytter brede sig ukontrollabelt overalt i vores land- og kystbælter. Det er fornuftigt at kræve en landzonetilladelse, så kommunalbestyrelserne overalt kan vurdere hver enkelt sag og dens betydning for lokalområdets natur og miljø. Vi er helt enige i, at udbygningen af campingpladser skal ske med hensyntagen til lokalområdets miljø- og naturverdier, samtidig med at kystnære placeringer meget ofte er det, som de camperende sætter størst pris på.

Vi har set, at der kun er få og små indvendinger fra høringsparternes side, men en af dem er altså nok så væsentlig, og det er nemlig den indsigelse, der er kommet fra Danmarks Naturfredningsforening. Derfor, og netop fordi der er kommet så alvorlige indsigelser, er vi altså meget indstillet på at lytte meget alvorligt til den kritik, der er kommet. Det skal være helt klart for os, hvad det er for nogle regler, der kommer til at gælde, og derfor vil vi også gå meget aktivt ind i det arbejde, som fremadrettet ligger i Miljøudvalget. Vi vil stille en række spørgsmål til dette, og først når de er endelig bekræftet og vores tvivl og mistanke er bragt til ro, vil vi kunne tage endelig stilling til forslaget. Det vil vi gøre i forbindelse med forslagets videre behandling.

Jeg skal fra den radikale ordfører, som ikke kan være til stede i dag, gøre opmærksom på, at De Radikale ligeledes tager stilling til forslaget, efter at det har været til behandling i udvalget.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Man skal lytte til mange ting her i Folketingssalen, og man kunne næsten få det indtryk, at SF, Socialistisk Folkeparti, nu vil åbne op for, at der skal bygges nede i vandkanten. Det er vi modstandere af, når det gælder sommerhuse og campinghytter. Men lad nu den sag ligge, og lad os komme til forslaget her.

Vi må jo erkende, at uanset om vi taler om byer eller havne, så sker der jo også en bebyggelse i de områder. Men her taler vi om campinghytter, og vi taler også om, at man ligesom skal kunne skelne klart imellem, hvad en campinghytte og hvad et sommerhus er. Vi respekterer og har i efterhånden mange år kæmpet for, at vi får nogle gode forhold for de campinghytter, der er på campingpladserne, sådan at vi stadig væk kan have en god turisme – en turisme, som jo på det her område er i fremgang. Vi skal sikre, at vi også kan leve op til de kvalitetsting, som folk efterspørger. Vi skal selvfølgelig også være opmærksomme på, at vi, når vi laver den her omrokering, så giver offentligheden en bedre indsigt i de tilladelser, der gives, og at

vi giver mulighed for at klage i henhold til den almindelige planlægning vedrørende landzonetilladelsen, når den skal i offentlig høring og den slags ting. Så når man har mulighed for at klage, er der andre, der kan komme ind og vurdere samtidig, så det ikke kun er til kommunalbestyrelsen, man kan klage, men altså også til Naturklagenævnet.

Så vi ser, at der er sket store fremskridt, når man kan lave kvalitetsmæssige forbedringer på hytterne, altså gå fra både 25 m² og nogle steder op til 30 m² og andre steder op til 35 m², afhængig af hvor man ligger henne. Så det er jo en naturlig udvikling, når vi ser, at den sidste revision egentlig blev foretaget i 2000, og der fastsatte man netop grænsen til de 25 m².

Så vi mener, at der er væsentlige ting, som taler for, at det her bliver et lovforslag, alle kan – håber vi – bakke op om, idet vi jo sikrer, hvad der er campinghytter, og hvad der er sommerhuse, og at vi selvfølgelig også sikrer, at folk har klageadgang netop for at give offentligheden en bedre indsigt i, hvad der foregår i et område.

Så vi mener, at det er et godt forslag, som ministeren har lagt frem her, og det er selvfølgelig noget, Dansk Folkeparti har kæmpet for i mange år. Endelig er der nogle, der har lyttet, og med god hjælp fra både Venstre og Konservative ser det ud til, at det kan lykkes at få mere turisme til Danmark på det her område. Så vi er klar til at tage den videre diskussion i udvalget om det her forslag.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Ida Auken (SF):

Nu har både Venstres og Dansk Folkepartis ordførere lidt svært ved at høre, så jeg kan jo gøre det helt klart her, så der ikke er nogen tvivl, nemlig at SF ikke på nogen som helst måde ønsker at åbne op for, at man kan bygge mere nede i strandbeskyttelseslinjen – hverken sommerhuse, campinghytter eller noget som helst. Det er sådan set derfor, vi er temmelig kritiske over for det her forslag, og det er derfor, jeg vil spørge ordføreren, bare for at vi er enige: Er det ikke rigtigt, at det her lovforslag faktisk giver mulighed for at give dispensation til at bygge i strandbeskyttelseslinjen, til at bygge campinghytter i strandbeskyttelseslinjen? Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må jo sige til Socialistisk Folkeparti, at selv der, hvor vi har nogle socialdemokratiske borgmestre støttet af Socialistisk Folkeparti, kan vi jo erkende og se, at der sker en udbygning. I strandbeskyttelseslinjen omkring havnene og i byerne er man allerede godt i gang med at gøre indhug på naturen. Jeg kan så spørge, om man også vil stoppe det. Vil man stoppe udviklingen overalt på alle områder? Det lyder ret interessant.

Vi vil bare sende det klare signal, at vi ikke ønsker, at man skal drive rovdrift på den natur, den grænse, der er, når vi taler om de danske kyster. Derfor gælder det om at have en afbalanceret holdning til, hvad der skal foregå i det her område, og derfor gælder det også om, at folk kan klage, hvis de mener, der foregår noget, der ikke skal foregå.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Auken.

Kl. 14:10

Ida Auken (SF):

Jeg stillede sådan set et temmelig simpelt spørgsmål til ordføreren for Dansk Folkeparti: Er det ikke rigtigt, at den her lov giver mulighed for at give dispensation til at bygge flere campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen? Er det rigtigt forstået, ja eller nej?

Kl. 14:10

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo sådan, at man altid har lov til at udvide, også i byerne. Altså, jeg siger bare: Hvad er forskellen? Skal man låse alting fast på det niveau, det er på i dag? Det er jo ret væsentligt at vide, om man ønsker status quo og siger, at der ikke er nogen ting, der kan forandres.

Der må vi sige, at selvfølgelig gælder det også for campingpladserne, at der kan ske forandringer, lige så vel som der kan ske forandringer i byerne, på havnene og alle de her steder. Så det er væsentligt at sige, at hvis man ønsker at lave noget om og man holder sig inden for loven, jamen så er der visse ting, der kan lade sig gøre.

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Ida Auken som ordfører for SF.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

I Danmark har vi nogle fuldstændig fantastiske kyster. De er langt hen ad vejen friholdt for byggeri, de er åbne for alle, som kan gå langs dem og nyde den fantastiske danske natur. Og det er altså ikke noget, vi bare har, det er ikke kommet af sig selv, det er noget, vi har, fordi vi har haft en meget stram planlovgivning. Det er det, der gør, at vi i Danmark i modsætning til alle mulige andre steder har de her lange kyststrækninger, som er så smukke. Og det er det, som Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative nu vil pille ved og være med til at udvande.

Hr. Benny Engelbrecht nævnte tidligere forsiden til landsplanredegørelsen, som er udsendt af miljøministeren, og der kan jeg jo sige, at forsiden har et fantastisk billede, hvor man kan se strandkanten og en masse huse hele vejen ned langs den i stedet for de lange, smukke kyster. Jeg har taget det billede med herop i en lidt større udgave. Det er altså miljøministerens billede af, hvordan Danmark skal se ud, og det her forslag er et af de forslag, der skal bringe os derhen.

Eksempler fra andre lande viser jo, at vi for alvor skal være forsigtige, når det kommer til vores strandbeskyttelse, til beskyttelseslinjen. Tager vi på ferie sydpå, kan vi se, hvordan det går, når der er planløshed i stedet for planlov og strandbeskyttelse. Vi kender alle sammen de der store hoteller helt ud til vandet; vi kender de der hytter, der ligger helt nede på stranden. Og det er altså den udvikling, som man skal være benhård over for, og hvor man slet ikke skal give sig på nogen områder. For vi kan jo høre på både Venstres og Dansk Folkepartis ordførere, at de siger to modstridende ting. På den ene side siger de begge to: Uh, hvor er strandbeskyttelsen vigtig. På den anden side siger de: Men vi kan godt lige lade de der campinghytter brede sig lidt ud i strandkanten. Så det er faktisk ikke til at finde ud af, hvad Venstre og Dansk Folkeparti egentlig mener på det her område.

Vi kan bare kigge i lovforslaget, for der giver man jo altså nu mulighed for, at der kan gives dispensation, så campingpladser kan udvides længere ned mod strandkanten.

Turisterne synes jo også, at vi har noget unikt i Danmark. De er ikke kommet hertil for at se på sommerhuse og campinghytter, og derfor skyder vi også os selv i foden, hvis vi nu giver los for byggeri

af store campinghytter helt ned til vandet, for det eneste, der reelt vil ske, hvis regeringens forslag vedtages uændret, er, at der vil blive bygget flere og større campinghytter i og uden for strandbeskyttelseslinjen.

Campingpladser er et godt og billigt alternativ til hoteller, og campingpladser er en god mulighed for at komme tæt på naturen. Men de skal altså ikke udvikle sig til små sommerhusområder eller sådan nogle store vandlande, for så mister de faktisk en del af deres formål. Og det er sådan i dag, at campingpladser har mulighed for at udvide bagud, de behøver altså ikke gøre det ud i strandbeskyttelseslinjen.

Vi undrer os – i øvrigt ligesom Danmarks Naturfredningsforening – over, at campingerhvervet er det eneste erhverv i Danmark, som så skal have lov til at bygge på vores strande. Det virker en lille smule inkonsekvent, og det er jo derfor, vi skal sætte hælene i og sige: Selvfølgelig kan campingerhvervet heller ikke få lov til at bygge på de mest fantastiske strande i Danmark. Og derfor er det en rigtig dårlig idé overhovedet at lave en åbning, for det bliver meget hurtigt til en glidebane.

For lige at opsummere vores position vil jeg sige, at SF kan støtte den del af forslaget, der handler om, at opførelse af campinghytter kræver landzonetilladelse. Vi kan imidlertid ikke støtte den del af forslaget, hvor VKO-flertallet imødekommer campingpladsejernes ønske om større campinghytter langs kysterne, og vi foreslår i stedet et fuldstændigt stop for nye campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen, og at størrelsen på ny campinghytter i øvrigt fastholdes. Derfor anmoder vi ministeren om, at der kan stilles ændringsforslag til naturbeskyttelsesloven under lovbehandlingen af dette forslag.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 14:15

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg må indrømme, at jeg er fuld af forundring over fru Ida Aukens indlæg. Nu har jeg skimmet lovforslaget igennem endnu en gang, og ordet strandbeskyttelseslinje indgår slet ikke i det her forslag. Der sker ingen ændring i forhold til den praksis, vi kender i dag, hvor man i særlige tilfælde også kan dispensere i forhold til at placere f.eks. campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen, så jeg undrer mig over, hvorfor fru Ida Auken har den idé om, at nu skal kysterne plastres til med campinghytter. Ordet strandbeskyttelseslinje indgår slet ikke i lovforslaget her.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Ida Auken (SF):

Nu giver man jo sådan set mulighed for at søge dispensation til at udvide med campinghytter ned til kystbeskyttelseslinjen. Det er en del af lovforslaget, og en del af Danmarks Naturfredningsforening hovedindvending mod forslaget er også, at i det øjeblik, det skrives ind i loven, at den dispensationsmulighed er der, må man som kommune og som campingpladsejer også kunne regne med, at man kan få den, når man søger om den.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er nødt til igen at korrigere fru Ida Auken. I dag er der en lov, som jeg faktisk tror blev vedtaget i 2000, da Svend Auken var miljøminister, og den giver faktisk den dispensationsmulighed. I dag kan der i særlige tilfælde gives dispensation, så der er overhovedet ikke noget nyt under solen her, og derfor synes jeg, det er forkert at give borgerne det indtryk, at nu skal strandene plastres til med campinghytter. Det er ganske enkelt ikke rigtigt, læs lovforslaget!

Kl. 14:16

pludselig finder ud af, at man nu gerne vil stoppe udbygningen af campinghytter i strandbeskyttelseslinjen, selv under disse meget lempelige forhold, hvor det kun drejer sig om at få lov til at udvide en campinghytte med 5 m²?

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:19

Ida Auken (SF):

Her kan man se, hvordan Det Konservative Folkeparti typisk vil beskytte Danmarks natur. Det vil de ved at give muligheder for, at man kan bygge hytter af samme størrelse som sommerhuse, og dem skal man have lov at bygge helt ned til vandet. Vi har endda et billede her på forsiden af ministerens landsplanredegørelse af, hvordan Venstre og De Konservative synes, Danmark skal se ud. Der skal åbenbart ligge sommerhuse ned til strandkanten, så hvis formålet med lovforslaget her ikke er at åbne op for flere og større campinghytter, kan hr. Per Ørum Jørgensen jo forklare os, hvorfor vi overhovedet står og diskuterer det her i dag.

Kl. 14:16

Ida Auken (SF):

Vi ser sådan på det, at det at pille ved planloven på det her område er en glidebane. Det ved vi fra alle mulige andre steder, og det er derfor, vi vil have et fuldstændigt stop. Vi vil faktisk bruge lejligheden her til at stille et ændringsforslag om et fuldstændigt stop for udbygning af campinghytter i strandbeskyttelseslinjen, så jeg vil sige tak for anledningen til, at jeg lige bliver mindet om, at det faktisk er et af de ændringsforslag, vi i en slutbemærkning har bedt miljøministeren om at åbne op for at vi kan stille, fordi det har med naturbeskyttelsesloven at gøre.

Vi vil ikke have flere campinghytter ude i strandbeskyttelseslinjerne. Vi synes, det er helt unikt, at Danmark har disse lange, smukke kyststrækninger, som man kan gå langs med, som er åbne for alle, som ikke er spærret af private grundejere og ikke er plastret til med store hytter eller sommerhuse.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Der er en kort bemærkning fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Hr. Per Ørum Jørgensen som konservativ ordfører.

Kl. 14:19

Eyvind Vesselbo (V):

Fru Ida Auken gav ikke et helt klart svar på hr. Per Ørum Jørgensens spørgsmål, nemlig: Er det tilladt at bygge campinghytter neden for strandbeskyttelseslinjen i dag, eller er det ikke tilladt?

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Ida Auken (SF):

Der ligger jo adskillige hytter neden for strandbeskyttelseslinjen i dag. Det er jo dem, SF ikke vil have flere af, og vi vil ikke åbne op for, at man skriver ind i loven, at denne dispensationsmulighed er der, for når man skriver den ind, må folk jo også kunne regne med, at de kan få den dispensation. Og det er derfor, vi sammen med Danmarks Naturfredningsforening siger, at det her vil føre til, at der bliver bygget flere hytter foran strandbeskyttelseslinjen.

Så kan jeg jo spørge Venstres ordfører: Kan han garantere, at der ikke bliver bygget en eneste hytte mere neden for strandbeskyttelseslinjen, hvis den er så hellig for Venstre?

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:18

Eyvind Vesselbo (V):

Det var et helt klart svar. Det vil altså sige, at på nuværende tidspunkt kan det godt tillades, at der bliver bygget campinghytter i strandbeskyttelseslinjen, og før lovforslaget her blev fremsat kunne det også godt tillades. Det er noget, SF ikke har gjort indsigelse imod, i hvert fald ikke i de sidste 20 år. Hvad er så grunden til, at SF

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi utrolig glade for dette lovforslag og den forbedring og styrkelse af dansk turisme, som det vil skabe. Vi har brug for, at vi i Danmark skaber bedre faciliteter for turisterne, og at vi bliver bedre til at konkurrere med de lande, der er omkring os. Derfor vil jeg egentlig også gerne mane den tvivl, som er bragt ind i den her debat specielt af Socialistisk Folkeparti, om, hvordan reglerne reelt er i dag, i jorden. For Socialistisk Folkeparti forsøger i forbindelse med det her lovforslag at male et billede af, at vi plastrer vores kyster – og jeg er enig med fru Ida Auken i, at vi har nogle utrolig flotte og smukke, bevaringsværdige kyster, og det er jo også det, der bl.a. tiltrækker turister – til med campinghytter.

Det, der er helt væsentligt, er, at strandbeskyttelseslinjen, altså de 300 m fra vandet og ind i landskabet, rører vi ikke ved. Vi ændrer ikke på den lovgivning, som gælder i dag, hvor man i særlige tilfælde kan give en dispensation. Ordet strandbeskyttelseslinje er overhovedet ikke nævnt i det lovforslag, vi behandler, og derfor er det fuldstændig forkert at give borgerne et billede af, at vi plastrer vores kyster til med campinghytter.

Grunden til, at vi laver den her lovændring, er, at campingbranchen og den danske turistbranche som sådan har gjort os politisk opmærksom på, at de konkurrencemæssigt er svagere stillede end f.eks. Sverige og Tyskland, og når folk skal planlægge deres ferie, betyder det selvfølgelig noget for, hvor de vælger at tage hen. Derfor vil vi ligestille danske campingpladser med kollegers campingpladser i f.eks. Sverige og Tyskland. Det synes jeg er helt godt. Vi har ikke mindst i vores yderområder, hvor man kan sige at vi i øjeblikket mister mange arbejdspladser på grund af finanskrisen, selvfølgelig brug for bl.a. at bruge turisterhvervet til at skabe den vækst og udvikling, som der også er behov for i udkantsområderne.

Derfor vil jeg én gang for alle sige: Det der billede af, at vi nu bare plastrer kysterne til med campinghytter, er altså fuldstændig

forkert. Tværtimod sikrer vi faktisk, at dansk turisme kan få mulighed for at konkurrere med f.eks. Sverige og Tyskland, og at det er hensigtsmæssigt i forhold til natur og miljø. Vi skaber en større indtægt til Danmark, og vi skaber faktisk også en bedre oplevelse for de campister, der ønsker at benytte sådan en campinghytte. Så jeg synes, det er et rigtig godt forslag.

Jeg synes, det er synd for debatten, at den bliver kørt af sporet, og jeg synes, at fru Ida Auken skal stille et spørgsmål til ministeren om, hvorvidt det her har konsekvenser i forhold til strandbeskyttelseslinjen. Så er jeg sikker på, at ministeren kan bekræfte, at ordet strandbeskyttelseslinje slet ikke står i det her lovforslag.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:23

Per Clausen (EL):

Jeg er da glad for, at hr. Per Ørum Jørgensen nu også er i stand til at give os fra oppositionen gode ideer til, hvilke spørgsmål vi skal stille til ministrene. Vi kan være i en situation, hvor det i nogle tilfælde kan være nyttigt.

Men det, jeg i grunden vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, er, om det ikke er rigtigt, at det her lovforslag bygger på en aftale indgået mellem Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, som har det formål at øge antallet af campinghytter i Danmark og gøre de campinghytter, der kommer fremover, større end dem, der er der i dag. Og er det ikke rigtigt, at en konsekvens af det helt naturligt må blive, at der kommer flere campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen der bliver ikke ændret på lovgivningen om strandbeskyttelseslinjen, lad os nu slå det fast én gang for alle. Som i dag kan der i særlige tilfælde gives en dispensation.

Hr. Per Clausen spørger: Vil det så medføre flere? Det er jo ganske vanskeligt at svare på, for hvis der bliver flere, vil det måske være et spørgsmål om, at de bliver lidt større end de campinghytter, der ellers ville have fået en dispensation. Så det er et spørgsmål om, om det er 25 eller 30 m², vi taler om.

Jeg synes, at det er et sådan lidt rigtigt system, vi har, at en campinghytte ikke må være mere end 25 m², når vi f.eks. sammenligner os med Sverige og Tyskland. Det synes jeg faktisk er lidt rigtigt, for det er jo klart, at man tager de miljømæssige og naturmæssige hensyn, når man skal give en tilladelse til opførelse af det her. Det vil sige, at de nye hytter, der bliver bygget, selvfølgelig bliver bygget, under forudsætning af at det er miljømæssigt og naturmæssigt forsvarligt.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Hr. Per Ørum Jørgensen har jo ret i én ting, og det er, at mange af de campinghytter, der er opført nu, ligger inden for strandbeskyttelseslinjen. Så siger Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti: Vi vil have flere campinghytter, vi vil have større campinghytter, vi vil have mere moderne campinghytter. Som campist kunne man jo næsten

blive begejstret, men de laver ikke en opstramning for at sikre strandbeskyttelseslinjen.

Så spørger jeg bare hr. Per Ørum Jørgensen en gang til: Bliver konsekvensen af den her lovgivning, hvad der også var hensigten med aftalen, at vi får flere campinghytter, også inden for strandbeskyttelseslinjen, og at de campinghytter, der kommer fremover, bliver større end dem, der var der før?

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Per Ørum Jørgensen (KF):

Vi vil jo ikke få flere campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen. Vi vil få campinghytter, som måske er 5 m² større end dem, der ellers ville blive opført.

Så vil jeg sige til hr. Per Clausen: Husk, at når der skal opføres campinghytter f.eks. inden for strandbeskyttelseslinjen, sker det på baggrund af en dispensation, hvor man selvfølgelig har lavet en vurdering af – og det gør man i vores miljøcentre rundtomkring i landet – hvad det her betyder i forhold til miljø, hvad det betyder i forhold til natur, og giver man en dispensation, er det selvfølgelig, fordi man skønner, at det ikke har nogen konsekvenser for miljø og natur. Alt andet ville da også være lidt rigtigt.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 14:26

Ida Auken (SF):

Vil De Konservatives ordfører være med til at støtte et fuldt stop for opførelse af nye campinghytter i strandbeskyttelseslinjen?

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der kan jeg hjælpe oppositionen så meget og sige, at det vil vi ikke. Vi synes, det er fornuftigt, at der er en dispensationsmulighed. Det synes jeg faktisk er sund fornuft. Hvorfor skal det her blive religiøst? Vi har fornuftige regler omkring det her, og skønner de ved vores miljøcentre, at man kan opføre en campinghytte inden for strandbeskyttelseslinjen, hvor det ikke er til gene for naturen, hvor det ikke er til gene for miljøet, hvorfor skal vi så sidde her på Christiansborg og sige, at det må man ikke? Det er da rigtigt. Selvfølgelig skal man kunne det. Jeg bor selv i et udkantsområde og ser i øjeblikket også rigtig mange mennesker miste deres arbejde, og der er turismen jo et af svarene på, hvordan vi kan skabe udvikling, også i udkantsområderne. Og der er det her jo også et bidrag i den henseende, så vi kan få endnu flere turister til at lægge nogle penge i Danmark og skabe arbejdspladser, også i udkantsområderne.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Auken.

Kl. 14:27

Ida Auken (SF):

Jamen det var jo et meget klart svar. Så det er altså tydeligt, at det for De Konservative er vigtigere at lytte til campingejernes interesser, til det, de har bedt om, og til det, man er gået med på i forhold til den her aftale, man har lavet i Venstre, Konservative og Dansk Fol-

keparti. Deres måde at beskytte naturen på er åbenbart ikke at ville gå den anden vej og sige: Nu har vi haft en natur, der har været under pres i så lang tid for byggeri og erhverv og turisme, nu kunne det være, at vi skulle sige, at nok er nok, her sætter vi en stopper for det, man bygger simpelt hen bare ikke inden for strandbeskyttelseslinjerne; så man skal måske have mulighed for at udvide sin campingplads bagud, men ikke ned på stranden, for det er det, vi har til fælles, det er det, vi som danskere kan nyde i fællesskab, og der vil vi altså ikke have privat byggeri, der forhindrer adgang til stranden, og som ikke altid ligefrem gør den til et smukkere landskab.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg tror, det er vigtigt, at man som politiker lytter. Og vi lytter da meget intenst til, hvilke vilkår f.eks. turistbranchen har. Vi synes, det er væsentligt, at der er en god og velfungerende turisme, som også kan bidrage positivt i forhold til statskassen og til at skabe arbejdspladser; det synes vi det er meget væsentligt at lytte til. Men vi lytter også til de miljøcentre, der siger, at man inden for den her strandbeskyttelseslinje faktisk godt kan opføre f.eks. en campinghytte, uden at det har konsekvenser for miljøet, og uden at det har konsekvenser for naturen. Hvorfor skulle jeg ikke lytte til miljøcenteret, når de siger, at det kan man faktisk godt i det konkrete tilfælde? Det ville da være forkert ikke at acceptere det. Hvorfor skal vi være religiøse på det her felt? Der er selvfølgelig ikke to situationer, der er ens, og der laver man en konkret vurdering af det enkelte byggeri, altså om det har en konsekvens i forhold til natur og miljø. Det synes jeg da vi skal lytte efter, når miljøcenterne siger det.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det var spændende, at hr. Eyvind Vesselbo kunne give os det råd, at hvis vi var i tvivl om, hvad Venstre mente, så skulle vi spørge Venstre eller endda Venstres ordfører – særlig kunne vi spørge hr. Eyvind Vesselbo. Det må jo så skyldes erindringsforskydning hos mig, når jeg kan huske nogle tilfælde, hvor jeg har hørt hr. Eyvind Vesselbo sige noget i radioavisen, som var Venstres holdning, hvorefter man så efter konsultationer mellem Venstre og Dansk Folkeparti endte med nogle andre konklusioner. Men den erindringsforskydning vil jeg selvfølgelig prøve at bearbejde, så jeg kan komme ud af den vildfarelse, at hr. Eyvind Vesselbo nogen sinde skulle have ændret opfattelse eller er blevet sat på plads i politiske spørgsmål på baggrund af nogle drøftelser mellem Venstre og Dansk Folkeparti.

Det andet interessante var jo også, at hr. Eyvind Vesselbo mente, at strandbeskyttelseslinjen var hellig, hvorimod hr. Per Ørum Jørgensen jo advarede imod ligesom at drage religiøse elementer ind i den her debat. På det principielle plan er jeg såmænd enig med hr. Per Ørum Jørgensen. Jeg tror ikke, at religion har meget at gøre i debatten om strandbeskyttelseslinjer, men det viser jo alligevel, at der åbenbart er nogle forskellige tilgange til det her spørgsmål fra de to borgerlige partier, som udgør regeringen.

Men når vi kommer til det her forslag, hvad er så kernen? Ja, kernen er jo den aftale, som er lavet mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som helt klart havde det formål, at vi skulle have flere campinghytter. Og de, der kom, skulle være større, fordi der skulle være bedre vilkår for campisterne. Lad os bare tage det ud-

gangspunkt og se helt bort fra, at de, der var drivende i at få det her igennem, var dem, der skulle tjene penge på det, nemlig dem der ejer campingpladserne. Men det var formålet.

Det kunne jo for så vidt være udmærket og fornuftigt nok. Jeg er ikke imod fremskridt og større campinghytter. Jo ældre man bliver, jo mere bliver man jo afhængig af bekvemmeligheder og den slags, men pointen er jo bare, at vi ved, at som det har været indtil nu, bliver en meget, meget stor del af de campinghytter, der bliver opført, opført inden for strandbeskyttelseslinjen. Og hvis vi så ikke, i sammenhæng med at vi altså på den her måde forsøger at understøtte en udvikling, hvor vi får flere og større campinghytter, sørger for at skærpe beskyttelsen på det område, så risikerer vi, at vi får en udvikling, som jeg kan forstå at ingen ønsker. Og det er godt, at ingen ønsker den, for så kan vi måske i forbindelse med udvalgsarbejdet, på trods af at det her er baseret på et forlig – og forlig plejer jo ellers at være ukrænkelige – måske få en drøftelse af, om det forslag til lov, der ligger her, er skrap nok.

Jeg synes sådan set, at man helt åbenhjertigt skal sige, at de regler, der har været for at sikre, at der ikke kom campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen, indtil nu har været utilstrækkelige, og det kan vi se nogle resultater af, som vi skal have gjort op med.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg selvfølgelig er glad for, at hr. Eyvind Vesselbo så skrāsikkert i dag kunne love, at man aldrig ville lave nogen ændringer i forhold til sommerhuse, men samtidig med det ved vi jo også, at hvis nogle ønskede at få det her lavet om, kunne de jo anføre, hvad forskellen på et sommerhus og en campinghytte i grunden er. Så vidt jeg har forstået ved at læse materialet, så er det, at udlejningsreglerne er anderledes, men ikke at de nødvendige vis er indrettet forskelligt.

Så vi har altså ingen sikkerhed for, at det her ikke fører til, at der vil komme et massivt pres for at få tingene lavet om, og hvem ved, måske skifter både hr. Jørn Dohrmann og hr. Eyvind Vesselbo holdning. Det er sket før – indimellem til det bedre, og det håber vi at vi kan gøre i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag – men indimellem også til det værre.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver foreløbig anledning til en enkelt kort bemærkning fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:32

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan jeg høre på hr. Per Clausen, at han følger meget med i, hvad jeg siger, og hvad jeg gør. Og på et eller andet tidspunkt, når nu hr. Per Clausen har hørt det tilstrækkelig mange gange, kan det jo være, at hr. Per Clausen bliver klogere af at lytte til det, der bliver sagt fra Venstres side og fra min side. Det kan man jo have et håb om.

Men jeg tror også, at hr. Per Clausen så nogle gange hører noget, som jeg ikke siger. Derfor vil jeg godt bare spørge hr. Per Clausen: Har hr. Per Clausen nogen sinde hørt, at jeg har sagt, at man skulle bygge neden for strandbeskyttelseslinjen?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:33

Per Clausen (EL):

Jeg har jo i dag hørt hr. Eyvind Vesselbo sige, at det nærmest er helligbrøde. Pointen er så, at det sker, og det vil hr. Eyvind Vesselbo ikke gøre noget ved. Og så må hr. Eyvind Vesselbo jo leve med, at han accepterer helligbrøde.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de kommentarer, der har været til lovforslaget, som vi behandler nu, og som jo tager afsæt i at se på reglerne for campinghytter. Jeg er glad for de mange bemærkninger, der har været, og ikke mindst glad for de bemærkninger, der har været fra de partier, der bakker op om det lovforslag, der ligger her.

Lovforslaget her drejer sig jo i bund og grund om to forhold. For det første skal der klart og tydeligt skelnes mellem campinghytter og sommerhuse – det var det, som hr. Per Clausen jo efterlyste. Det er vigtigt, for at vi kan opretholde den restriktive praksis for erhvervsmæssig udlejning af sommerhuse til forskel fra den mere lempelige praksis for erhvervsmæssig udlejning af campinghytter. For det andet skal lovforslaget give offentligheden bedre indsigt i tilladelse til opførelse af campinghytter på campingpladser i landzonen. Lovændringen giver endvidere en reel mulighed for at klage til Naturklagenævnet, som bl.a. Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann, også har nævnt.

Lovforslaget danner grundlag for en længe tiltrængt fornyelse af campingreglementet. Det gældende campingreglement er indholdsmæssigt fra år 2000, eneste ændring i 2007 var at overføre administrationsansvaret fra amterne til kommunerne. Der er ikke nogen tvivl om, at der har været behov for at få opdateret hele det her campingreglement, og det er altså lang tid siden, der sidst har været en revision – helt op imod 9 år.

Når man ser på de høringssvar, der er kommet, er det jo også meget bemærkelsesværdigt at se, hvor bred en opbakning der er. Kommunernes Landsforening, mange organisationer inden for forskellige brancher og Friluftsrådet bakker jo op om det lovforslag, der ligger nu. Det er da heller ikke nogen hemmelighed, at campingbranchen længe har ønsket at forbedre sin konkurrenceevne, og her er ønsket om at kunne opføre nogle mere tidssvarende campinghytter centralt. Større og bedre indrettede campinghytter vil gavne både campingbranchen og dansk turisme.

Derfor er jeg også glad for og stolt over den aftale, som der er blevet opnået enighed om mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Det er en aftale, som rummer de elementer, som er nødvendige. I den aftale sættes der nye rammer for, hvor store og hvor mange campinghytter der kan være på danske campingpladser, og derudover følger vi jo op med et nyt campingreglement, som kan danne baggrund for en ny og positiv udvikling for campingbranchen i årene fremover.

Det er så også rigtigt, som det er blevet nævnt her, at der er én organisation, Danmarks Naturfredningsforening, der har givet nogle bemærkninger i høringssvarene, og til dem vil jeg sådan set sige, at jeg helt klart har den opfattelse og også tillid til, at kommunerne helt ansvarligt og velovervejet vil bruge den mulighed, der er for at indplacere campinghytter på campingpladser i landzonen. Jeg tror ikke på det skræmmescenario, som en enkelt ordfører har givet udtryk for. Derudover er det jo også sådan, at den enkelte kommune i den konkrete sag har mulighed for at stille en række krav i sin tilladelse. Derudover er det også vigtigt at skelne mellem de 300 m, som nogle har diskuteret meget her fra talerstolen, og det, som hedder de 3 km, altså kystnærhedszonen.

Men når alt det er sagt, vil jeg tillade mig en ting. Det er jo åbenbart kutyme, at man gerne skal have noget med på talerstolen, og i den forbindelse har jeg så fundet vejledningen om strandbeskyttelses- og klitfredningszone fra 2000. År 2000 var dengang, hvor man havde en miljøminister, der hed Svend Auken, og som mig bekendt var støttet af SF. Forarbejderne til den vejledning, som jeg står med

Kl. 14:33

her, fandt sted i en lovgivning fra 1994, og i forarbejderne til det lovforslag står der meget tydeligt, at der skal være mulighed for at give dispensation til eksisterende virksomheder, som allerede ligger der.

Kl. 14:33

Så man kan sige, at alt det, som fru Ida Auken meget konsekvent og klart har ønsket at diskutere i dag, er noget, som SF jo i hvert fald har været med til at støtte, i og med at man støttede den daværende regering. Så det, som fru Ida Auken i dag tager et fundamentalt opgør med, er den tidligere regerings politik. Så kort kan det i bund og grund siges, og dertil må jeg bare sige, at man jo også skal anerkende, når tidligere miljøministre har lavet noget fornuftigt. Og det, der skete her, var sådan set meget fornuftigt, nemlig at der kunne dispenseres i særlige tilfælde.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 14:38

Ida Auken (SF):

Nu undsiger vi hverken tidligere regerings politik eller SF's tidligere standpunkter, men vi er blevet opmærksomme på, at den her dispensationsmulighed måske ikke er så smart, fordi vi faktisk får de her campinghytter nede i strandbeskyttelseslinjen, og det synes vi er en dårlig idé.

Derfor vil vi gerne have lov til at stille et ændringsforslag, som så kommer til at rette sig mod naturbeskyttelsesloven, og jeg vil bare spørge ministeren, om vi må have lov til under udvalgsbehandlingen at stille ændringsforslag til naturbeskyttelsesloven i forbindelse med det her lovforslag.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu tilkommer det vel ikke mig at stå i dag og lave en udvalgsbehandling af den her sag. Men jeg kan sige, at jeg jo generelt ikke har noget imod, at Folketinget stiller ændringsforslag til lovforslag, der behandles. Men det er ikke mig, der beslutter, hvordan de behandles, så det må jo være Folketinget frit for at gøre, hvad Folketinget har lyst til.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden for forretningsordenens regler. Så er det fru Ida Auken.

Kl. 14:38

Ida Auken (SF):

Jamen så forstår jeg det sådan, at ministeren har givet tilsagn om, at vi i udvalgsbehandlingen af det her lovforslag kan stille ændringsforslag til naturbeskyttelsesloven uden problemer.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Til det kan jeg sige, at så gik det, jeg svarede fru Ida Auken, jo i hvert fald ikke klart igennem til fru Ida Auken.

Jeg siger: Jeg vil ikke blande mig i, hvad der bliver stillet ændringsforslag til, det må være Folketinget, der gør det. Men jeg skal heller ikke stå her som minister og sige, hvordan ændringsforslagene skal stille sig i forhold til hvilke love. Det må være op til Folketinget

inden for de gældende regler at stille de ændringsforslag, som man kan. Længere er den sag ikke.

Kl. 14:42

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Som formand kan jeg i hvert fald bekræfte det sidste, ministeren siger – at det selvfølgelig er op til ethvert parti eller hvert enkelt medlem at stille eventuelle ændringsforslag. Om de så bliver vedtaget, er selvfølgelig op til flertallet i Folketinget. Men den mulighed eksisterer og bliver brugt ret ofte.

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til miljøministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg Kommuner samt registrering af forandringer af ejendommens grænser mod søterritoriet).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 08.10.2009).

Kl. 14:40

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Man må sige, at formanden i præsentationen af det her lovforslag næsten læste det op, som er indholdet af det her lovforslag. Det er en administrativ ændring; Københavns og Frederiksberg Kommuner har i mange år haft en særordning, hvor man udførte det matrikulære arbejde, når der skulle laves udstykninger og registrering i matriklen. Det her lovforslag betyder, at det nu ikke længere er Københavns og Frederiksberg Kommuner, der skal lave det her; nu bliver det også muligt for private landinspektører at udføre arbejdet.

Vi mener, det er en rigtig god ordning, at Københavns og Frederiksberg Kommuner nu får de samme vilkår som alle andre kommuner, nemlig at det bliver private landinspektører, der skal udføre det her arbejde. Samtidig følger der en anden ting med, nemlig at de matrikulære registre, der findes, også bliver centrale – at Kort- og Matrikelstyrelsen overtager disse registre og kan bruge dem. Det vil sige, at Københavns og Frederiksberg Kommuner nu får de samme vilkår som alle andre kommuner i Danmark. Det her er bare en administrativ ændring, så den særregel, som Københavns og Frederiksberg Kommuner har haft igennem mange år, ophæves, og vi kan støtte lovforslaget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der korte bemærkninger, først fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:42

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil bare kort og kontant bede Venstres ordfører, om Venstres ordfører kan redegøre for, hvilke forbedringer det her lovforslag giver for den almindelige borger og for virksomheder i København og på Frederiksberg.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Eyvind Vesselbo (V):

Det fremgik jo ganske klart af det, jeg sagde, nemlig at det nu skal være private landinspektører, der tager fat i de her sager. Det vil sige, at befolkningen faktisk får nogle flere muligheder for at vælge, hvem de vil have til at udføre opgaven. Det er et princip, vi støtter meget i Venstre.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:43

Thomas Jensen (S):

Tak. Det var jo ikke sådan et svar, der ligesom understregede, hvad der virkelig med sikkerhed vil give en forbedring for den enkelte borger og for den enkelte virksomhed. Det var jo egentlig blot en ideologisk konstatering af, at nu kommer der fri konkurrence på det område i København og på Frederiksberg, og at det pr. automatik vil blive bedre for borgerne i København og Frederiksberg Kommuner, fordi de kan vælge på et frit konkurrencemarked. Men det er jo kun, hvis man har en ideologisk tilgang til, at fri konkurrence nødvendigvis er bedre.

Kan Venstres ordfører redegøre for, hvilke problemer det her lovforslag også vil medføre? Er der nogle samarbejder mellem de matrikulære enheder i København og Frederiksberg Kommuner, f.eks. med hensyn til beredskabsvæsenet og de opgaver, beredskabsvæsenet løser, der bliver berørt af lovforslaget? Er det noget, Venstres ordfører kan redegøre for?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan svare på spørgsmålet, for jeg kan ikke se, at der overhovedet er noget problem i det her omkring beredskabet. Men det, jeg kan se, er, at det er en kæmpe fordel for den enkelte borger. Og der kan jeg godt se at der jo er forskel på Venstre og Socialdemokratiet.

Altså, vi mener, at det da vil være fint for folk, at de får et frit valg mellem de måder, de vil gøre de her ting på, i stedet for at alt skal centraliseres, og at det er kommunens embedsmænd, der skal udføre enhver opgave. Det er ikke bare ideologi. Jeg tror ikke, at folk, der oplever det her og kommer til at opleve det her, bare opfatter det som ideologi.

Jeg blev jo netop spurgt om, hvilken fordel borgeren har af det her. Ja, de har nemlig fordel af, at de nu selv kan vælge, hvem de vil have til at lave arbejdet. Det er jo ikke bare ideologi, det er jo en

praktisk foranstaltning, som enhver i det her land – går jeg ud fra – gerne selv vil kunne gøre brug af.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Frank Aaen (EL):

Ordføreren sagde, at nu fik Københavns Kommune samme vilkår som andre kommuner, og på talen lød det nærmest, som om det var en stor fordel for Københavns Kommune. Har Københavns Kommune bedt om at få den her ændring gennemført?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:45

Eyvind Vesselbo (V):

Nu tror jeg, at der er lidt en forveksling af ord her. Jeg taler ikke om Københavns Kommune, jeg taler om borgerne i Københavns Kommune. Borgerne i Københavns Kommune får en fordel. Det kan godt være, at embedsmændene i Københavns Kommune og nogle politikere i Københavns Kommune måske ikke synes, at det her er en optimal løsning for dem, men jeg er helt sikker på – og det mener jeg også hr. Frank Aaen burde tage udgangspunkt i – at det er borgernes ønske, og at borgerne får fordele af det her. Så mit svar er, at borgerne får fordele af det.

Det kan da godt være – sådan hænger det sammen – at Københavns Kommune er kommet med nogle hørings svar, hvor man ikke er enig i det her; det er korrekt.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo sådan, at det ikke er hr. Eyvind Vesselbo, der repræsenterer københavnere. Det er sådan set Københavns Kommune, der er valgt af borgerne i København. Og Københavns Kommune har den klare opfattelse, at de er imod det her, og jeg kan så meddele, at det er Enhedslisten også. Når jeg siger det nu, er det altså, fordi jeg nødt til at gå til et andet møde her i huset, men den privatisering, som Venstre her prøver igen og igen at gennemføre, kan vi ikke stemme for.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:46

Eyvind Vesselbo (V):

Nu ved jeg ikke, om man som kommunalpolitiker i Københavns Kommune har eneret på at repræsentere borgerne i København – det mener jeg sådan set ikke. Jeg mener også, at man som folketingsmedlem er folketingsmedlem for hele landet og for den lovgivning, som gælder for hele landet, og derfor ser jeg det, der kommer her, som en kæmpe fordel for den enkelte borger, der skal have udført de her opgaver. Det er ikke bare en embedsmand på Københavns Rådhus eller på Frederiksberg Rådhus, som skal tage sig af det her, men man kan gå hen til en hvilken som helst landinspektør og få udført det her arbejde.

Det er da frihed til at vælge den løsning, man bedst synes om. Og der er det helt klart, at ligesom med Socialdemokratiet er vi jo også

nok uenige med Enhedslisten i den måde, samfundet skal skrues sammen på, når det drejer sig om, hvem det er, der skal styre. Jeg mener ikke, at det er kommunens embedsmænd, der skal styre, hvad borgerne skal vælge; det er borgerne selv, der skal have lov til at vælge det, de har lyst til.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 14:47

Nanna Westerby (SF):

Hr. Eyvind Vesselbo snakker jo meget om ideologi her, og det kan simpelt hen godt være, at jeg bare ikke kan følge den ideologi, som hr. Eyvind Vesselbo repræsenterer. Jeg må indrømme, at jeg ikke kan se det store frihedsprojekt i friheden til selv at vælge landinspektør, og jeg tror bare, at der er ret mange københavnere, der ligesom mig ikke synes, at det er en kæmpe landvinding for friheden i det her land, at man nu selv kan vælge landinspektør.

For det første, fordi jeg simpelt hen tror, at landinspektørbranchen er så relativt begrænset, at der ikke er så mange landinspektører at vælge imellem, og for det andet – og det er det, som jeg meget gerne vil have hr. Eyvind Vesselbo til at svare på – da især ikke, hvis det medfører mere bureaukrati og flere udgifter for kommunerne, og hvis det medfører et mere bureaukratisk landinspektørsystem, som jo er det, København og Frederiksberg Kommuner siger. Derfor vil jeg gerne have hr. Eyvind Vesselbo til at svare på følgende: Kommer det her til at spare penge? Kommer det til at spare besvær? Vil det gøre systemer mere smidige? Er der noget effektivisering at hente her? For hvis det er tilfældet, vil vi da sådan set godt se positivt på det, men man har bare indtrykket af – ud fra hørings svarene – at det kommer til at gøre præcis det modsatte.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:48

Eyvind Vesselbo (V):

Nu må jeg sige, at det sådan set ikke var mig, der snakkede om ideologi. Det var Socialdemokratiets ordfører, der mente, at det her var ideologisk. Det afviste jeg jo, for jeg sagde netop, at det var til fordel for borgerne, og at man godt kunne snakke om ideologi og alt det der, men det var sådan set ikke mig, der gjorde det.

Jeg mener heller ikke, at jeg har slået et stort brød op her og har sagt, at det dog er en fantastisk sag. Jeg mener faktisk, at jeg startede med at sige, at det er en lille administrativ sag, hvor man justerer nogle administrative systemer. Det er sådan set ikke mig, der bruger tid her i salen på at diskutere, jeg prøver bare på at fremlægge nogle ting, som jeg støtter.

Derfor kan jeg simpelt hen ikke se, at der er et stort problem i den her sag, sådan som det bliver fremført nede fra salen. Jeg synes, det er positivt, at borgerne får en mulighed for at vælge, og jeg kan slet ikke se, at det, at man får et frit valg, giver mere bureaukrati. Det plejer faktisk at være omvendt, og det er jo derfor, man indfører frit valg.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Nanna Westerby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Nanna Westerby (SF):

Jeg ved bare ikke, om hr. Eyvind Vesselbo som ordfører har læst de hørings svar, der er, for i dag er det jo sådan, at man i Københavns

Kommune og Frederiksberg Kommune har ét sted, hvor man har samlet alt matrikulært arbejde, og hvor man også har landinspektører. Og det, man siger der, er, at det altså er smartere end at dele det op i privatpraktiserende landinspektører, lægge noget over i en statslig styrelse, og lægge det ud på alle mulige forskellige niveauer. Det er bare smartere, at man bare har det samlet ét sted i kommunen og også kan køre det sammen med kortenheder og alt muligt andet.

Jeg vil sådan set ikke stille mig på bagbenene over for det her forslag, hvis der er nogle effektiviseringsgevinster i det, men jeg synes, det bliver helt bagvendt, og at det vil være en meget forkert brug af ideologi, hvis man gør noget, som faktisk har nogle ulemper, som giver mere bureaukrati, og som ikke effektiviserer, kun for at privatisere. Det er det, jeg er bange for er ved at ske lige nu og her.

Derfor vil jeg gerne høre hr. Eyvind Vesselbos svar på det, som han ikke svarede på før, nemlig om det her vil effektivisere, om det vil spare penge og besvær. Hvad er hr. Eyvind Vesselbos svar på de beskyldninger, der bliver fremsat i høringsvarene?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen man kan jo godt gå rundt og være bange for en masse ting, og det kan man så stille spørgsmål om herinde i Folketingssalen, men jeg mener da, at det simpelt hen må være logik for enhver, der har læst det her lovforslag, at det er en afbureaukratisering. Det er en forenkling af hele systemet, at man får lov til at vælge sin egen landinspektør.

Jeg kan slet ikke følge den tankegang, at man bare skal samle alting et enkelt sted, og så skal alle folk derhen og stå i kø, for det er jo netop spild af tid. Derfor synes jeg, at det her åbner op for noget fleksibilitet, og jeg her er helt på det rene med, at der har Venstre og SF en forskellig opfattelse af tingene. SF går ind for en centralisering og for mastodontorganisationer, hvor det hele er samlet ét sted, i stedet for at lade borgerne selv vælge og få en mere fleksibel og enkel tilgang til tingene. Det er da en ærlig sag, at vi er uenige om de ting, og det har vi så drøftet her, og jeg støtter forslaget.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg må jo konstatere i forhold til Venstres ordfører, at Venstres ordfører siger, at det her modvirker centralisering; jeg vil bare sige, at når man løfter noget fra et kommunalt led og op til Kort- og Matrikelstyrelsen, så er der for mig at se altså tale om centralisering. Men sådan er der jo forskellige opfattelser i forskellige partier.

Det her lovforslag har ét overordnet formål – det fremgår af høringsnotatet – og det er at fremme konkurrencen. Det er et rent ideologisk lovforslag, hvor en lang række samfundsmæssige interesser tilsidesættes for blot at sikre et liberalistisk mål om mere konkurrence. Argumentationen er, at vi skal have mere konkurrence, fordi konkurrence er godt, og fordi konkurrence er godt, skal vi have mere konkurrence. Sådan kan et cirkelargument begynde at cykle rundt om sig selv, så sagesløse og ja, vel også selv ministeren begynder at tro på det.

Problemet ved det her lovforslag er bare, at der mangler saglige begrundelser for, hvorfor det her er bedre for den enkelte borger og for virksomheder, og hvorfor det er samfundsmæssigt fornuftigt at

gennemføre det her lovforslag. Den trædesten, som regeringen bruger til det her lovforslag, er jo regeringens privatiseringsmanual, som kom i 2004, og som hedder »Mere konkurrence – større vækst«. Det lød jo flot, at mere konkurrence pr. automatik giver en større vækst. Problemet for forslagsstillerne er bare, at der ikke er dokumentation for, at det her lovforslag fører til mere vækst, og der er heller ikke nogen dokumentation for, at det gør det bedre for borgerne og virksomhederne eller for samfundet som helhed.

Det konkrete indhold af lovforslaget handler jo om bestemmelser i udstykningsloven og landinspektørloven. Med det her lovforslag vil Københavns og Frederiksberg Kommuner blive frataget deres opgaver på området, og landinspektørerne skal ind og varetage opgaverne i stedet for. I lovforslaget henvises der til Strukturkommissionen, og det fremhæves, at ved at man gør Kort- og Matrikelstyrelsen til matrikelmyndighed for hele landet, tilgodeses de principper, som også lå til grund for Strukturkommissionen, nemlig at administrative opgaver af samme type skal løses på samme administrative niveau landet over.

Her er det så bare oplagt at spørge sig selv, om regeringens Strukturkommission overhovedet beskæftigede sig med matrikelvæsenet og de administrative arbejder for det rundtomkring i landet. Og nej, det gjorde Strukturkommissionen rent faktisk ikke, for hvis det her område havde været i fokus for Strukturkommissionen, ville man ikke have kunnet undgå at skele til Sverige, skele til, at man derovre faktisk bruger den samme model, som man bruger i Københavns Kommune og i Frederiksberg Kommune. Så det var måske en mulighed at kigge over sundet for inspiration og se på, om man ikke gør det mere rationelt og bedre for borgeren ved den måde, man gør det på i Sverige.

Min vurdering på baggrund af at have læst det her lovforslag, høringsnotatet og høringsvarene er, at det for det første bliver mere kompliceret og dyrere i administration, fordi lovforslaget vil medføre, at der i hver enkelt sag, f.eks. om udstykning, skal involveres tre forskellige parter: det private erhverv, kommunen og staten. Jeg vurderer for det andet, at det vil medføre en længere sagsbehandlingstid for borgere og virksomheder, som vil udstykke og bygge, for man kan ikke længere opnå en rationalisering, ved at man kan lave parallelsagsbehandling i Københavns og Frederiksberg kommuner. På den måde sidder borgere og virksomheder tilbage med sorteper.

Hvorfor så konkurrenceudsætte noget, hvor man ikke undersøger konsekvenserne af det? Er det ikke mest rationelt for samfundet, at vi på baggrund af faktisk viden vurderer konsekvenserne for kvaliteten, for borgerne, for medarbejderne og for prisen på det, der udføres? Det er nogle af de ting, jeg vil prøve at forfølge under udvalgsarbejdet; jeg vil fokusere på kvalitet, medarbejdertilfredshed og økonomien i det her. Det har vi nemlig behov for bliver diskuteret grundigt igennem for at sikre os, at vi ikke laver noget, der er bureaukratisk og ikke giver en bedre opgaveløsning for borgere og virksomheder.

Det samlede lovforslag kan vi fra Socialdemokratiets side ikke støtte, fordi det har det her ideologiske sigte. Vi vil nemlig løbende i den her sags behandling argumentere for, hvad konsekvensen er for borgerne; vi vil se på, hvad det er, der rører sig omkring grundlovens § 73 om ekspropriation, for her tror jeg at miljøministeren kommer til at læne sig op ad en grundlovssag. Det fremgår jo også af høringsnotatet. Jeg synes, at vi skal fare med lempe her i Folketinget, fordi vi har skrevet under på, at vi netop vil overholde grundloven. Så det er et oplæg til ministeren om at tænke sig om en ekstra gang.

Jeg skal afsluttende sige, at da Det Radikale Venstre ikke er repræsenteret i Folketingssalen i dag, skal jeg på den radikale ordførers vegne sige, at de efter udvalgsbehandlingen ved andenbehandlingen her i Folketingssalen vil give deres holdning til kende.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre til Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:57

kepartis ordfører jo granske, så vil han kunne se, at vi er snorlige på det her lovforslag.

Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører kort og konkret: Er Dansk Folkepartis ordfører bekendt med, hvilke konsekvenser det her lovforslag vil få for beredskabet i hovedstaden?

Kl. 14:57

Kl. 15:01

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Man skulle jo næsten tro, at det var Københavns Kommune, som var repræsenteret her i Folketingssalen, og som kun ville tale deres egen sag sammen med Frederiksberg Kommune.

Jeg synes, at det her med rette viser, at både Socialdemokraterne og SF og Enhedslisten løber fra gamle ting, kan man sige. Tidligere har man også taget stilling til de her ting. Der er jo også blevet ændret i den her praksis før i tiden. Og der vil jeg bare spørge Socialdemokraterne, om de dengang stemte for eller imod. Men det finder vi ud af senere. Jeg kan i hvert fald oplyse om, at jeg er overbevist om, at dengang stemte Socialdemokraterne for. Sådan er mine oplysninger.

Det her gælder jo om, at man ligesom får skabt lighed. Hvorfor skulle Københavns og Frederiksberg Kommuner nu have ulige konkurrencefordele over for de andre kommuner, over for borgerne? Hvorfor ønsker man ikke at give borgerne en lige behandling rundt omkring i landet her? Det er nok, fordi man taler sin egen kommunes sag her i Folketingssalen, det er nok det, der skinner igennem. For vi ved jo godt, at alle andre i det her land i dag betaler moms af de ydelser, de modtager. Det gør man bare ikke her i Københavnsområdet. Er det rimeligt, at vi har et område, som man kan kalde momsfrit? Jeg spørger bare.

Det er vigtigt, at vi får skabt orden i de her ting, kan man kalde det. Og det omfatter selvfølgelig også, at Kort- og Matrikelstyrelsen får, man kan sige tjek over ventetiderne, så der ikke er for lang en ventetid. Uanset om det er en kommune, der løser opgaven, eller om det er Kort- og Matrikelstyrelsen, er det vigtigt, at borgerne ikke bliver taget som gidsler. Det er det samme, det drejer sig om, når vi taler om tinglysning. Den fungerer heller ikke optimalt, man skal vente i lang tid på tinglysningen. På den måde er der jo mange borgere, der bliver taget som gidsler og skal forrente store lån, uden at tinglysningerne bliver gjort færdige, og uden at borgerne kan gøre noget selv, for at de bliver gjort færdige. Det er ikke rimeligt, og det skal man have rettet op på. Så er det sådan set ligegyldigt, om det er Københavns Kommune eller Frederiksberg Kommune, der egentlig har styret det her projekt.

Jeg vil bare sige, at forslaget her lægger op til, at der bliver en ensartethed, og at der bliver indført moms for alle på det her område, og det er vigtigt, sådan som vi ser det. Så vi kan støtte det, der er lagt op til her, fordi vi mener, at det er i tråd med det, der tidligere er foretaget, altså med de ændringer, der er foreslået, og som man kan sige er støttet bredt. Så vi ser frem til en positiv behandling i udvalget.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:00

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg kan oplyse Dansk Folkepartis ordfører om, at Socialdemokraterne har en snorlige holdning til det her. Det havde vi, dengang det i 1999 blev behandlet herinde, med hensyn til om det borgerlige Frederiksberg og det socialdemokratiske ledede København skulle have lov til at opretholde deres regulering på det her område selv. Jeg kan henvise til et svar af 22. januar 1999, som er givet på et spørgsmål til lovforslag L 92. Det er bilag 8, og det kan Dansk Fol-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:01

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige til den socialdemokratiske ordfører, at netop dengang det gjaldt om at overføre Sønderjylland til Kort- og Matrikelstyrelsen, stemte Socialdemokraterne ganske rigtigt for forslaget, og man må jo sige, at vi her har en lignende situation. Her gælder det bare, at vi taler om Københavns Kommune og om Frederiksberg Kommune. Hvorfor skulle de have særrettigheder på det her område? Jamen der ønsker vi jo netop, som jeg også redegjorde for før, at der skal være ens vilkår. Vi skal have det sådan, at borgerne kan vælge den, de synes skal udføre det her arbejde.

Hvorfor skal man tvangsindlægges til, at det er kommunen, der skal udføre det stykke arbejde her? Hvorfor skal det være momsfrit for Københavns og Frederiksberg Kommuner? Jeg spørger bare, for det er jo vigtigt, at vi har ens tilstande her i Danmark. Vi ser jo gang på gang, at København og omegn bliver favoriseret, så derfor mener jeg, at det er godt, at man tager hensyn til resten af landet også.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Thomas Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Thomas Jensen (S):

Jeg kunne høre, at Dansk Folkepartis ordfører ikke svarede på mit spørgsmål, nemlig om det her vil have konsekvenser for beredskabet i hovedstadsområdet, f.eks. for det fine samarbejde, som Københavns Brandvæsen har med kommunerne om, at når de rykker ud til et sted, hvor der er ildebrand, har de 24 timer i døgnet adgang til og indsigt i, hvordan matriklerne er delt, sådan at de præcis kan danne sig et overblik over, hvor der er sat brandsikringsskel op mellem matriklerne, og så de præcis ved, hvor den her ildebrand vil kunne udvikle sig hen, hvor de skal evakuere folk, og hvor de skal sørge for at få slukket branden for at forebygge, at den breder sig. De ting bortfalder jo med det her lovforslag.

Så spørgsmålet til Dansk Folkeparti er her: Vil Dansk Folkeparti virkelig være med til at stemme for noget, som gør, at risikoen for, at brande i København ville kunne brede sig rigtig meget, bliver en realitet, efter at det her lovforslag er vedtaget?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er ikke af den opfattelse, at der sker forringelser på det her område. Hvis der skulle ske de forringelser, som bliver skitseret af ordføreren, skulle man måske netop stille et andet forslag, som ville gøre, at vi lagde alle de her sager ud til de enkelte kommuner. Og der må man bare spørge – nu ved jeg godt, at Socialdemokraterne ikke kan svare på nuværende tidspunkt – om ikke det var en idé, at Socialdemokraterne stillede et ændringsforslag om, at i stedet for at lægge det over til Kort- og Matrikelstyrelsen skulle vi lægge alle sager ud til kommunerne. Det tror jeg heller ikke at Socialdemokraterne er

villige til, for det stemte de jo altså imod i 1999 med Sønderjylland. Så derfor hænger det ikke sammen.

Jeg siger bare: Det her bliver garanteret noget, der virker lige så godt som i resten af landet. Og hvis man vil påstå, at resten af landet har en dårlig udnyttelse og et dårligt beredskab på brandområdet netop på grund af det her, havde jeg selvfølgelig for lang tid siden forventet et beslutningsforslag om det fra Socialdemokraterne og ikke bare en diskussion om, om man skal flytte de her ting fra Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Nanna Westerby.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

SF støtter faktisk mange af intentionerne i det her lovforslag. Vi synes, at det er godt at få indført et samlet matrikulært system i et land som Danmark, og hvis der kan opnås effektiviseringsgevinster med det, der er foreslået her, vil vi sådan set også gerne se positivt på det.

Så skal jeg sige, at vi selvfølgelig også støtter, at der med det her lovforslag etableres en entydig pligt til at registrere ændringer i arealer til matriklen, og det tror jeg heller ikke at der er nogen der er imod.

Så må jeg til gengæld sige, at jeg synes, at jeg i forslaget og det høringsnotat, der er blevet lavet som svar på de høringssvar, der er blevet indgivet fra Københavns og Frederiksberg Kommuner, savner dokumentation for, at der rent faktisk kan opnås effektiviseringsgevinster med det her forslag. Det vil vi se nærmere på i udvalgsbehandlingen af forslaget, for selvfølgelig gør det et indtryk på os, når Københavns og Frederiksberg Kommuner modsætter sig det her. Københavns Kommune siger faktisk, at det nuværende system er billigere og mindre kompliceret. Og selvfølgelig gør det et rigtig stort indtryk, når vi så synes, at det skorter på gode argumenter og reelle argumenter for ændringerne i forslaget og i høringsnotatet.

Så jeg vil altså sige, at vi sådan set er positive over for intentionerne – og SF er jo med på at lave effektiviseringer – men vi vil altså også gerne være sikre på, at det ikke bare er ideologisk teori om privatiseringer, der ligger til grund for det her forslag. Der skal være en effektiviseringsgevinst i det.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:05

Eyvind Vesselbo (V):

Når nu SF er så meget imod, at vi laver den her ændring i Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvor vi siger, at det skal være på samme måde som i alle andre kommuner, er det så sådan, at SF har tænkt sig at fremsætte forslag om, at alle de andre kommuner får lavet det om, så det foregår på samme måde som i København og Frederiksberg?

Fru Nanna Westerby sagde også, at Københavns Kommune havde sagt, at det var meget dyrere og meget mere bureaukratisk. Ligger der en dokumentation for, at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune siger det? Er der dokumentation for den udtalelse? Det er jo ikke gennemført endnu, og det må være lidt svært at dokumentere en ting, der ikke er gennemført.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Nanna Westerby (SF):

Nu har jeg sådan set heller ikke sagt, at SF er så meget imod det her forslag. Men det er sådan, at Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune selv siger, at det nuværende system er billigere og mindre kompliceret, og når der så ikke er fremlagt nogen form for dokumentation for, at man faktisk henter effektiviseringsgevinster ind – man skal huske på, at det er ministeren, der har fremsat det her forslag – er det da klart, at vi vil gå ind i det i udvalgsbehandlingen; selvfølgelig vil vi da sætte spørgsmålstegn ved det.

Faktisk skriver regeringen i høringsnotatet, at man har overvejet de her bemærkninger, der var fra Københavns og Frederiksberg Kommuner, i forhold til om det her ville skabe mere bureaukrati, men så står der, at hensynet til at afskaffe de kommunale matrikelmyndigheders eneret til matrikulære arbejder imidlertid er mere tungtvejende. Og det synes jeg faktisk er underligt. Altså, hvis det er sådan, at man faktisk medgiver, at det her måske vil medføre noget mere bureaukrati, men at man synes, det er så vigtigt at privatisere, og at det er mere tungtvejende, synes jeg, det er en meget bagvendt måde at tænke forandringer og politik på.

Så det vil vi altså gå ind i i udvalgsarbejdet, men dermed ikke sagt, at jeg er imod det, hvis det faktisk viser sig at medføre effektiviseringer. Men det vil vi gerne have noget dokumentation for.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg fik selvfølgelig nok et lidt indirekte svar, men jeg vil nu spørge: Når nu de andre 96 kommuner har et andet system, som åbenbart er så dårligt og mere bureaukratisk og dyrere end det, der er i København, hvorfor fremsætter SF så ikke forslag om, at alle de andre kommuner skal gøre det på samme måde som i København og Frederiksberg, når det åbenbart er den bedste og billigste og mindst bureaukratiske måde at gøre det på?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Nanna Westerby (SF):

Jamen hvis det i udvalgsbehandlingen viser sig, at vi kan få dokumentation for, at det faktisk vil blive meget, meget mere bureaukratisk, og man faktisk kan regne sig frem til, at hvis man indførte systemet fra Frederiksberg og Københavns Kommuner i resten af landet, ville man spare en masse penge, så ville vi da sådan set også gerne være med til at se på det.

Jeg synes bare, at bundlinjen, der er lige nu, er, at man har et system i Københavns Kommune, som man har haft siden 1600-tallet, og et system i Frederiksberg Kommune, som man også har haft i rigtig, rigtig mange hundrede år, og det vil regeringen gerne lave om, fordi man gerne vil privatisere. Og det siger man også; det er ikke, fordi der er nogen bydende nødvendighed for det lige nu, det er, fordi man gerne vil privatisere. Hvis det så ikke medfører nogen effektiviseringer, men tværtimod medfører mere bureaukrati, vil jeg altså forbeholde mig retten til at stille mig meget undrende over for det. Og kravet om dokumentation synes jeg ikke er et mærkeligt krav at rejse under sådan en førstebehandling her, altså at sige, at det vil vi da gå ind i i udvalgsbehandlingen. Selvfølgelig vil vi have noget dokumentation for, at der ligger noget effektivisering i det her, og at

det ikke bare skaber mere bureaukrati, fordi regeringen gerne vil privatisere som et led i en konkurrencestrategi, man fremlagde i 2004.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Knud Kristensen som konservativ ordfører.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Lovforslag nr. L 32 er jo et lovforslag, som gør, at man ensretter selve landinspektørvirksomheden i hele Danmark, også i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Der er blevet sagt meget om et faktisk meget lille og ukompliceret lovforslag, og heri er også indgået diskussionen om, hvorvidt det efterfølgende skal være mere bureaukratisk, men det er dog ikke tilfældet. Der har ikke været nogen kritik af den måde, man har udøvet landinspektørvirksomheden på i de to kommuner, men det, som man netop opnår ved at gennemføre lovforslaget her, er jo ganske enkelt, at man nu konkurrenceudsætter landinspektørvirksomheden.

Jeg synes, det er et meget godt lovforslag, også fordi man nu får mulighed for i Københavns og Frederiksberg Kommuner at vælge netop den landinspektør, som man ønsker skal udføre opgaverne. Der er ikke kun en enkelt opgave knyttet til landinspektørvirksomhed, der er mange forskellige parametre, og fordi det nu er private landinspektører, der overtager opgaverne, og det er sådan, at man også har erfagrunder osv., så kan man udvikle netop landinspektørvirksomheden, også i de to kommuner.

Som ordfører for Det Konservative Folkeparti skal jeg varmt anbefale at støtte dette lovforslag.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:11

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil høre, om den konservative ordfører kan dokumentere eller blot sandsynliggøre, at når man f.eks. skal have lavet en opdeling af en ejerlejlighed eller skal have udført andre arbejder, vil lovforslaget her gøre det billigere for borgere og virksomheder. Bliver det arbejde, der bliver udført i Københavns og Frederiksberg Kommuner, billigere end i dag?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:12

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan garantere hr. Thomas Jensen, at nu har den form for arbejde mulighed for at blive konkurrenceudsat, så man netop opnår den rigtige pris på det bestemte stykke arbejde. Den situation har man ikke kunnet anskueliggøre tidligere, her har været et stykke arbejde, som man udfører. Så kan man tage diskussionen om, hvorvidt det er plus moms eller uden moms, men det synes jeg er irrelevant i denne her sammenhæng. Muligheden for, at man netop kan få den rigtige pris på det enkelte stykke arbejde, vil foreligge efterfølgende, når lovforslaget her er gennemført.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Thomas Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Thomas Jensen (S):

Jeg fik desværre ikke noget svar på mit spørgsmål til den konservative ordfører. Jeg fik sådan en halvnationaløkonomisk redegørelse om noget med den rigtige pris, men hvad er den rigtige pris? Jeg taler ikke om, at der er nogen rigtig pris, jeg spørger såmænd bare den konservative ordfører, om den konservative ordfører kan garantere med dokumentation eller sandsynliggøre, at det bliver billigere for den enkelte borger og for den enkelte virksomhed i Københavns og Frederiksberg Kommuner, når det her system bliver indført. Kan den konservative ordfører svare ganske klart på det: Bliver det billigere for den enkelte borger eller den enkelte virksomhed, når lovforslaget her bliver gennemført?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:13

Knud Kristensen (KF):

Nu må jeg så tilstå, at jeg ikke har været inde og undersøge netop det prisniveau, som man har haft i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Men jeg kan bare garantere hr. Thomas Jensen for, at med hensyn til de opgaver, der skal udføres efterfølgende, når lovforslaget er gennemført, har man mulighed for at konkurrenceudsætte netop det stykke arbejde, uanset om det er det ene eller det andet. Det er netop den sikkerhed, man får ved at gennemføre det her lovforslag.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Kl. 15:14

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de mange indlæg, der har været i forbindelse med det her lovforslag, som ophæver eneretten, som Københavns og Frederiksberg Kommuner i dag har til at udføre matrikulære arbejder inden for deres geografiske område.

Forslaget, som vi diskuterer, skal jo sikre, at disse arbejder fremover udføres af privatpraktiserende landinspektører, og at der gives en reel, landsdækkende, fri konkurrence på området. Desuden skal lovforslaget sikre, at matrikulære sager overalt i landet myndighedsbehandles på samme administrative niveau. Forslaget tager, som nogle ordførere også har været inde på, udgangspunkt i rapporten »Mere konkurrence – større vækst«, som regeringen offentliggjorde i 2004. Rapporten siger bl.a. på at ophæve konkurrencebegrænsende regler i lovgivningen, hvor dette kan ske uden at tilsidesætte andre væsentlige samfundshensyn.

Et af de specifikke områder, rapporten dengang pegede på, var, at der ikke var fri konkurrence i hele landet om udførelse af matrikulære arbejder. Københavns og Frederiksberg Kommuner nuværende eneret til at udføre matrikulært arbejde betyder jo i praksis, at borgerne i København og på Frederiksberg skal bruge kommunen, når de skal have løst en matrikulær opgave som f.eks. en udstykning. I resten af landet udføres alle matrikulære opgaver af privatpraktiserende landinspektører i fri konkurrence. Endvidere er Københavns og Frederiksberg Kommuner matrikelmyndighed, hvilket betyder, at de to kommuner hver har deres egen matrikel. I resten af landet varetages denne opgave af Kort- og Matrikelstyrelsen som matrikelmyndighed.

Lovforslaget vil betyde, at særordningen i de to kommuner ophæves, og at der herefter vil være ensartede regler i hele landet. Det betyder i praksis, at udførelse af matrikulært arbejde i de to kommuner privatiseres. Lovforslaget betyder altså, at borgere i Københavns og

Frederiksberg Kommuner ligesom borgere i resten af landet vil få frit valg, med hensyn til hvilken landinspektør de ønsker der skal udføre en given matrikulær opgave. Lovforslaget er således også et led i realiseringen af regeringens ønske om, at der på så mange områder som overhovedet muligt skal være frit valg for borgere og virksomheder. Desuden vil det betyde, at matrikelmyndigheden i de to kommuner overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, som så bliver matrikelmyndighed for hele landet. På den måde kan vi også leve op til kommunalreformens princip om, at samme type af opgave bør placeres på samme administrative niveau i hele landet.

Herudover sikrer forslaget en ensartet registrering af adgangen til matrikeldata for hele landet. Det understøtter også forslaget om den fælles offentlige digitaliseringsstrategi, som regeringen, KL og Danske Regioner har udarbejdet i fællesskab.

Jeg er selvfølgelig klar over, at der har været stillet en række spørgsmål i forbindelse med denne debat, en lang række relevante spørgsmål, som jeg glæder mig til at give svar på i løbet af udvalgsarbejdet.

KL 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

KL 15:17

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Jeg har et kort spørgsmål, og det er, om ministeren kan garantere, at det her lovforslag ikke er i strid med grundloven.

KL 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

KL 15:17

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil bede hr. Thomas Jensen om at læse og notere sig det, som Justitsministeriet siger, at der er foretaget en grundig vurdering og konkluderet, at lovforslaget efter Justitsministeriets opfattelse ikke indebærer ekspropriation. Det fremgår klart og utvetydigt af Justitsministeriets bidrag til bemærkningerne til lovforslaget under punkt 4.3.

KL 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Thomas Jensens for yderligere en kort bemærkning.

KL 15:17

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Det er jo ikke så stålsat, hvad ministeren formulerer, for i selv samme lovforslag siger Justitsministeriet jo også:

»Det bemærkes i den forbindelse, at den endelige vurdering af spørgsmålet om ekspropriation henhører hos domstolene. I det omfang domstolene under en eventuel retssag måtte finde, at det foreslåede lovindgreb er af ekspropriativ karakter, vil kommunernes krav om fuldstændig erstatning i givet fald kunne støttes direkte på grundlovens § 73.«

Med andre ord: Der er tvivl. Der er jo en forhistorie til det her lovforslag. Det var jo på vej til at blive fremsat i 2008, men blev trukket tilbage, fordi Justitsministeriet igen skulle i gang med at granske og finde nye argumenter for, at det her ikke var på kant med grundloven.

Derfor vil jeg sige til ministeren: Når vi bliver valgt til Folketinget, skriver vi hver især – 179 medlemmer – under på, at vi vil overholde grundloven. I det her lovforslag står det jo tydeligt, at man er i tvivl. Hvis man virkelig er hundrede procent sikker på, at der her er

tale om ekspropriation, så burde man jo gå ind og lave det her lovforslag som en ekspropriativ lov. Hvorfor gør man så ikke det? Burde vi ikke virkelig passe på folkestyret her og sørge for, at vi med hundrede procents sikkerhed overholder grundloven i stedet for som her at lave en lovgivning med sådan lidt på den ene side, lidt på den anden side? Igen: Kan vi være hundrede procent sikre på, at det her lovforslag, når det nok bliver vedtaget, så ikke overtræder grundloven?

KL 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

KL 15:19

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det var et langt svar og en del kommentarer fra hr. Thomas Jensens side. Det er selvfølgelig altid fantastisk, når ordførere kan forklare, hvorfor lovforslag ikke bliver fremsat, specielt fordi jeg jo selv var en del af den diskussion, som også har været i den her regerings tid, om nogle af de ting, der skulle undersøges for at få lovforslaget fremsat. Men lad det være.

Jeg kan sådan set henholde mig til det, som Justitsministeriet skriver, og det er helt nagelfast og meget klart, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, og derfor vil jeg gerne sige det igen, nemlig at det er Justitsministeriets opfattelse, at det ikke indebærer ekspropriation. Det fremgår meget tydeligt og meget klart, og det mener jeg sådan set ikke at man kan være i tvivl om, hvis man læser de bemærkninger, der er.

KL 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

KL 15:20

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kan jeg meddele, at medlemmer af Folketinget Liselott Blixt (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille en forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse:

Forespørgsel nr. F 8 (Hvad kan ministeren oplyse om sundheden blandt modeller i modebranchen, og hvilke initiativer påtænker ministeren at tage for at fremme sundheden blandt disse samt for at forebygge spiseforstyrrelser hos unge mennesker?)

Medlemmer af Folketinget Marlene Harpsøe (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille en forespørgsel til justitsministeren:

Forespørgsel nr. F 9 (Hvad kan ministeren oplyse om uddannelse af tatovører samt regler for hygiejne og kontrol med tatovørhvervet, herunder om ministeren påtænker at indføre regler for godkendelse af de farvestoffer, tatovører bruger til at lave tatoveringer?)

Titlerne på de anmeldte forespørgsler vil fremgå af www.folketings-tidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. oktober 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 15:20).
